

உ
ஸ்ரீ ராமஜெயம்

அழகர் வருணிப்பு

சீலமுள்ள அழகர்மலை சுந்தரராஜமூர்த்தி
சிறப்போங்கத்தான் வாழி

அழகர் வருணிப்பு

பக்கம் 2 / 65

நூல் விவரப் பட்டியல்	
நூலின் பெயர்	: அழகர் வருணிப்பு
பொருள்	: சித்திரைத் திருவிழா, நேரடி வர்ணனை, வர்ணிப்பு, வருணிப்பு, ஆன்மிகம், மேடைப் பாடல், வில்லுப்பாட்டு,
நூலாக்கம்	: காசிசீர், முனைவர், நா.ரா.கி. காளையாசன், (மேனாள் துணைப்பதிவாளர், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி. ஆராய்ச்சி அமைப்பாளர், திருவிளையாடற் புராண ஆராய்ச்சி மையம், மதுரை) 28 அ, குருநாதர்கோயில் தெரு, கோட்டையூர் - 630 106. அலைபேசி எண் - 824 826 6418, +91 94435 01912, மின்னஞ்சல் : kalairajan26@gmail.com
நூற் பதிப்பு	: திருமதி ஜெ. நித்யா, B.Sc., M.Ed., க/பெ. திரு. பா. ஜெய்கணேஷ், 28 அ, குருநாதர்கோயில் தெரு, கோட்டையூர் - 630 106. சிவகங்கை மாவட்டம்.
மொழி/எழுத்துரு	: தமிழ் யுனிகோட் - 10 புள்ளி
பதிப்பு	: பிலவ வருடம் (கி.பி.2021)/முதல் பதிப்பு /
புத்தக அளவு	: A4 size, 70 GSM காகிதம், 64 பக்கங்கள்
நூல் உரிமை	: காசிசீர், முனைவர், நா.ரா.கி. காளையாசன்,

நூல் குறிப்பு

அழகர் வருணிப்பு என்ற இந்த நூல் அருள்மிகு கள்ளழகர் அழகர்மலைக் கோயிலில் இருந்து புறப்பட்டு மதுரைசென்று வைகை ஆற்றில் இறங்கி, வண்டியூர் சென்று மண்டுக்கமகரிஷிக்கு மோட்சம் அளித்து, மீண்டும் கோயிலுக்குத் திரும்பும் நிகழ்ச்சிகளை வர்ணித்துப் பாடுகிறது.

குறிப்பு - 1 பிரமதூத வருடம் (1690) பூஞ்சத்தி கருப்பணன்சேருவை என்பவர் அழகர்கோயில் சித்திரைத் திருவிழாவை நேரில் கண்டு நேரடி வர்ணிப்பாகப் பாடியுள்ளார். இந்தப் பாடல்கள் அடங்கிய ஒலைச்சுவடியை நூலாசிரியர் காசிஸ்ரீ முனைவர் கி. காளையாசன் அவர்கள் நூலாக்கம் செய்துள்ளார். இந்த நூல் **“கள்ளழகர் வரலாறும், சித்திரைத்திருவிழா நேரடி வர்ணிப்பும்” (ஒலைச்சுவடியில் உள்ளபடி)** என்ற தலைப்பில் மின்னூலாக அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தினால் பங்குனி 4ஆம் நாள் (17.03.2021) வெளியிட்டது.

இந்த மின்னூல் வெளியீட்டு விழாவில் அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் இராசாராம் அவர்கள் கலந்துகொண்டு கருத்துரை வழங்கினார். அப்போது அவர், சென்னை ஸ்ரீமகள் அச்சகத்தாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள, **“அழகர்வருணிப்பு”** என்ற நூலைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார். இந்த நூலானது, அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தில் நிறுவப்பெற்ற தமிழாய்வு இருக்கைக்குக் கவிச் செம்மல் டாக்டர் ரெ. முத்துக் கணேசனார் அவர்கள் வழங்கிய அன்பளிப்புப் புத்தகங்களில் ஒன்றாகும். 16 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூல் எப்போது அச்சடிக்கப்பெற்றது என்ற தகவல்கள் ஏதும் இல்லை. மிகவும் பழமையாகக் காகிதங்கள் ஓடியும் நிலையில் இருந்த இந்த நூல் இப்போது மீட்டுருவாக்கம் செய்யப் பெற்று, பொருள்விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பெற்று, அருஞ்சொற்பொருள் விளக்கத்துடன் நூலாக்கம் செய்யப் பெற்றுள்ளது. இந்தப் புத்தகம் மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஒரு பக்கம் - மூலநூலில் உள்ளது உள்ளபடியே தட்டச்சு செய்யப் பெற்றுள்ளது.

மறு பக்கம் - பொருள்விளங்கும் வகையில் சொற்கள் பிரித்தும்

அருஞ்சொற்பொருள் விளக்கம் சேர்த்தும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

மூன்றாம் பகுதி - மூலநூல் அப்படியே படம் எடுத்து இணைக்கப் பெற்றுள்ளது.

குறிப்பு - 2 தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தின் ஒரு பிரிவான, தமிழிணையம் - மின்னூலகத்தில் கீழ்க்கண்ட மூன்று நூல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதில் 1917ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பிக்கப் பெற்ற “திருமாலிருஞ் சோலைமலை அழகர் வர்ணிப்பு” என்ற நூல் அப்படியே (கடைசி ஒற்றைவரி தவிர) சென்னை ஸ்ரீமகள் அச்சகத்தாரால் அச்சடித்து வெளியிடப்பெற்றுள்ளது. இந்த நூலை இப்போது மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பெற்று, தட்டச்சு செய்யப்பெற்று, அருஞ்சொற் பொருள் விளக்கத்துடன் நூலாக்கம் நூலாக்கம் செய்யப் பெற்றுள்ளது.

1) 1916 ஆம் ஆண்டு பதிப்பு

https://www.tamildigitallibrary.in/admin/assets/book/TVA_BOK_0014150_அழகர்_வர்ணிப்பு.pdf

2) 1917 ஆம் ஆண்டு பதிப்பு

https://www.tamildigitallibrary.in/admin/assets/book/TVA_BOK_0016303_திருமாலிருஞ்_சோலைமலை_அழகர்_வர்ணிப்பு.pdf

3) 1924ஆம் ஆண்டு பதிப்பு

https://www.tamildigitallibrary.in/admin/assets/book/TVA_BOK_0014849_அழகர்_வர்ணிப்பு.pdf

வேண்டுகோள் - இணையவசதி உள்ளவர்கள், மேலேயுள்ள நான்கு நூல்களையும் வாசித்து அருள்மிகு கள்ளழகரின் திருவருளை மென்மேலும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழுமாறு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அழகர் கோவில் சிறப்பு சில தகவல்கள்

கோயில் இருப்பிடம்	மதுரைக்கு வடக்கே 21 கி.மீ. தொலைவில், அழகர்மலை அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ளது.
மூலவர்	ஸ்ரீ கள்ளழகர் அல்லது அழகியத்தோளுடையான் (தமிழில்), சுந்தரபாஹூ (வடமொழியில்)
தாயார்	சுந்தரவல்லி (தனிக்கோயில் நாச்சியார்)
உற்சவர்	சுந்தரராஜப் பெருமாள், கள்ளழகர்
காட்சிபெற்றோர்	சுதபசுமுனி, தர்மதேவன், மலையத்துவச பாண்டியன்
மங்களாசாசனம்	உடையவர் இராமானுசர், கூரத்தாழ்வார், மணவாள மாமுனிகள். 108 திவ்யதேசங்களில் ஒன்று.
திசை	சுவாமி கிழக்குப் பார்த்து நின்று அருளுகிறார்.
மலை	இருங்குன்றம், இடபகிரி, ரிஷபகிரி, திருமாலிருஞ்சோலை, சோலை மலை என்ற பெயர்களைக் கொண்டுள்ளது.
தீர்த்தம்	நூபுர கங்கை எனும் சிலம்பாறு
கோயில்	பாண்டியமன்னனால் கட்டப் பெற்றது.
விமானம்	சோமசுந்தர விமானம், வட்ட வடிவமானது.
கோட்டை	கோயிலைச் சுற்றி உள்கோட்டை மற்றும், வெளிக்கோட்டை எனப்படும் இரணியன் கோட்டை, அழகாபுரிக் கோட்டை அமைந்துள்ளன.
காவல் தெய்வம்	பதினெட்டாம்படி கருப்பணசாமி.
திருப்பணிகள்	பாண்டிய மன்னர்கள், விஜயநகர மன்னர்கள், மதுரை நாயக்க மன்னர்கள் திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர்.
இராஜகோபுரம்	1) கிழக்கே, பதினெட்டாம்படி கருப்பணசாமி சந்நிதி கோபுரம் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மிக்கது. 2) தெற்கே, முழுமையடையாத நிலையில் உள்ளது.
தேரோட்டம்	ஆடி மாதம் பெளர்ணமி.
திருக்கல்யாணம்	பங்குனி உத்திரம்
நைவேத்தியம்	அரிசி, உளுந்து, மிளகு, சீரகம், நெய் கலந்த சிறப்பு தோசை நைவேத்தியம் செய்யப்படுகின்றது.
பாடல்கள்	சங்கத்தமிழ் - பரிபாடல் (15) பெரியாழ்வார் - 24 பாடல்கள் ஆண்டாள் - 11 பாடல்கள் பேயாழ்வார் - 1 பாடல் திருமங்கையாழ்வார் - 33 பாடல்கள் பூதத்தாழ்வார் - 3 பாடல்கள் நம்மாழ்வார் - 36 பாடல்கள் மற்றும் வடமொழிப் பாடல்கள்

மூலவர் சிறப்பு - அழகரையும் அழகர்மலையும் சிறப்பித்துச் சங்கப்பாடலான பரிபாடலிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும் பாடல்கள் உள்ளன. இதனால் சங்ககாலத்தில் இருந்தே திருமால் வழிபாடு இங்கு சிறப்புடன் நிகழ்ந்து வருகிறது என்பதை அறியமுடிகிறது. பிரளயகாலத்தில் கடல்கோள் (பெருஞ் சுனாமி, very huge tsunami) உண்டாகிப் பாண்டியநாடு அழிந்தபோது, பூமிக்குள் புதைந்திருந்து, மலையத்துவச பாண்டியன் காலத்தில் வலையன் ஒருவன் வள்ளிக்கிழங்கு தோண்டும் போது மூலவர் வெளிப்பட்டுள்ளார்.

மூவருக்கு மூன்றாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தைலக்காப்பு நடைபெறும். இது தை அமாவாசை தொடங்கி ஆடி அமாவாசை வரை ஆறுமாதக் காலத்துக்கு நடைபெறும். இந்த நாட்களில் பக்தர்கள் உற்சவரை மட்டும் வழிபட அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

ஜ்வலா நரசிம்மர் - கோயில் பிரகாரத்தில் மூலவருக்குப் பின்புறம் “ஜ்வலா யோக நரசிம்மர்” உள்ளார். இவர் உக்கிர ரூபத்தில் உள்ளதால் உக்கிரத்தைத் தனிப்பதற்காக தினமும் நூபுர கங்கை நீர், தயிர், வெண்ணெய், தேன் முதலியவைகளால் திருமஞ்சனம் நடைபெறுகிறது. யோக நரசிம்மரின் கோபத்தை தனித்து சாந்தி செய்வற்காக சன்னதிக்கு மேல் காற்று வருமாறு அடிக்கூரை திறந்த நிலையில் உள்ளது.

சிற்பக் கலைச் சிறப்பு - ஆரியன் மண்டபத்தில் கொடுங்கைகள் மற்றும் இசைத் தூண்கள் உள்ளன. இசைத் தூணின் உச்சியிலுள்ள சிங்கத்தின் வாயில் சுழலும் நிலையில் ஆனால் வெளியே எடுக்க முடியாதபடி உள்ளது. கல்யாண சுந்தரவல்லி தாயாரின் சன்னதி கலைநயத்துடன் உள்ளது. திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் உள்ள கற்றூண்களில் நரசிம்மர் அவதாரம், கிருஷ்ணன், கருடன், மன்மதன், ரதி, திரிவிக்கிரமன் அவதாரம், இலக்குமி வராகமூர்த்தி ஆகிய கலைநயம் மிகுந்த நாயக்கர் காலச் சிற்பங்கள் உள்ளன.

மூலிகை ஒவியங்கள் - வசந்த மண்டபத்தில் இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கும் அழகிய மூலிகை ஒவியங்கள் உள்ளன.

பரிபாடலில் அழகர் வழிபாடு - “புல வரை அறியா புகழொடு பொலிந்து” எனத் தொடங்கும் சங்ககாலப் பரிபாடல் (15) அழகரையும் அழகர்மலையையும் வெகுவாகச் சிறப்பித்துப் பாடுகிறது. “உங்கள் மனைவி, உங்களைப் பெற்ற தாய்தந்தையர், நீங்கள் பெற்றெடுத்த கைக்குழந்தைகளோடும், உங்களுடன் பாசநேசம் கொண்டவர்களோடும் சென்று வழிபடுங்கள், செல்லமுடியாதவர்கள் மலையைக் கண்டு அதையாவது வணங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்கிறது இந்தப் பாடல்.

சிலப்பதிகாரத்தில் திருமாலிருஞ்சோலை - “அவ்வழி படரீர் ஆயின் இடத்து செவ்வழி பண்ணிற் சிறைவண்டு அரற்றும் தடந்தால் வயலொடு தண்பூங் காவொடு கடம்பல கிடந்த காடுடன் கழிந்து திருமால் குன்றத்து செல்குவிர் ஆயின் பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண்டு” என சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் அழகர் கோவிலின் சிறப்பு பற்றி கூறுகிறார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் நூபுரகங்கை தீர்த்தச் சிறப்பு - “விண்ணோர் ஏத்தும் வியத்தகு மரபில் புண்ணிய சரவணம், பவகாரணி யோடு இட்டசித்தி எனும் பெயர் போகி விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை முட்டாச் சிறப்பின் மூன்றுள ஆங்கு” என்று மூன்று பொய்கைகள் இருப்பதாகவும் கூறுகிறார். நூபுரகங்கையும், நூபுரகங்கைக்குச் செல்லும் வழியில் மற்ற இரண்டு என மொத்தம் மூன்று பொய்கைகள் உள்ளன.

மதுரை சித்திரைத் திருவிழா - மீனாட்சி திருக்கல்யாணத்திற்காகவும், மண்டுகமகரிஷிக்கு மோட்சம் அளிப்பதற்காகவும், வைகையின் வளம் காண்பதற்காகவும், வேட்டை ஆடுவதற்காகவும் கள்ளழகர் கோவிலில் இருந்து புறப்பட்டு வைகைக்குச் செல்கிறார். கள்ளர் கொண்டை, கொண்டையில் குத்தீட்டி, கையில் வலைதடி (வளரி), இடுப்பில் ஜமதாடு (ஒருவகை கத்தி) என விதவிதமான ஆயுதங்கள் தரித்து மதுரை நோக்கிப் புறப்படுகிறார் கள்ளழகர். அழகர் கள்ளர் வேடத்தில் செல்வதல் கள்ளழகர் எனப்படுகிறார். இவர் கள்ளர் சமூதாயத்தினருக்குத் தலைவராகவும் குலதெய்வமாகவும் இருக்கிறார்.

எதிர்சேவை - மதுரை செல்லும் வழியில், கள்ளழகரை எதிர்கொண்டு வரவேற்கும் நிகழ்ச்சியாகத் தள்ளாகுளத்தில் எதிர்சேவை சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. வைகை ஆற்றில் இறங்கி, அதன்பின் வண்டியூர் சென்று அழகர்மலை திரும்புகிறார். திருமலை மன்னர் காலத்திற்கு முன் கள்ளழகர் வைகை ஆற்றில் இறங்கும் விழாவானது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள தேனூரில் நடைபெற்றது. மன்னர் திருமலை நாயக்கர் காலத்தில், கள்ளழகரை மதுரை வைகையாற்றில் எழுந்தருள் செய்து, மதுரை சித்திரைத் திருவிழாவாக நடத்தியுள்ளார்.

அருள்மிகு கருப்பணசாமி, வலதுகையில் அருவாள், இடதுகையில் தண்டம், இடுப்பில் சமதாடு என்ற கத்திக்குப் பதிலாக அருவாள் மற்றும் இரண்டு வல்லயங்களுடன் நின்று அருளுகிறார்.

(வல்லயம் என்பது மணிகள் கட்டப்பட்ட வேல் அல்லது ஈட்டி)

அழகர் வருணிப்பு

பக்கம் 7 / 65

பொருளடக்கம்		
வரிசை எண்	தலைப்பு	பக்க எண்
1.	வெண்பா	8
2.	கடவுள் வாழ்த்து	8
3.	அழகர் மகிமை உரைத்தல்	11
4.	பசுமேய்த்தல்	11
5.	18 சித்தர்களையும் வரவழைத்தல்	13
6.	பசும்பால் கறத்தல்	13
7.	தீர்த்தம் வரவழைத்தல்	15
8.	18 படிகளைச் சமைத்தல்	15
9.	கோயில் அமைத்தல்	15
10.	வைகையின் வளம் காணச் செல்லுதல்	15
11.	நாள் குறித்தல்	15
12.	பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்	17
13.	விஸ்வகர்மாவை அழைத்தல்	17
14.	மதுரைக்குப் புறப்படுதல்	19
15.	பிள்ளையாரிடம் சொல்லிச் செல்லுதல்	19
16.	கள்ளர்கள் வழிமறித்தல்	19
17.	கள்ளர்களை உடன் அழைத்துச் செல்லுதல்	19
18.	பூண்டி மண்டபம், மறவர் மண்டபம் சேர்தல்	21
19.	படையல் உண்டு மகிழ்தல்	21
20.	தண்டியலில் தள்ளாகும் செல்லுதல்	21
21.	எதிர்சேவை	23
22.	குதிரையை அலங்கரித்தல்	25
23.	நாகத்தில் பள்ளிகொள்ளுதல்	25
24.	குதிரை வாகனத்தில் மதுரைக்குப் புறப்படுதல்	27
25.	அச்சில்லா அலங்காரச் சப்பரம்	27
26.	ஆண்டார் முன்னே, அழகர் பின்னே	29
27.	வைகை ஆற்றில் இறங்குதல்	31
28.	கூடலழகர்	33
29.	திரியாட்டக்காரர் குறிசொல்லுதல்	33
30.	வண்டியூர் செல்லுதல்	35
31.	வாண வேடிக்கை பார்த்து அதிசயித்தல்	37
32.	தசாவதாரக் காட்சி அருளல்	37
33.	அழகர் மலைக்குத் திரும்புதல்	37
34.	கூத்துப் பார்த்திருத்தல்	39
35.	சிம்மாசனம் ஏறுதல்	39
36.	கருவூலத்தில் கொப்பரைக் காசுகளைச் சேர்த்தல்	39
37.	தீட்டுகள் தீரத் தீர்த்தமாடுதல்	39
38.	பள்ளிகொள்ளுதல்	39
39.	வாழ்த்து	39
	அழகர் வருணிப்பு (பழைய புத்தகம்)	40
	பின்னிணைப்பு - திருமாலை ஆண்டான் வைபவம்	56
	பின்னிணைப்பு - சுந்தரத் தோளுடையான் (பெரியாண்டான்)	58
	பின்னிணைப்பு - நூலாசிரியர் குறிப்பு	59
	அன்னதானம் செய்வோம், கண்தானம் செய்வோம்	62
	பின்பக்க அட்டைப் படம்	64

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

வெண்பா

ஓங்கார மாகி¹யத னுட்பொருளாய் நின்றமத்
மாங்கா ரசல மருள் தருமே² - யேங்காதே
மா³வழகர் நற்சிறப்பை மாறா தெடுத்துரைநீ
பாவமிலை யென் னுமறை பார்.

கணபதியே, விக்னேசா, கைதொழுதே னானடியேன்,
முப்பொருளாய்⁴ விளங்கும் மூலச்சோதிச் சுடரே,
யானைமுகமும், அழகிய மத்தகமும்,
ஓரிருகாதும், உற்றதொந்தித், துதிக்கையும்,
ஐந்துவிதக் கரமும்⁵, அமர்ந்தபா சாங்குசமும்,
நான்கு⁶ வாயும், நயம்பெறு மழுவும்,
முன்னாலின் மார்பு முயராகு வாகனமும்,
பேழை வயிறும், பெருமுப் புரிக்கோடும்⁷,
வல்லபையைத்⁸ தன்னிடம் வாகாக வைத்தவனே,
அங்கயற் கண்ணாளீன்ற⁹ அப்பனே விநாயகனே,
கேடுநினையாமல் மனதில் கிருபையுடன் வீற்றிருக்கும்
வெள்ளை விநாயகனே வேண்டினே னுன்னடியை.
நல்ல வரங்கொடுத்து நலம்புரிய வேணுமையா,

வள்ளிதனைச் சிறையெடுத்த வடிவேலா, எந்தனுட
வள்ளலே, ஞானமுருகா, வேதாந்தப் பேரொளியே,
பரங்கிரியில்¹⁰ வாழுகின்ற பரமசிவன் புத்திரனே,
வரந்தந்தெந் நாளும் வாக்கினில் மேவுமையா.

ஆலமுண்ட கண்டனுண்ட¹¹ ஆத்தாள் சரஸ்வதியே¹²,
மாலவனின் மருகளே¹³, மலரோன்றன்¹⁴ நாயகியே,
காவி மலர்¹⁵பூத்த கண்மணியே சுந்தரியே,
நாவிலிருந்து என்னை நாடோறுங் காருமம்மா¹⁶.

சிவனைத் தொழுதேன், சிவன்பாதந் தஞ்சமென்றேன்,
சிவனிருந்த வாகனத்தை அய்யா சுமந்தேன் தலைமீதில்,
அரியும் சிவனுமையா அனுதினமும் நான் மறவேன்,
அரியுடைய அச்சரத்தை¹⁷ அய்யா அன்பாய் மனதிலெண்ணி
எம்பெருமானை நோக்கி கடுகவே¹⁸எடுத்தேன் சிலமுகத்தை,
எம்பெருமானே நீதான் எனக்குதவி யாயிருப்பாய்.

¹ ஓம் என்னும் பிரணவத்தின் வடிவமாகி

² “உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்டு ஓங்காரத்து உட்பொருளை, ஐயன் எனக்கு
அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே” (திருவாசகம், அச்சோப்பதிகம், 7)

³ மா = திருமால், பெரிய,

⁴ முப்பொருள் என்பது பதி பசு பாசம். பதி என்பது இறைவனையும், பசு என்பது
உயிர்களையும், பாசம் என்பது தளைகளையும் குறிக்கும்.

⁵ நான்கு கைகளும், ஐந்தாவது கையாகத் தும்பிக்கையும்

⁶ “நான்குவாய்” என்பது “நான்றவாய்” என்று இருக்க வேண்டும். நான்ற என்றால்
நாலுதல், தொங்குதல் என்று பொருளாகும்.

⁷ மூப்புரி நூல் (பூணூல்)

⁸ விநாயகரின் மனைவி

⁹ அங்கயற்கண்ணாள் = மீனாட்சி

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

வெண்பா

ஓங்காரமாகி¹ அதன் உட்பொருளாய் நின்றமத்
ஆங்கார சலம் அருள் தருமே² - ஏங்காதே,
மா³ அழகர் நற்சிறப்பை மாறாது எடுத்து உரை நீ,
பாவம் இல்லை என்னு(ம்) மறை பார்.

கடவுள் வாழ்த்து -

கணபதியே, விக்னேசா, கை தொழுதேன் நான் அடியேன்,
முப்பொருளாய்⁴ விளங்கும் மூலச்சோதிச் சுடரே,
யானைமுகமும், அழகிய மத்தகமும்,
ஓர் இரு காதும், உற்ற தொந்தித், துதிக்கையும்,
ஐந்துவிதக் கரமும்⁵, அமர்ந்த பாசா அங்குசமும்,
நான்ற⁶ வாயும், நயம்பெறு மழுவும்,
முன்னாலின் மார்பும், உயராகு வாகனமும்,
பேழை வயிறும், பெருமுப்புரிக் கோடும்⁷,
வல்லபையைத்⁸ தன்னிடம் வாகாக வைத்தவனே,
அங்கயற்கண்ணாள்⁹ ஈன்ற அப்பனே, விநாயகனே,
கேடு நினையாமல் மனதில் கிருபையுடன் வீற்றிருக்கும்
வெள்ளை விநாயகனே வேண்டினேன் உன் அடியை.
நல்ல வரம் கொடுத்து நலம்புரிய வேணும் ஐயா.

வள்ளிதனைச் சிறை எடுத்த வடிவேலா, எந்தனுட(ய)
வள்ளலே, ஞானமுருகா, வேதாந்தப் பேரொளியே,
பரங்கிரியில்¹⁰ வாழுகின்ற பரமசிவன் புத்திரனே,
வரம் தந்து எந்நாளும் வாக்கினில் மேவும் ஐயா.

ஆலம் உண்ட கண்டன்¹¹ உண்ட ஆத்தாள் சரஸ்வதியே¹²,
மாலவனின் மருகளே¹³, மலரோன்¹⁴ தன் நாயகியே,
காவிமலர்¹⁵ பூத்த கண்மணியே, சுந்தரியே,
நாவில் இருந்து என்னை நாள் தோறும் காரும்¹⁶ அம்மா.

சிவனைத் தொழுதேன், சிவன் பாதம் தஞ்சம் என்றேன்,
சிவன் இருந்த வாகனத்தை ஐயா சுமந்தேன் தலைமீதில்,
அரியும் சிவனும் ஐயா அனுதினமும் நான் மறவேன்,
அரியுடைய அச்சரத்தை¹⁷ அய்யா அன்பாய் மனதில் எண்ணி
எம்பெருமானை நோக்கி(க்) கடுகவே¹⁸ எடுத்தேன் சிலமுகத்தை,
எம்பெருமாளே நீதான் எனக்கு உதவியாய் இருப்பாய்.

¹⁰ பரங்கிரி = இமயமலை

¹¹ ஆலம் உண்ட கண்டன் = சிவபெருமான்

¹² "சிவபெருமான் உண்ட ஆத்தாள் சரசுவதியே" என்று பொருளாகிறது. இதன் புராணக்கதை என்ன வென்று தெரியவில்லை???

¹³ மாலவனின் மருமகளே = கலைவாணி, சரசுவதி (திருமாலின் உந்தித் தாமாரையில் தோன்றியதால் பிரமன் திருமாலின் மகனாகிறார். பிரமனின் மனைவியான கலைவாணி திருமாலின் மருமகளாகிறாள்.

¹⁴ மலரோன் = பிரமதேவன்

¹⁵ காவிமலர் = செந்தாமரை (செந்தாமரையில் பூத்த மகாலெட்சுமியே)

¹⁶ காரும் = காப்பாற்றும்

¹⁷ அஷ்டாச்சரம் ☀ ஓம் நமோ நாராயணாய ☀

¹⁸ கடுகவே = விரைவாகவே

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

அழகர் மகிமை யுரைத்தல்

பிறந்தார் வடமதுரை¹⁹ என்னையன் போய்வளர்ந்தா ராய்ப்பாடி
அறந்தான் மிகப்பெருக காயாம்புமேனி²⁰ அசோதையிடம் பால்குடித்து
நந்தகோன் தன்னிடத்தில் ஆதிமகாமூலம் சொந்தமகனாயிருந்து
வந்தவினைகளெல்லாம் மாயாவதாரன் அந்தரத்திற் போகவிட்டு
நஞ்சுமுலைப் பால்குடித்து²¹ பூதனையாள்தன் வஞ்சியரைக் கொன்றுவிட்டுக்
கஞ்சன் றனை மடித்துக் காயாம்புவண்ணன் தஞ்சமென்றோ ரைக்காத்து
வடமதுரை விட்டுப் பச்சைமாலச்சுதன் வந்தா ரழகமலை
வடவாலின்²² மேலேதான் என்னையன் திடமாகப் பள்ளிகொண்டார்

பள்ளிகொண்டு தானெழுந்து நீலமேகம் பசுமேய்க்க வேணுமென்று
அள்ளியே நீரெடுத்து காயாம்புமேனி துள்ளிதமாய்த் தானோதி
வண்ணலட்சம் பாற்பசுவை ஆதிமூலம் நன்மையா யுண்டுபண்ணி
அண்ணல் பலபுத்திரரை²³ பசுவுக்கு முன்னேதான் போகவிட்டு
வேகமுள்ள பசுக்களுக்கு கோவிந்தமூர்த்தி வீரமணிதான்²⁴ போட்டு
போகவிட்டார் முன்னாக ஆதிமூலம் பூமிமிகத் தத்தளிக்க²⁶
மலையிற் பசுமேய நரசிங்கமூர்த்தி வடவாயில்²⁵ பள்ளிகொண்டார்
மலைமேல் பசுக்களெல்லாம் அப்போது வனமெல்லாம் தான்மேய
பள்ளிகொண்டு தானெழுந்து சுந்தராஜமூர்த்தி²⁷ பார்த்தார் பசுக்களையும்
தள்ளிப்போய் மேய்ந்ததினால் யென்னையன் கண்ணுக்குத் தோணவில்லை²⁸
ஆத்திமரத்தடியில்²⁹ கோவிந்தமூர்த்தி சாத்திவைத்த சீங்குழலை³⁰

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 3இல் உள்ளபடி

பார்த்துமிகமகிழ்ந்து கோவிந்தமூர்த்தி பண்பாக வாயில் வைத்து
ஊதினார் சீங்குழலை பச்சைமாலச்சுதன் உலகேழுந் தான்³¹ கேட்க
ஆதிசேடன் நடுங்க³² யென்னையன் ஓசையினால் ஆவெல்லா மொன்றாக
அப்போது பசுக்களெல்லாம் என்னையனிடத்தில் அதிவேகமாய்வரவே
செப்பமுடனே பசுவைப் பலராமர் தன்னுடனே சேரச்சரிபார்த்து

¹⁹ வடமதுரை என்பது (1) வடஇந்தியாவில் உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள "மதுரா" (Mathura, मथुरा) நகரமாகும். மதுராவிலிருந்து 11 கிமீ தொலைவில் பிருந்தாவனமும் 22 கிமீ தொலைவில் கோவர்தனமும் அமைந்துள்ளன. இது கிருஷ்ணனின் பிறப்பிடமாகும். (2) தமிழ்நாட்டில் திண்டுக்கல் மாவட்டம் வேடசந்தூர் வட்டத்தில் வடமதுரை என்றொரு பேரூராட்சி உள்ளது. திண்டுக்கல்லிருந்து திருச்சி சாலையில், 16 கி.மீ.தொலைவு உள்ளது.

²⁰ காயா மரம் பூக்கும் ஆனால் காய்க்காது. இந்த மரத்திற்குக் 'காயா' என்று பெயர். இலங்கையில் காயான் என்று பெயர். திருமாலைக் "காயாம்பூ மேனியன்" என்பர். காயா மரத்தின் அறிவியல் பெயர்: Memecylon umbellatum.

²¹ பூதனையாள் என்ற அரக்கி நஞ்சுமுலைப்பால் கொடுத்துக் கண்ணனைக் கொலை செய்ய முயன்றாள். குழந்தைக் கண்ணன் பூதனையாளின் முலையைக் கடித்து அவளைக் கொன்றான்.

²² வடவால் = வடவால் என்ற சொல்லுக்கு இரண்டு பொருள் கொள்ள முடிகிறது. (1) வடவால் என்ற மரத்தில் படுத்துப் பள்ளி கொண்டார் என்று பொருளாகிறது. (திருவெண்காடு ஸ்வேதாரண்யேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் தலவிருட்சம் வடவால் ஆகும். இந்த விருட்சத்தின் கீழே ருத்ரபாதம் உள்ளது). (2) தேர்வடம் போன்ற வாலை யுடைய ஆதிசேடன் மேல் பள்ளி கொண்டார் என்றும் பொருளாகிறது.

²³ பலபுத்திரன் = பலராமன்

²⁴ வீரமணி = மாடு மேயும் இடத்தை எளிதில் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் மாட்டில் மணி கட்டி விடுவர் (<https://www.youtube.com/watch?v=H4hu9xwRKk8>)

²⁵ வடவாயில் = கோயிலின் வடக்குவாயில் (மலைக்குச் செல்லும் நடைபாதை தொடங்குமிடம்). இது வடவாலில் என்று இருக்கலாம்.

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

அழகர் மகிமை உரைத்தல்

பிறந்தார் வடமதுரை, என் ஐயன் போய் வளர்ந்தார் ஆய்ப்பாடி,
அறம்தான் மிகப்பெருக, காயாம்புமேனி அசோதையிடம் பால்குடித்து,
நந்தகோன் தன்னிடத்தில் ஆதிமகாமுலம் சொந்த மகனாய் இருந்து,
வந்த வினைகள் எல்லாம் மாயா அவதாரன் அந்தரத்தில் போகவிட்டு,
நஞ்சு முலைப்பால் குடித்து, பூதனையாள் தன் வஞ்சியரைக் கொன்றுவிட்டுக்,
கஞ்சன் தனை மடித்துக், காயாம்புமண்ணன் தஞ்சம் என்றோரைக் காத்து,
வடமதுரை விட்டுப், பச்சைமால் அச்சுதன் வந்தார் அழகர்மலை,
வடவாலின் மேலேதான் என் ஐயன் திடமாகப் பள்ளிகொண்டார்,

பசுமேய்த்தல்

பள்ளிகொண்டு தான் எழுந்து, நீலமேகம் பசுமேய்க்க வேணும் என்று,
அள்ளியே நீர் எடுத்து, காயாம்புமேனி துள்ளிதமாய்த்தான் ஒதி,
வண்ண லட்சம் பாற்பசுவை ஆதிமூலம் நன்மையாய் உண்டுபண்ணி,
அண்ணல் பலபுத்திரரை பசுவுக்கு முன்னேதான் போகவிட்டு,
வேகமுள்ள பசுக்களுக்கு கோவிந்தமூர்த்தி வீரமணிதான் போட்டு,
போகவிட்டார் முன்னாக, ஆதிமூலம், பூமிமிகத் தத்தளிக்க²⁶,
மலையில் பசுமேய, நரசிங்கமூர்த்தி வடவாயில்²⁵ பள்ளிகொண்டார்,
மலைமேல் பசுக்கள் எல்லாம் அப்போது வனம் எல்லாம்தான் மேய,
பள்ளிகொண்டு தான் எழுந்து, சுந்தராஜமூர்த்தி²⁷ பார்த்தார் பசுக்களையும்,
தள்ளிப்போய் மேய்ந்ததினால், என் ஐயன் கண்ணுக்குத் தோணவில்லை²⁸,
ஆத்திமரத்து²⁹ அடியில் கோவிந்தமூர்த்தி சாத்திவைத்த சீங்குழலை³⁰

பார்த்து மிகமகிழ்ந்து, கோவிந்தமூர்த்தி பண்பாக வாயில் வைத்து
ஊதினார் சீங்குழலை, பச்சைமால் அச்சுதன் உலகு ஏழுந்தான்³¹ கேட்க,
ஆதிசேடன் நடுங்க³², என் ஐயன் ஓசையினால் ஆ எல்லாம் ஒன்றாக,
அப்போது பசுக்களெல்லாம் என் ஐயனிடத்தில் அதிவேகமாய் வரவே,
செப்பமுடனே பசுவைப் பலராமர் தன்னுடனே சேரச் சரிபார்த்து,

²⁶ பூமி தத்தளிக்க = கடல்கோளால் உண்டான கடல்வெள்ளத்தில் பூமி தத்தளித்து மிதக்க (இந்த வருணிப்புப் பாடலில் கடல்கோள் பற்றி மொத்தம் மூன்று இடங்களில் குறிப்பு உள்ளது. கீழடி அருகே தொல்லியலாளர்கள் தோண்டிக் கண்டறிந்துள்ள கூடல் என்ற மதுரை கடல்கோளால் அழியும் போது, கடல் இன்றைய மதுரையில் உள்ள எழுகடல்தெரு வரை வந்துள்ளது. அப்போது அழகர் அழகர்மலையில் மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்துள்ளார்.)

²⁷ சுந்தராஜமூர்த்தி = அழகர்கோயில் உற்சவர். சுந்தர-ராஜமூர்த்தி என்ற பெயர் இந்தப் புத்தகத்தில் 31 இடங்களிலும் சுத்த-ராஜமூர்த்தி என்றுள்ளது.

²⁸ தோன்றவில்லை, தெரியவில்லை.

²⁹ ஆத்தி மரம் (Bauhinia racemosa)சீசல்பீனியேசியே (Caesalpinaceae) தாவரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததாகும். இது கடல் மட்டத்திலிருந்து 1650 மீட்டர் வரை உயரமான இடங்களில் இந்தியா எங்கும் காணப்படுகிறது. இலங்கை, சீனா, திமோர் ஆகிய நாடுகளிலும் உள்ளது. இம் மரத்தின் பட்டை, தலைவலி, காய்ச்சல், தோல் வியாதிகள், கட்டி, இரத்த நோய்கள், வயிற்றுப்போக்கு போன்ற நோய்களை கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

சிவபெருமான் ஆத்திப்பூவை சூடுவதால் ஆத்திச்சூடி எனப் போற்றப் படுகிறார். சோழர்களின் பூ 'ஆர்' என்பதாகும். இதை "ஆத்திப் பூ" என்கின்றனர்.

³⁰ சீங்குழலை = புல்லாங்குழல்

³¹ ஏழு உலகங்கள் = அதல விதல சுதல மதல பாதல... என ஏழு உலகங்கள். (தல என்பதும் தலம்.)

³² ஆதிசேடன் என்பது பூமி யாகும். "ஆதிசேடன் நடுங்க" என்பது பூமிநடுக்கம், நிலநடுக்கம் ஆகும். இது கடல்கோளுடன் தொடர்புடைய நிலநடுக்கத்தைக் குறிக்கிறது.

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

மாடுசரிபார்த்தார் கோவிந்தமூர்த்தி மணிப்பசுவைக் காணோமென்றார்
ஒடும்பசுவில் சுந்தராஜமூர்த்தி ஒரு பசுவைக் காணோமென்றார்
காலிசரிபார்த்து கோவிந்தமூர்த்தி கமலப்பசு காணோமென்றார்
பால்போல் நிறமுடைய ஆதிமூலம் பாற்பசுவைக் காணோமென்றார்

ஒப்பமுடன் சித்தர்களை நரசிங்கமூர்த்தி அப்போது வரநினைத்தார்
பதினெண் சித்தர்களும் என்னையன்முன் எதிரிட்டோடி வந்து
வாசுகியைச்³³ சித்தரெல்லாம் காயாம்புமேனியை வணங்கித் துதித்தார்கள்
சாற்றினார் புட்பமலர் பச்சைமாலச்சுதனைப் பார்த்தபேர் கொண்டாட
போற்றின சித்தர்களை ஆதிமூலம் பார்த்துமிக ஓதலுற்றார்³⁴
தப்பிய பசுவையெல்லாம் நீலமேகம் இப்போ தொருநொடியில்
செப்பமுடன்³⁵ கொண்டுவர காயாம்புமேனி அப்பனுரைத்திடவே
ஓடினார் சித்தரெல்லாம் நீலமேகம் பசுவைத் தேடினார் காடெல்லாம்
காடெங்கும் காணாமல் ஆதிமூலம் சித்தர் வாடிமிக நிற்கையிலே

குன்றைக் குடைபிடித்த³⁶ காயாம்புமேனி கோவிந்தன் தன்னருளால்
கன்னல்³⁷ மறைப்பசுவும் அப்போ கன்றுகளைத் தான்தேடி³⁸
வெள்ளிமலைக்³⁹ கோம்பை⁴⁰ விட்டுப் பசுக்களெல்லாம் விட்டுவெளியேறி
தள்ளிவருகையிலே சித்தரெல்லாம் கண்டார் பசுக்களையும்
பசுக்களையோட்டிவந்து சித்தரெல்லாம் பட்டினியிற்⁴¹ றான்சேர்த்து⁴²
சிசுபாலனைக்⁴³ கொன்ற காயாம்புமேனியை விசுவாசமாய்ப் பணிந்தார்
வந்துபணிந்தவரை நீலமேகம் விந்தையாய்ப் போகவிட்டு

அந்திநேரந்தனிலே கோவிந்தமூர்த்தி சந்தோஷமாயெழுந்து
பால்கறக்க வேணுமென்று நீலமேகம் கோலக்கயிறெடுத்து
வாலிதனைக் கொன்ற பச்சைமாலச்சுதன் வடிவெடுத்தார் காயாம்பு
ஆடிக்கறந்தாராம் நரசிங்கமூர்த்தி ஐந்து லட்சம் பாற்பசுவை
பாடிக்கறந்தாராம் என்னையன் பத்துலட்சம் பாற்பசுவை
பாலைக்கறந்தாராம் கோவிந்தமூர்த்தி மாலைப் பொழுதினிலே
ஆலமுண்ட கண்டனதிசயித்து பால்கறந்து
பாலையனுப்பிய பின் காயாம்புமேனி பசுவை மிகவோட்டி
கோலத் தொழுவுதனில்⁴⁴ ஆதிமூலம் கொண்டுவந்து தானடைத்து
பொதுவரையு மங்கேதான் சுந்தராஜமூர்த்தி புகழாகவே வாழ்த்தி
மதிவண்ணனையங்கேதான் நரசிங்கமூர்த்தி வைத்தாரவர்களுடன்
அலைகடலில் துயின்றதுபோல் என்னையனுக்கு அரவங்⁴⁵ குடைபிடிக்க
மலையை வடக்கேவைத்து கோவிந்தமூர்த்தி வந்துமிக வீற்றிருந்தார்

³³ வாசுகி = பாம்பு

³⁴ ஓதல் = கூறுதல், சொல்லுதல்,

³⁵ செப்பமுடன் = சரியாக, குறையேதும் இல்லாமல்,

³⁶ குன்றைக் குடை பிடித்தவர் = கண்ணன் இந்திர வழிபாட்டைத் தடுத்து
"கோவர்த்தனகிரி" மலைக்குப் பூசை செய்யச் சொன்னார். இதனால் கோபம்
கொண்ட இந்திரன் இடைவிடாமல் மழை பொழியச் செய்தார். கோவர்த்தனகிரியைத்
தூக்கிக் குடைபோன்று பிடித்துக் கண்ணன் கோகுலவத்து ஆயர்களையும்
ஆவினங்களையும் காத்தார். கோகுலத்தைக் காத்ததால் அந்த மலைக்குக்
கோவர்த்தனமலை என்றும், அந்த மலையைத் தூக்கிப்பிடித்தத அதைத் தாங்கிய
கண்ணனுக்குக் கோவர்தனன் என்றும் பெயர் உண்டானது.

³⁷ கன்னல் = கரும்பு,

³⁸ கரும்புக்குள் மேய்ந்து கொண்டிருந்த பசுவானது அதன் கன்றைத் தேடி வந்தது.

³⁹ வெள்ளிமலை = அழகர்மலை

⁴⁰ கோம்பை = மலைகளுக்கு இடையே உள்ள முடுக்கு, (முட்டுப் பள்ளத்தாக்கு).

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

மாடு சரிபார்த்தார் கோவிந்தமூர்த்தி, மணிப்பசுவைக் காணோம் என்றார்,
ஓடும்பசுவில் சுந்தராஜமூர்த்தி ஒரு பசுவைக் காணோம் என்றார்,
காலி சரிபார்த்து கோவிந்தமூர்த்தி கமலப்பசு காணோம் என்றார்,
பால்போல் நிறமுடைய ஆதிமூலம் பாற்பசுவைக் காணோம் என்றார்,

18 சித்தர்களையும் வரவழைத்தல்

ஒப்பமுடன் சித்தர்களை நரசிங்கமூர்த்தி அப்போது வர நினைத்தார்,
பதினெண் சித்தர்களும் என் ஐயன் முன் எதிரிட்டு ஓடி வந்து,
வாசுகியைச்³³ சித்தர் எல்லாம் காயாம்புமேனியை வணங்கித் துதித்தார்கள்,
சாற்றினார் புட்பமலர், பச்சைமால் அச்சுதனைப் பார்த்தபேர் கொண்டாட,
போற்றின சித்தர்களை ஆதிமூலம் பார்த்து மிக ஓதல் உற்றார்³⁴,
தப்பிய பசுவை எல்லாம் நீலமேகம் இப்போது ஒரு நொடியில்
செப்பமுடன்³⁵ கொண்டு வர காயாம்புமேனி அப்பன் உரைத்திடவே,
ஓடினார் சித்தரெல்லாம், நீலமேகம் பசுவைத் தேடினார் காடு எல்லாம்,
காடு எங்கும் காணாமல், ஆதிமூலம் சித்தர் வாடி மிக நிற்கையிலே,

குன்றைக் குடைபிடித்த³⁶ காயாம்புமேனி கோவிந்தன் தன்னருளால்,
கன்னல்³⁷ மறைப் பசுவும் அப்போ கன்றுகளைத் தான்தேடி³⁸,
வெள்ளிமலைக்³⁹ கோம்பை⁴⁰ விட்டுப் பசுக்களெல்லாம் விட்டு வெளியேறி,
தள்ளி வருகையிலே சித்தர் எல்லாம் கண்டார் பசுக்களையும்,
பசுக்களை ஓட்டிவந்து சித்தர் எல்லாம் பட்டியில்⁴¹ தான் சேர்த்து⁴²,
சிசுபாலனைக்⁴³ கொன்ற காயாம்புமேனியை விசுவாசமாய்ப் பணிந்தார்,
வந்து பணிந்தவரை நீலமேகம் விந்தையாய்ப் போகவிட்டு,

பசும்பால் கறத்தல்

அந்தி நேரந்தனிலே கோவிந்தமூர்த்தி சந்தோஷமாய் எழுந்து,
பால் கறக்கவேணும் என்று நீலமேகம் கோலக் கயிறு எடுத்து,
வாலிதனைக் கொன்ற பச்சைமால் அச்சுதன் வடிவு எடுத்தார் காயாம்பு
ஆடிக் கறந்தாராம் நரசிங்கமூர்த்தி ஐந்து லட்சம் பால்பசுவை,
பாடிக் கறந்தாராம் என் ஐயன் பத்துலட்சம் பால்பசுவை,
பாலைக் கறந்தாராம் கோவிந்தமூர்த்தி மாலைப் பொழுதினிலே,
ஆலமுண்ட கண்டன் அதிசயித்து பால்கறந்து,
பாலை அனுப்பியபின் காயாம்புமேனி பசுவை மிக ஓட்டி,
கோலத் தொழுவதனில்⁴⁴ ஆதிமூலம் கொண்டு வந்துதான் அடைத்து,
பொதுவரையும் அங்கேதான் சுந்தராஜமூர்த்தி புகழாகவே வாழ்த்தி,
மதிவண்ணனை அங்கேதான் நரசிங்கமூர்த்தி வைத்தார் அவர்களுடன்,
அலைகடலில் துயின்றது போல் என் ஐயனுக்கு அரவம்⁴⁵ குடைபிடிக்க,
மலையை வடக்கே வைத்து கோவிந்தமூர்த்தி வந்து மிக வீற்று இருந்தார்.

⁴¹ பட்டினியிற் றான்சேர்த்து = "பட்டியில் தான் சேர்த்து" என்று இருக்க வேண்டும்.

"னி" என்ற எழுத்து தவறுதலாகக் கூடுதலாகச் சேர்த்து அச்சாகியுள்ளது.

⁴² பட்டி = மாடுகளை மந்தை மந்தையாக அடைத்து வைக்கும் இடம்.

⁴³ சிசுபாலன் = சிசுபாலன் (शिशुपाल) மகாபாரதத்தில் கிருஷ்ணனின் அத்தை மகன். சிசுபாலன் பிறக்கும் பொழுதே நான்கு கைகளுடனும் மூன்று கண்களுடனும் பிறந்தான். இவனைக் கண்ணபிரான் தொட்டதும் இவனுக்குக் கூடுதலாக இருந்த கைகளும் கண்ணும் மறைந்தன. இவனுக்கு மணஞ்செய்து கொடுப்பதென்று நிச்சயித்து வைத்திருந்த ருக்மிணியைக் கண்ணன் வலியக் கவர்ந்து மணஞ்செய்து கொண்டான். அதனால் இவன் எப்போதும் கண்ணனை நிந்தனை செய்து கொண்டே யிருந்தான். முடிவில் கண்ணன் சக்கராயுதத்தை ஏவி இவன் தலையைக் கொய்தார்.

⁴⁴ தொழுவ = மாட்டுத் தொழு, மாடுகளை அடைத்து வைக்கும் கொட்டகை.

⁴⁵ அரவம் = ஆதிசேடன் பாம்பு

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 4இல் உள்ளபடி

புவனத்திலுள்ளோர்கள் மலையிற்போய்த் தானும்புனல்தீர்த்த மாடுதற்கு
தாகமெடுத்தோர்க்கு என்னையன் தானே அருந்தும்படி
கலைகொடுத்து முன்னால் ஆயர்பாடியில் கன்னியரைக் காத்ததுபோல்
மலைமேலே தீர்த்தமதை⁴⁶ நீலமேகசுவாமி வாகாய்⁴⁷ வரவழைத்தார்

பதினெண் சித்திரையும் காயம்புமேனி படியாய் மிகச்சமைத்தார்
ஆதிகருடனையும் பச்சைமாலச்சுதன் ஆக்கினார் வாகனமாய்
கேந்திரபாலனையும் ஆதிமூலம் கெந்திருவாள் தங்களையும்
சாற்றியே முன்னே நிற்க நரசிங்கமூர்த்தி தலைவாசல் காவலுமாய்
பண்ணை மணியத்துக்கு காயாம்புமேனி பதினெட்டாம் படிக்கறுப்பை⁴⁸
சொன்னபடி கேட்க ஆதிமூலம் முன்னாகத் தானிறுத்தி
ஊறாக்கிணறும் கோவிந்தமூர்த்திக்கு உறங்காப்புளியமரமும்⁴⁹

படுக்க யிருக்க சுந்தராஜமூர்த்திக்கும் பளிங்குக்கால் மண்டபமும்
பத்தரைமாற்றுத் தங்கத்தால் காயாம்புமேனிக்குச் சுற்றித் திருமதிலாம்
மத்தகஜமேடையும் சுந்தராஜமூர்த்திக்குச் சுற்றிமிகநிறுத்தி
ஏழுமதிற் கோபுரத்துள் கோவிலுக்குள்ளாக இயல்பாய்க் கருவேலம்⁵⁰
கருவேலத்திற்கு என்னையன் காவலது உண்டுபண்ணி
பந்திபந்தி மண்டபமாம் நீலமேகஸ்வாமிக்கு பளிங்குக்கால் மேடைகளாம்
அந்திசந்தி⁵¹ நேரமதில் காயாம்புமேனியை அந்தரத்தோர்⁵² வந்துதொழ
இப்படியாக பச்சைமாலச்சுதனை சந்தித்துமேயிருக்க

அந்தமுடனியமையோர்⁵³ என்னையனை வந்துபணிந்தே யிருக்க
மதுரை வடமுகமாய்⁵⁴ காயாம்புமேனி வைகைநதி வண்டியூர் மேற்புறமாய்⁵⁵
சதுருடனே⁵⁶ எல்லோரும் நீலமேகத்தைத் தான் கண்டுளமகிழ
அரவின் மேல்நின்று சுந்தராஜமூர்த்தி ஆடினவிதம்போல⁵⁷
வரவேணுமென்று சொல்லி என்னையனை வானோரழைத்திடவே⁵⁸
சரணஞ் சரணமென்று நீலமேகத்துக்குச் சாற்றுமார் புட்பமலர்
வாகனத்தின் மீதேறி நீலமேகம் வாகாகப் போவதற்கு
எப்போது போவோமென்று ஆதிமூலம் அப்பனுரைத்திடவே

அப்போது தேவரெல்லாம் வைகை நதிபோக செப்பமுடன் நாட்பார்த்து
சித்திரை மாதத்தில் காயாம்புமேனி சித்திரை நட்சத்திரத்தில்
சித்திரா பருவத்தில் நரசிங்கமூர்த்தி விஸ்தாரமாகவேதான்⁵⁹
போகவேணுமென்று சொல்லி ஆதிமூலத்தைப் போற்றினார் தேவரெல்லாம்
மண்டகே மாமுனிக்கு⁶⁰ சுந்தராஜமூர்த்தி வாகாய் மோட்சங்கொடுக்க
வாகாக மாயவனாரப்போது போவோமென்று தானுரைத்தார்

⁴⁶ இராக்கச்சியம்மன் தீர்த்தம், நூபுரகங்கைத் தீர்த்தம்

⁴⁷ வாகாய் = லாகவமாக, அழகாக, ஒழுங்காக, திறமையாக, பக்கமாக

⁴⁸ பதினெட்டாம்படிக்கறுப்பை

⁴⁹ திருநெல்வேலி அருகே, கருங்குளம் வெங்கடாசலபதி கோயிலின் தலவிருட்சம்
உறங்காப் புளி, தீர்த்தம் ஊறாக் கிணறு ஆகும்..

⁵⁰ கருவேல மரம்

⁵¹ அந்திசந்தி = சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்னரும், சூரியன் மறைந்த பின்னரும் உள்ள
பொழுதுகள்.

⁵² அந்தரத்தோர் = தேவர்கள்

⁵³ இமையோர் = கண் இமைக்காதவர்கள், தேவர்கள்.

⁵⁴ மதுரைக்கு வடக்கே

⁵⁵ வைகைநதிக் கரையில், வண்டியூருக்கு மேற்கே.

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது
தீர்த்தத்தை வரவழைத்தல்

புவனத்தில் உள்ளோர்கள் மலையில் போய்த் தானும் புனல் தீர்த்தம் ஆடுதற்கு தாகம் எடுத்தோர்க்கு என் ஐயன் தானே அருந்தும்படி, கலை கொடுத்து, முன்னால் ஆயர்பாடியில் கன்னியரைக் காத்ததுபோல், மலை மேலே தீர்த்தம்⁴⁶ அதை நீலமேகசுவாமி வாகாய்⁴⁷ வரவழைத்தார்,

18 படிகளைச் சமைத்தல்

பதினெண் சித்திரையும் காயம்புமேனி படியாய் மிகச் சமைத்தார், ஆதிகருடனையும் பச்சைமால் அச்சுதன் ஆக்கினார் வாகனமாய், கேந்திர பாலனையும் ஆதிமூலம் கெந்திருவாள் தங்களையும் சாற்றியே முன்னே நிற்க, நரசிங்கமூர்த்தி தலைவாசல் காவலுமாய் பண்ணை மணியத்துக்கு காயாம்புமேனி பதினெட்டாம் படிக்கருப்பை சொன்னபடி கேட்க ஆதிமூலம் முன்னாகத்தான் நிறுத்தி, ஊறாக் கிணறும் கோவிந்தமூர்த்திக்கு உறங்காப் புளியமரமும்⁴⁹,

கோயில் அமைத்தல்

படுக்க, இருக்க, சுந்தராஜமூர்த்திக்கும் பளிங்குக்கால் மண்டபமும், பத்தரை மாத்துத் தங்கத்தால் காயாம்புமேனிக்குச் சுற்றித் திருமதிலாம், மத்த கஜ மேடையும் சுந்தராஜமூர்த்திக்குச் சுற்றி மிக நிறுத்தி, ஏழுமதில் கோபுரத்துள், கோவிலுக்கு உள்ளாக இயல்பாய்க் கருவேலம்⁵⁰, கருவேலத்திற்கு என் ஐயன் காவலது உண்டுபண்ணி, பந்திபந்தி மண்டபமாம், நீலமேக சுவாமிக்கு பளிங்குக்கால் மேடைகளாம், அந்திசந்தி⁵¹ நேரமதில் காயாம்புமேனியை அந்தரத்தோர்⁵² வந்துதொழ, இப்படியாக பச்சைமால் அச்சுதனை சந்தித்துமே இருக்க,

வைகையின் வளம் காணச் செல்லுதல்

அந்தமுடன் இமையோர்⁵³ என் ஐயனை வந்து பணிந்தே இருக்க, மதுரை வடமுகமாய்⁵⁴, காயாம்புமேனி, வைகைநதி வண்டியூர் மேற்புறமாய்⁵⁵, சதுருடனே⁵⁶ எல்லோரும் நீலமேகத்தைத் தான் கண்டு உளம் மகிழ, அரவின் மேல்நின்று சுந்தராஜமூர்த்தி ஆடினவிதம் போல⁵⁷, வரவேணும் என்று சொல்லி, என் ஐயனை வானோர்⁵⁸ அழைத்திடவே, சரணம் சரணம் என்று நீலமேகத்துக்குச் சாற்றுமார் புட்பமலர், வாகனத்தின் மீதேறி நீலமேகம் வாகாகப் போவதற்கு, எப்போது போவோம் என்று ஆதிமூலம் அப்பன் உரைத்திடவே,

நாள் குறித்தல்

அப்போது தேவர் எல்லாம், வைகை நதி போக செப்பமுடன் நாள் பார்த்து, சித்திரை மாதத்தில், காயாம்புமேனி, சித்திரை நட்சத்திரத்தில், சித்திரா பருவத்தில், நரசிங்கமூர்த்தி விஸ்தாரமாகவேதான்⁵⁹ போகவேணும் என்று சொல்லி, ஆதிமூலத்தைப் போற்றினார் தேவர் எல்லாம், மண்டுக மாமுனிக்கு⁶⁰ சுந்தராஜமூர்த்தி வாகாய் மோட்சம் கொடுக்க வாகாக மாயவனார் அப்போது போவோம் என்றுதான் உரைத்தார்,

⁵⁶ சதுரடனே = உபாயத்துடன், சாதுர்யத்துடன், சாமர்த்தியத்துடன்

⁵⁷ கிருஷ்ணன், யமுனை ஆற்றில் காளிங்கன் என்ற பாம்புடன் சண்டையிட்டு அதன் மேல் ஏறிநின்று ஆடினார்.

⁵⁸ வானோர் = தேவர்கள், விண்ணோர்கள்

⁵⁹ விஸ்தாரமாக = விரிவாக, விமர்சயாக, பெரிய அளவில்,

⁶⁰ மண்டுக மாமுனிக்கு மோட்சம் = சுதபஸ் முனிவரை காண துர்வாச முனிவர் வந்தார். அப்போது சுதபஸ் நூபுரகங்கையில் தீர்த்தமாடி அதில் லயித்து இருந்தார். துர்வாசரைக் கவனிக்கவில்லை. துர்வாசர் "மண்டுகமான நீ மண்டுகமாகவே போ என சாபமிட்டார். மண்டுகமாறியவர் வைகை ஆற்றில் கள்ளழகர் வேண்டித் தவத்தில் இருந்தார். கள்ளழகர் வைகை ஆற்றில் இறங்கியவுடன் அங்கே மண்டுகமாக இருந்த சுதபஸ் முனிவரின் சாபம் நீங்கியது.

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

குன்றைக் குடைப்பிடித்து என்னையன் கோபியரைக் காத்ததுபோல்
பாஞ்சால ராசன் பெற்றுகன்னி பத்தினி துரோபதையை⁶¹
வஞ்சமாய் நூற்றுவரில்⁶² துச்சாதனனும் வாகாய் மயிர்பிடித்து
வாகாய்த் துகிலுரிய ஆதிமூலம் மாறாத் துகிலளித்தார்
ஐந்துபேர் பஞ்சவர்க்கு நரசிங்கமூர்த்தி ஆதரவாய்த் தானிருந்து

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 5இல் உள்ளபடி

பதினெட்டு நாட்போரை சுந்தராஜமூர்த்தி பண்பாக வெற்றிகொண்டு
தருமருக்குப் பட்டங்கட்டி நீலமேகம் தன்மையுடன் வைத்ததுபோல்
வண்டியூர் போவதற்குக் காயாம்புமேனி மங்கலமாயப்போது
சவாரி போவதற்கு ஆதிமூலம் சாமான்முதல் வேணுமென்று

எவராலே யாகுமென்று காயாம்புமேனி எண்ணியே தான்பார்த்து
விஸ்வகர்மாவை நரசிங்கமூர்த்தி எதிராய் வரவழைத்து
வாசிக்குதிரை⁶³ முதல் என்னையன் வாகாய் கருடனையும்
சப்பரத்தை⁶⁴ யுண்டுபண்ணி நீலமேகம் தல்லாகுளத்தில் வைக்க
செப்பமுடன் பல்லக்கை⁶⁵ கோவிந்தமூர்த்தி இப்போதொரு நொடியில்
தண்டிகை⁶⁶ யுண்டுபண்ணி ஆதிமூலம் கொண்டுவா வென்றுசொல்ல
அந்தநேரந்தனிலே பச்சைமாலச்சுதன் ஐந்து தலை நாகத்தையும்⁶⁷
வந்தபேர் கொண்டாட என்னையன் விந்தையாய்ச்⁶⁸ செய்யுமென்றார்

நல்லதென்று சொல்லி நடந்தாரே விஸ்வகர்மா
எள்ளளவு நீரெடுத்து விஸ்வகர்மா துள்ளிதமாய்த் தான் தெளித்து
அய்யனுரைத்தபடி விஸ்வநளன் மெய்யாக யுண்டுபண்ணி
வையகத்தோர் கொண்டாட விஸ்வநளன் வைத்தா னொருநொடியில்
பாரதப்போர் தன்னிலே காயாம்புமேனி பதினாலாம் நாட்போரில்
சூரியனைச் சக்கரத்தால் ஆதிமூலம் சுருக்கமாய் மறைத்ததுபோல்
உண்டுபண்ணி வந்தேனென்று என்னையனிடம் உரைத்தான் நளனுமப்போ
பண்டுவகை யுண்டுமிழ்ந்தோன் நீலமேகம் பச்சைமா லப்போது
வந்த நளனுக்கு சுந்தராஜமூர்த்தி வரமு மிகக்கொடுத்து
சந்தோஷமாயனுப்பி நீலமேகம் சவாரி போவதற்கு
குமரப்பல்லக்கை ஆதிமூலம் கொண்டுவா வென்று சொன்னார்
அவர்களுமப்போது காயாம்புமேனி அய்யனுரைத்தபடி
கொண்டுவந்து வைத்து நரசிங்கமூர்த்தியைக் கும்பிட்டா ரெல்லோரும்
பண்டு⁶⁹வகை யுண்டுமிழ்ந்தோன்⁷⁰ நீலமேகம் கண்டு மனமகிழ்ந்து
பல்லக்குத் தானெடுக்க என்னையன் பலபேர் தனையழைத்து
செல்லப் பல்லக்கை என்னையன் சிறப்பா யெடுக்கச் சொல்லி
பல்லக்கு மேலேறி கோவிந்தமூர்த்தி பள்ளிகொண்டு தானிருந்து
வல்லயத்தை⁷¹ முன்னேவைத்து ஆதிமூலம்கல்லைப் பெண்ணாக்கி⁷²வைத்தோர்

⁶¹ திரௌபதி = பஞ்ச பாண்டவரின் மனைவி

⁶² துரியோதன் தம்பிகள் நூறுபேர்

⁶³ வாசிக் குதிரை = முன்னங்கால்கள் இரண்டையும் தூக்கியபடி நிற்கும் குதிரை, காற்றில் பறந்து செல்லும் குதிரை.

⁶⁴ சப்பரம் = பீடம் இல்லாத சிறுதேர்

⁶⁵ பல்லக்கு = பல்லாக்கு, சிவிகை, ஒருவர் அல்லது இருவர் அமர்ந்து மற்ற சிலர் தோள்களில் சுமந்து செல்லும் ஊர்தி.

⁶⁶ தண்டிகை = ஒருவகை சிவிகை, பல்லக்கு

⁶⁷ சேஷச வாகனம் = ஆதிசேஷன் பாம்பு குடைபிடித்தது போன்றதொரு வாகனம்

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்

குன்றைக் குடைப்பிடித்து என் ஐயன் கோபியரைக் காத்ததுபோல்,
பாஞ்சால ராசன் பெற்ற கன்னி பத்தினி துரோபதையை⁶¹,
வஞ்சமாய் நூற்றுவரில்⁶² துச்சாதனனும் வாகாய் மயிர்பிடித்து
வாகாய்த் துகில் உரிய, ஆதிமூலம் மாறாத் துகில் அளித்தார்,
ஐந்துபேர் பஞ்சவர்க்கு நரசிங்கமூர்த்தி ஆதரவாய்த்தான் இருந்து,

பதினெட்டு நாள் போரை, சுந்தராஜமூர்த்தி பண்பாக வெற்றிகொண்டு,
தருமருக்குப் பட்டம்கட்டி, நீலமேகம் தன்மையுடன் வைத்ததுபோல்,
வண்டியூர் போவதற்குக் காயாம்புமேனி மங்கலமாய் அப்போது,
சவாரி போவதற்கு ஆதிமூலம் சாமான் முதல் வேணும் என்று,

விஸ்வகர்மாவை அழைத்தல்

எவராலே ஆகும் என்று காயாம்புமேனி எண்ணியேதான் பார்த்து,
விஸ்வகர்மாவை நரசிங்கமூர்த்தி எதிராய் வர அழைத்து,
வாசிக் குதிரை⁶³ முதல் என் ஐயன் வாகாய் கருடனையும்,
சப்பரத்தை⁶⁴ உண்டுபண்ணி, நீலமேகம் தல்லாகுளத்தில் வைக்க,
செப்பமுடன் பல்லக்கை⁶⁵ கோவிந்தமூர்த்தி இப்போது ஒரு நொடியில்,
தண்டிகை⁶⁶ உண்டுபண்ணி, ஆதிமூலம் கொண்டுவா என்று சொல்ல,
அந்த நேரந்தனிலே, பச்சைமாலச்சுதன், ஐந்து தலை நாகத்தையும்⁶⁷
வந்தபேர் கொண்டாட என் ஐயன் விந்தையாய்ச்⁶⁸ செய்யுமென்றார்,

நல்லது என்று சொல்லி நடந்தாரே விஸ்வகர்மா,
எள் அளவு நீர் எடுத்து விஸ்வகர்மா துள்ளிதமாய்த் தான் தெளித்து,
ஐயன் உரைத்தபடி விஸ்வநளன் மெய்யாக உண்டுபண்ணி,
வையகத்தோர் கொண்டாட விஸ்வநளன் வைத்தான் ஒரு நொடியில்,
பாரதப்போர் தன்னிலே, காயாம்புமேனி, பதினாலாம் நாள் போரில்,
சூரியனைச் சக்கரத்தால் ஆதிமூலம் சுருக்கமாய் மறைத்ததுபோல்,
உண்டுபண்ணி வந்தேன் என்று என் ஐயனிடம் உரைத்தான் நளனும் அப்போ,
பண்டு வகை உண்டு உமிழ்ந்தோன், நீலமேகம், பச்சைமால், அப்போது
வந்த நளனுக்கு சுந்தராஜமூர்த்தி வரமும் மிகக் கொடுத்து,
சந்தோஷமாய் அனுப்பி நீலமேகம் சவாரி போவதற்கு,
குமரப் பல்லக்கை ஆதிமூலம் கொண்டுவா என்று சொன்னார்,
அவர்களும் அப்போது, காயாம்புமேனி ஐயன் உரைத்தபடி,
கொண்டுவந்து வைத்து, நரசிங்கமூர்த்தியைக் கும்பிட்டார் எல்லோரும்,
பண்டு⁶⁹வகை உண்டு உமிழ்ந்தோன்⁷⁰, நீலமேகம் கண்டு மனமகிழ்ந்து,
பல்லக்குத்தான் எடுக்க, என் ஐயன் பலபேர் தனை அழைத்து,
செல்லப் பல்லக்கை என் ஐயன் சிறப்பாய் எடுக்கச் சொல்லி,
பல்லக்கு மேல் ஏறி, கோவிந்தமூர்த்தி பள்ளிகொண்டுதான் இருந்து,
வல்லயத்தை⁷¹ முன்னே வைத்து ஆதிமூலம் கல்லைப் பெண்ணாக்கி⁷² வைத்தோர்,

⁶⁸ விந்தை = புதுமை, விநோதம், ஆச்சரியம்,

⁶⁹ பண்டு = பண்டைய காலத்தில், முன்பு,

⁷⁰ உமிழ்ந்தோன் = உமிழ்தல், கொப்புளித்தல், துப்புதல், கக்குதல், (மண்ணை உண்ட
தன் வாய்க்குள் அகில உலகத்தையும் யசோதைக்குக் காட்டியவன்)

⁷¹ வல்லயம் = மணிகள் கட்டப்பட்ட வேல் அல்லது ஈட்டி. (பக்கம் 6 இல் உள்ள
படத்தைப் பார்க்கவும்)

⁷² கல்லைப் பெண்ணாக்கி = கௌதம மகரிஷியின் மனைவி அகலிகை. இந்திரன்
அகலிகை மேல் ஆசை கொண்டு, கௌதம மகிரிஷிபோல் வேஷம் போட்டு வந்து
அகலிகையைப் புணர்ந்தான். இதை அறிந்த கௌதமர் அகலிகை கல்லாக
மாறிடுமாறு சாபமிட்டார். ராமனின் கால்பட்டு கல்லான அகலிகை பெண்ணானாள்.

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

தேவர்களை முன்னேவிட்டார் சுந்தராஜன் மாவலியைத்⁷³ தான்ஜெயித்தோன் கோவலர்கள்⁷⁴ தன்னையெல்லாம் என்னையன் கூடவே தானழைத்து குடைகள் சுருட்டியெல்லாம் என்னையனுக்குக் குதாகலமாய் முன்னே விட்டார் ஆடல்புரிந்து தாசியர்கள் தன்னை அரம்பையர்போ லாடவிட்டு கறுப்பண்ணசுவாமியையும் நீலமேகம் காவல் பதனமென்று⁷⁵ அருணனுதயத்தில்⁷⁶ சுந்தராஜமூர்த்தியை அனைவோருங் கொண்டாட தெற்குமுகமாக ஆதிமூலம் திருமாலுல்லாசமுடன்

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 6இல் உள்ளபடி

அரக்கர் படைகள் நீலமேகம் குதிக்குது பல்லாக்கு
கோட்டை கடந்தவுடன் நீலமேகம் குதிக்குது பல்லாக்கு
வேட்டைக்குப் போவதுபோல் ஆதிமூலம் தாட்டிகமாய்த்⁷⁷ தான்வரவே

வள்ளல் வரும் வழியில் அங்கே பிள்ளையார் தானிருந்தார்
பிள்ளையார் தன்னிடத்தில் கோவிந்தமூர்த்தி போய்வாரேனென்று சொல்லி
சீர்கொளம்மா மண்டபத்தில் ஆதிமூலம் சென்று இருக்கையிலே
விரைவாய் நடந்தாலும் கோவிந்தமூர்த்தி பல்லக்கு மேலேதான்
பட்டர் தொடர்ந்துவர நரசிங்கமூர்த்தி கட்டழகன் தானுமப்போ
வட்டக்குடை பிடித்து சுந்தராஜமூர்த்தி வாராருல்லாசமதாய்
வையகத்தார் கொண்டாட நரசிங்கமூர்த்தி வந்துதெப்ப மாடுகின்ற
பொய்கைக்கரைவந்து ஆதிமூலம் புன்சிரிப்புக் கொண்டெழுந்து

கள்ளந்தரி மண்டபத்தில் என்னையன் கணக்காகவேயிருந்து
வள்ளயந் தோளில்வைத்து என்னையனைக் கள்ளர்வழிமறித்தார்
கள்ளர் வழிமறித்துக் காயாம்புமேனியைக் கலகமிகச் செய்தார்கள்
வள்ளலாரப்போது நீலமேகம் கள்ளர்களைத் தான் ஜெயிக்க
மாயக்கணையெடுத்து ஆதிமூலம் வரிவில்லிற் றான்பூட்டி
ஆயர்தொடுத்துவிட நரசிங்கமூர்த்தி அப்போது கள்ளருக்கு
கண்ணுதெரியாமலப்போ என்செய்வோமென்று கள்ளர் மயங்கிநின்றார்
புண்ணாக நொந்துகள்ளர் காயாம்புமேனியிடம் புலம்பியே யெல்லோரும்
வழிவழி வம்சமாய் நீலமேகத்திற்கு வந்தடிமை செய்யுகிறோம்
ஒளிவு⁷⁸ தெரியும்படி ஆதிமூலம் உம்மா லவிந்தகண்ணை
திறக்கவேணுமென்று சொல்லிக் கள்ளர் மார்க்கமுடனே பணிந்தார்
இறையவனு மப்போது இரக்கமுடனேது சொல்வார்
இப்போது கள்ளர்களே நீங்களெல்லோரும் செப்பமுடன் கூடவந்து
கொப்பறையாம்⁷⁹ உண்டியலை நீங்களெல்லோரும் கூடவே தான்தாக்கி
வண்டியூர் போய்நான் திருவிளையாடல்செய்து மலைவந்து சேருமட்டும்
அண்டியே வாருமென்று கள்ளருக்குக் கண்டிதமாய்த் தானுரைத்தார்
ஏறினார் பல்லக்கில் நீலமேகம் எழுப்பிவிட்டாரப்போது
கோவிந்தன் பல்லக்கு அப்போது குதாகல மாகவேதான்
அப்பன்திருப்பதியை ஆதிமூலம் அடுத்தது பல்லக்கு
அப்பன் திருப்பதில் காயாம்புமேனி ஆயாசந் தீர்த்துமேதான்
மதுரை வழிநோக்கி நீலமேகம் பல்லக்குச் சதுராய் வருகுதங்கே

⁷³ மாவலி = மாவலி சக்கரவர்த்தி, திருமால் வாமன அவதாரம் எடுத்து, மாவலியிடம் மூன்றடி மண் தானம் கேட்டுப் பெற்று, ஓரடியால் மண்ணுலகையும், இரண்டாவது அடியால் விண்ணுலகையும் அளந்து, மூன்றாவது அடியை மாவலிச் சக்கரவர்த்தியின் தலைமேல் வைத்தார்.

⁷⁴ கோவலர்கள் = முல்லை நில மக்கள், ஆயர்கள், இடையர்,

⁷⁵ பதனம் = பத்திரம், பாதுகாப்பு,

⁷⁶ அருணன் = சூரியன்

**பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது
மதுரைக்குப் புறப்படுதல்**

தேவர்களை முன்னேவிட்டார், சுந்தராஜன் மாவலி⁷³யைத்தான் ஜெயித்தோன்,
கோவலர்கள்⁷⁴ தன்னை எல்லாம் என் ஐயன் கூடவேதான் அழைத்து,
குடைகள் சுருட்டியெல்லாம் என் ஐயனுக்குக் குதூகலமாய் முன்னே விட்டார்,
ஆடல்புரிந்து தாசியர்கள் தன்னை, அரம்பையர் போல் ஆடவிட்டு,
கருப்பண்ண சுவாமியையும் நீலமேகம் காவல் பதனம்⁷⁵ என்று,
அருணன் உதயத்தில்⁷⁶ சுந்தராஜமூர்த்தியை அனைவோரும் கொண்டாட,
தெற்குமுகமாக, ஆதிமூலம் திருமால் உல்லாசமுடன்,
அரக்கர் படைகள், நீலமேகம், குதிக்குது பல்லாக்கு,
கோட்டை கடந்தவுடன், நீலமேகம், குதிக்குது பல்லாக்கு,
வேட்டைக்குப் போவதுபோல் ஆதிமூலம் தாட்டிகமாய்த்⁷⁷ தான்வரவே,

பிள்ளையாரிடம் சொல்லிச் செல்லுதல்

வள்ளல் வரும் வழியில் அங்கே **பிள்ளையார்** தானிருந்தார்,
பிள்ளையார் தன்னிடத்தில் கோவிந்தமூர்த்தி போய் வாரேன் என்று சொல்லி,
சீர்கொள் **அம்மா மண்டபத்தில்** ஆதிமூலம் சென்று இருக்கையிலே,
விரைவாய் நடந்தாலும், கோவிந்தமூர்த்தி, பல்லக்கு மேலேதான்
பட்டர் தொடர்ந்துவர, நரசிங்கமூர்த்தி கட்டழகன் தானும் அப்போ,
வட்டக்குடை பிடித்து, சுந்தராஜமூர்த்தி வாரார் உல்லாசமதாய்,
வையகத்தார் கொண்டாட நரசிங்கமூர்த்தி வந்து தெப்பம் ஆடுகின்ற
பொய்கைக்கரை வந்து ஆதிமூலம் புன்சிரிப்புக் கொண்டு எழுந்து,

கள்ளர் வழிமறித்தல்

கள்ளந்தரி மண்டபத்தில் என் ஐயன் கணக்காகவே இருந்து,
வள்ளயம் தோளில் வைத்து, என் ஐயனைக் **கள்ளர் வழிமறித்தார்**,
கள்ளர் வழிமறித்துக் காயாம்புமேனியைக் கலகம் மிகச் செய்தார்கள்,
வள்ளலார் அப்போது நீலமேகம் கள்ளர்களைத் தான் ஜெயிக்க,
மாயக் கணை எடுத்து, ஆதிமூலம் வரிவில்லித்தான் பூட்டி,
ஆயர் தொடுத்துவிட, நரசிங்கமூர்த்தி, அப்போது கள்ளருக்கு
கண்ணு தெரியாமல், அப்போ என் செய்வோம் என்று கள்ளர் மயங்கிநின்றார்,
புண்ணாக நொந்து கள்ளர், காயாம்புமேனியிடம் புலம்பியே எல்லோரும்,
வழிவழி வம்சமாய் நீலமேகத்திற்கு வந்து அடிமை செய்யுகிறோம்
ஒளிவு⁷⁸ தெரியும்படி ஆதிமூலம் உம்மால் அவிந்த கண்ணை
திறக்க வேணும் என்று சொல்லிக் கள்ளர் மார்க்கமுடனே பணிந்தார்,

கள்ளர்களை உடன் அழைத்துச் செல்லுதல்

இறையவனும் அப்போது இரக்கமுடன் ஏது சொல்வார்,
இப்போது கள்ளர்களே நீங்கள் எல்லோரும் செப்பமுடன் கூடவந்து,
கொப்பறையாம்⁷⁹ உண்டியலை நீங்கள் எல்லோரும் கூடவேதான் தூக்கி,
வண்டியூர் போய், நான் திருவிளையாடல் செய்து, மலைவந்து சேருமட்டும்,
அண்டியே வாரும் என்று, கள்ளருக்குக் கண்டிதமாய்த்தான் உரைத்தார்,

ஏறினார் பல்லக்கில், நீலமேகம், எழுப்பி விட்டார் அப்போது,
கோவிந்தன் பல்லக்கு, அப்போது குதூகலமாகவேதான்
அப்பன்திருப்பதியை ஆதிமூலம் அடுத்தது பல்லக்கு,
அப்பன் திருப்பதில் காயாம்புமேனி ஆயாசம் தீர்த்துமேதான்,
மதுரை வழிநோக்கி, நீலமேகம் பல்லக்குச் சதுராய் வருகுது அங்கே,

⁷⁷ தாட்டிகமாய் = தாஷ்டிகமாய், கெட்டிக்காரத்தனம், சாமர்த்தியம், தைரியம், பலம், செல்வாக்கு

⁷⁸ ஒளிவு = ஒளிந்துபோன, (ஒளிந்துபோன கண்ணொளி மீண்டும் தெரியும் படி)

⁷⁹ கொப்பறை = அண்டா போன்ற உண்டியல்

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

வள்ளல் முகுந்தபிரான் பூண்டிமண்டபத்தில் வந்து மகிழ்வாக
அதிரவழி நடந்து மறவர்மண்டபம் அடுத்தது பல்லக்கு
மறவர் மண்டபத்துள்ளோர் நைவேத்தியங்கள் மகிழ்வாய்ப்படைத்தபின்பு
அரவணையிற்றுயின்றோன் நீலமேகம் திரைபதியைக் காத்தோன்
பஞ்சவரைக் காத்தாண்டோன் ஆதிமூலம் கஞ்சன்⁸⁰றனை மடித்தோன்
வஞ்சமிலாத் தேவர்களை காயாம்புமேனி வாகாய் மிகக்காத்தார்

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 7இல் உள்ளபடி

தரணிமுழுதுங் காத்தோன் என்னையன் மறவர் மண்டபம்விட்டு
இராவணனைச் செயித்தோன் என்னையன் விரைவா யெழுந்திருந்தார்
இரணியனைச் சங்கரித்தோன் நரசிங்கமூர்த்தி தரணிதனையளந்தோன்
அதிரவழிகடந்து நீலமேகம் மதுரைநகர் தேடியல்லோ
வள்ளிக் கொடிபடரும் சுந்தராஜமூர்த்தி வெள்ளியக்குன்றம்⁸¹ விட்டு
அள்ளிவருகுதங்கே ஆதிமூலநாதன் அப்பனுட பல்லக்கு
காரைக் கிணர்கடந்தார் நரசிங்கமூர்த்தி கள்ளர்பயமே தீர்ந்தார்

ஈச்சனோடைவிட்டு இலங்கம் வெள்ளை மண்டபத்தில்
சாரப்பொழுதினிலே காயாம்புமேனி வாராரெம் மாயவனார்
சம்பா வரிசியல்லோ என்னையனுக்குத் தளிகை நைவேத்தியமாம்
அன்பான தேன்குழலும்⁸² பச்சைமாலச்சுதனுக்கு ஆமவடை தோசையுமாம்
கொண்டுவந்து தான்படைத்துக் கும்பிட்டார் எல்லோரும்
கண்டுமகிழ்ந்து நரசிங்கமூர்த்தி உண்டுமிகப்புசித்து
பல்லக்கு விட்டிறங்கி ஆதிமூலம் உல்லாச மாகவேதான்

தள்ளாகுளம் போகவேணுமென்று தண்டியலைக் கொண்டுவந்து
ஜோடித்தார் தண்டியலை நீலமேகத்துக்கு வேடிக்கையாகவேதான்
கோடான கோடிமுத்துத் தண்டியலுக்குக் குலுங்கவே தொங்கவிட்டார்
கண்ணாடி தன்னையெல்லாம் எண்ணாமல் தொங்கவிட்டார்
பொன்னா லலங்கரித்தார் ஆதிமூலத்துக்கு உன்னாகப் பச்சை⁸³வைத்தார்
என்னாளுமங்காத நரசிங்க மூர்த்திக்கு இடைக்கங்கள்⁸⁴ தொங்கவிட்டார்
சொல்லமுடியாத தோரணங்கள் தொங்கவிட்டார்
சுந்திர சூரியரைக் கோவிந்தமூர்த்தி தண்டியலுக்குள்ளே வைத்தார்
இந்திரலோகம் போல் என்னையனுக்கு அந்தரத்தேர்⁸⁵ செய்தார்கள்
தங்கக் குடங்கள் வைத்தார் நீலமேகத்துக்குத் தங்கக் கவரியிட்டார்⁸⁶
அங்கமெல்லாம் தங்கநிறம் அலங்கரித்தார் தண்டியலை
சித்திரப் பதுமைதனை⁸⁷ நரசிங்கமூர்த்திக்கு வித்தார் மாகவைத்தார்
பத்தரை மாற்றதனால் என்னையனுக்குப் பதித்தார்கள் சிங்கமுகம்⁸⁸
எல்லோரும் பார்த்துத் தண்டியல் நன்றா யிருக்குதென்று
அனைவோரும் கொண்டாட நரசிங்கமூர்த்தி அப்பனுக்கு முன்னே
வைத்தார்தண்டியலைக் கண்டவுடன் கோவிந்தமூர்த்தி தள்ளாகுளம் போவதற்கு
பார்த்தோர்கள் தான்மயங்க காயாம்புமேனி பாங்காய்⁸⁹ வடிவெடுத்தார்
வெள்ளை மண்டபந்தன்னை சுந்தராஜமூர்த்தி விட்டு வெளியேறிக்

⁸⁰ கஞ்சன் = கம்சன், கண்ணனின் தாய்மாமன்,

⁸¹ வெள்ளியக் குன்றம் = அழகர்மலை (வள்ளிக்கிழங்கிற்குக் கீழே
புதைந்துதிருந்துதான் அழகர் வெளிப்பட்டுள்ளார்)

⁸² தேன்குழல் = ஒருவகை அரிசிமுருக்கு. கொதிக்கும் எண்ணையில் பாதி வெந்து
கொண்டிருக்கும்போதே எடுத்து விடுவார்கள். அரிசிமாவு வெந்தும் வேகாததுமாக
வெள்ளை நிறத்தில் அப்படியே இருக்கும்.

⁸³ நாகப் பச்சை = ஒருவகைப் பச்சைக் கல், Shamrock Green stone

⁸⁴ இடைக்கங்கள் = இடையில் அணியும் ஆபரணம்

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

பூண்டி மண்டபம், மறவர் மண்டபம் சேர்தல்

வள்ளல் முகுந்தபிரான், பூண்டிமண்டபத்தில் வந்து மகிழ்வாக, அதிர வழி நடந்து மறவர்மண்டபம் அடுத்தது பல்லக்கு, மறவர் மண்டபத்து உள்ளோர் நைவேத்தியங்கள் மகிழ்வாய்ப் படைத்தபின்பு, அரவணையில் துயின்றோன், நீலமேகம், திரௌபதியைக் காத்தோன், பஞ்சவரைக் காத்து ஆண்டோன், ஆதிமூலம், கஞ்சன்⁸⁰ தனை மடித்தோன், வஞ்சம் இல்லாத் தேவர்களை காயாம்புமேனி வாகாய் மிகக் காத்தார், தரணி முழுதும் காத்தோன், என் ஐயன் மறவர் மண்டபம்விட்டு, இராவணனைச் செயித்தோன், என் ஐயன் விரைவாய் எழுந்து இருந்தார், இரணியனைச் சங்கரித்தோன், நரசிங்கமூர்த்தி, தரணிதனை அளந்தோன், அதிர வழி கடந்து, நீலமேகம், மதுரைநகர் தேடியல்லோ, வள்ளிக் கொடிபடரும் சுந்தராஜமூர்த்தி வெள்ளியக்குன்றம்⁸¹ விட்டு, அள்ளி வருகுது அங்கே ஆதிமூலநாதன் அப்பனுட பல்லக்கு, காரைக் கிணறு கடந்தார், நரசிங்கமூர்த்தி கள்ளர்பயமே தீர்ந்தார்,

படையல் உண்டு மகிழ்தல்

ஈச்சனோடை விட்டு இலங்கம் வெள்ளை மண்டபத்தில் சாரப் பொழுதினிலே காயாம்புமேனி வாரார் எம் மாயவனார், சம்பா அரிசி அல்லோ, என் ஐயனுக்குத் தளிகை நைவேத்தியமாம், அன்பான தேன்குழலும்⁸², பச்சைமால் அச்சுதனுக்கு ஆமவடை தோசையுமாம், கொண்டு வந்துதான் படைத்துக் கும்பிட்டார் எல்லோரும், கண்டு மகிழ்ந்து நரசிங்கமூர்த்தி உண்டு மிகப் புசித்து, பல்லக்குவிட்டு இறங்கி, ஆதிமூலம் உல்லாசமாகவேதான்,

தண்டியலில் தள்ளாகும் செல்லுதல்

தள்ளாகுளம் போகவேணும் என்று தண்டியலைக் கொண்டு வந்து, ஜோடித்தார் தண்டியலை, நீலமேகத்துக்கு வேடிகையாகவேதான், கோடான கோடிமுத்து தண்டியலுக்குக் குலங்கவே தொங்கவிட்டார், கண்ணாடிதன்னை எல்லாம் எண்ணாமல் தொங்கவிட்டார், பொன்னால் அலங்கரித்தார், ஆதிமூலத்துக்கு உள் நாகப் பச்சை⁸³ வைத்தார், என்னாளும் மங்காத நரசிங்க மூர்த்திக்கு இடைக்கங்கள்⁸⁴ தொங்கவிட்டார், சொல்லமுடியாத தோரணங்கள் தொங்கவிட்டார், சந்திர சூரியரைக் கோவிந்தமூர்த்தி தண்டியலுக்கு உள்ளே வைத்தார், இந்திரலோகம் போல் என் ஐயனுக்கு அந்தரத் தேர்⁸⁵ செய்தார்கள், தங்கக் குடங்கள் வைத்தார், நீலமேகத்துக்குத் தங்கக் கவரி⁸⁶ இட்டார், அங்கம் எல்லாம் தங்கநிறம், அலங்கரித்தார் தண்டியலை, சித்திரப் பதுமைதனை⁸⁷ நரசிங்கமூர்த்திக்கு வித்தாரமாக வைத்தார், பத்தரை மாத்து அதனால் என் ஐயனுக்குப் பதித்தார்கள் சிங்கமுகம்⁸⁸, எல்லோரும் பார்த்துத் தண்டியல் நன்றாய் இருக்குது என்று, அனைவோரும் கொண்டாட, நரசிங்கமூர்த்தி அப்பனுக்கு முன்னே வைத்தார், தண்டியலைக் கண்டவுடன், கோவிந்தமூர்த்தி தள்ளாகுளம் போவதற்கு, பார்த்தோர்கள்தான் மயங்க காயாம்புமேனி பாங்காய்⁸⁹ வடிவெடுத்தார், வெள்ளை மண்டபம் தன்னை சுந்தராஜமூர்த்தி விட்டு வெளியேறிக்,

⁸⁵ அந்தரத் தேர் = பூமியில் படாமல் அந்தரத்தில் மிதந்து சொல்லும் தேர்

⁸⁶ தங்கக் கவரி = தங்கத்தால் செய்யப்பெற்ற விசிறி, தங்கச் சாமரம்

⁸⁷ சித்திரப் பதுமை = ஓவியம் வரையப்பட்ட பொம்மை

⁸⁸ சிங்கமுகம் = தேருக்குச் சிங்கமும் பதித்தனர்

⁸⁹ பாங்காய் = பாங்காக, அழகாக, நன்றாக. "பாங்காய் மண் சுமந்தருளிய பரிசும்", "பட்டமங்கையில் பாங்காய் இருந்தாங்கு" - திருவாசகம்

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

கள்ளர் தொடர்ந்துவர ஆதிமூலம் கருணைமிக வுண்டாகி
மூனுமாவடியினிலே காயம்புமேனி முழக்கத்துடன் தான்வரவே
பானுவு மேற்றிசையில் அப்போது பரிவா யடையயிலே
புகழ்மஞ்சிக் கூடம்விட்டு என்னையன் பொற்பல்லக் கேருதுபார்
மாரியம்மன் கோவில்விட்டு நரசிங்கம்பட்டி நாட்டார்க் கிசையுடையோன்
ஆரியலுமார்பன்⁹⁰ இராமசாமி அம்பலம் அலங்கார மண்டபத்தில்
நாதனினைப்பாறி பரிவட்டங்கட்டி நன்மைபெறு மண்டபத்தில்
நீதமுடன்⁹¹ கடந்து ஆதிமூலம் நேர்மையுடனே வரவே
கொந்துகொந்தாய்⁹² மக்கள் நரசிங்கமூர்த்தியைக் கும்பிட்டபணிந்தார்
அந்திநேரந்தனிலே சந்திரனும் வந்துதித்தா ரப்போது
பந்தத்தால் தீவெட்டி மானிடர் வந்து மிகப்பிடித்தார்
இந்திர லோகம்போலே இருந்ததே அப்போது

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 8இல் உள்ளபடி

மந்திர நாமஞ்சொல்லி அந்தரத்தோர் வரவே
மூன்றுமாவடி கடந்தோர் தேன்மாரி தான்பொழிய
வான முழங்கிவர மத்தாப்புச் சோதிமின்ன
மந்திகுளத்தை யடுத்துத் தண்டியல் வருகுதுதான்
சங்கீதம்பாடப் பச்சைமாலச்சுதனுக்குத் தானவர்கள் கூத்தாட
மந்திகுள மண்டபத்தில் நரசிங்கமூர்த்தி வந்துமிகவேயிறங்கி
பொங்கலுடன் சம்பா என்னையனுக்குப் புளியோதரை முதலாய்
சர்க்கரைப் பொங்கலுடன் மிக்கவே தான்படைத்து
பொறுக்கத்தான்⁹³ புசித்து ஆதிமூலம் பொக்கெனவே⁹⁴ தானெழுந்து
மந்திகுளம்விட்டு கோவிந்தமூர்த்தி வருகிறார் தண்டியல்மேல்
சங்கத்தா ரெல்லோரும் காயம்புமேனியை இங்கிதமாய்ப்பணிய
தள்ளாகுளம் தேடிச் சந்தோஷமாய்த் தான்வரவே
எல்லோரும் வந்து நரசிங்கமூர்த்தியை உல்லாசமாய்ப் பணிய
புல்லோரைத்⁹⁵ தான் செயித்தோர் ஆதிமூலம் தள்ளாகுத்தில் வந்தார்
கல்லால் மழைதடுத்தோர் முன்னாள்வில் நாணை⁹⁶முறித்தோர்
திருமானிகைசுற்றி என்னையன் பெருமாள் பதிதனிலே
பாற்கடலிற் றுயின்றோன் அங்கே இன்பமாய்ப் பள்ளி கொண்டார்
இராத்திரியி லங்கிருந்தார் முன்னாள் பார்த்தனுக்குத் தேருர்ந்து
நாற்றிசையோர் கொண்டாட வீற்றிருந்தா ரப்போது
ஆயர்பாடியில் என்னையன் போயிருந்த பாவனைபோல்
விதுரன் அரண்மனையில் ஆதிமூலம் விருந்துண்டிருந்ததுபோல்
சம்பாநெற் சாதம் கோவிந்தமூர்த்திக்கு அன்பாய்ப் படைத்தார்கள்
நெய்பாற் றயிருடனே என்னையனுக்கு முன்பாய்ப் படைத்தார்கள்
சட்டவர்க்கமுடன் சுந்தராஜமூர்த்திக்குத் திட்டமாய்ப் படைத்தார்கள்
ஒட்டிய ஆடைதயிர் சட்டிசட்டியாய் வைத்தார்கள்
கட்டிய தேனுடனே நீலமேகத்துக்கு முட்டிமுட்டியாய் வைத்தார்கள்
பெட்டியில் பழங்களுல்லாம் கொட்டிப் பரப்பினார்கள்
கந்தப்பொடி⁹⁷ கஸ்தூரி⁹⁸ என்னையனுக்குமுன்னே விந்தையாய் வைத்தார்கள்
சந்தனம் கஸ்தூரி கோவிந்தமூர்த்திக்கு வந்துமிகப் பூசினார்கள்
வானாட்டுக்⁹⁹ கற்பகத்தின்¹⁰⁰ ஆதிமூலத்திற்கு மலரை யெடுத்துவந்து

⁹⁰ ஆரியலு மார்பன் = ?

⁹¹ நீதமுடன் = ? (நீதம் = வெண்ணெய்)

⁹² கொத்துகொத்தாய்

⁹³ பொறுக்கத்தான் = வயிறு பொறுக்கும் அளவு, வயிறுமுட்ட, வயிறு நிறைய,

⁹⁴ பொக்கெனவே = விரைவாக, (பொக்குனு வா = விரைவாக வா)

⁹⁵ புல்லோர் = பகைவர்

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

கள்ளர் தொடர்ந்துவர ஆதிமூலம் கருணைமிக உண்டாகி,
மூனுமாவடியினிலே காயாம்புமேனி முழக்கத்துடன்தான் வரவே,
 பானுவும் மேல் திசையில் அப்போது பரிவாம் அடையயிலே,
 புகழ் **மஞ்சிக்கூடம்** விட்டு என் ஐயன் பொற்பல்லக்கு ஏறுது பார்,
மாரியம்மன்கோவில் விட்டு **நரசிங்கம்பட்டி** நாட்டார்க்கு இசைவு உடையோன்
 ஆரியலு மார்பன்⁹⁰, **இராமசாமி அம்பலம்** அலங்கார மண்டபத்தில்,
 நாதன் இளைப்பாறி, பரிவட்டங்கட்டி, நன்மைபெறு மண்டபத்தில்
 நீதமுடன்⁹¹ கடந்து ஆதிமூலம் நேர்மையுடனே வரவே,
 கொத்துக் கொந்தாய்⁹² மக்கள் நரசிங்கமூர்த்தியைக் கும்பிட்டு அடிபணிந்தார்,
 அந்தி நேரந்தனிலே, சந்திரனும் வந்து உதித்தார் அப்போது,
 பந்தத்தால் தீவெட்டி மானிடர் வந்து மிகப்பிடித்தார்,
 இந்திரலோகம் போலே இருந்ததே அப்போது,
 மந்திர நாமம் சொல்லி அந்தரத்தோர் வரவே,
 மூன்றுமாவடி கடந்து, ஓர் தேன்மாரிதான் பொழிய,
 வானம் முழங்கி வர, மத்தாப்புச் சோதி மின்ன,
மந்திசுளத்தை அடுத்துத் தண்டியல் வருகுதுதான்,
 சங்கீதம் பாடப் பச்சைமால் அச்சுதனுக்குத்தான் அவர்கள் கூத்தாட,
 மந்திசுள மண்டபத்தில் நரசிங்கமூர்த்தி வந்து மிகவே இறங்கி,
 பொங்கலுடன் சம்பா, என் ஐயனுக்குப் புளியோதரை முதலாய்,
 சர்க்கரைப் பொங்கலுடன் மிக்கவே தான்படைத்து,
 பொறுக்கத்தான்⁹³ புசித்து, ஆதிமூலம் பொக்கெனவே⁹⁴தான் எழுந்து,
 மந்திசுளம்விட்டு கோவிந்தமூர்த்தி வருகிறார் தண்டியல்மேல்,
 சங்கத்தார் எல்லோரும் காயம்புமேனியை இங்கிதமாய்ப் பணிய,
எதிர்சேவை

தள்ளாகுளம் தேடிச் சந்தோஷமாய்த் தான்வரவே,
 எல்லோரும் வந்து நரசிங்கமூர்த்தியை உல்லாசமாய்ப் பணிய,
 புல்லோரைத்⁹⁵ தான் செயித்தோர், ஆதிமூலம் தள்ளாகுத்தில் வந்தார்,
 கல்லால் மழைதடுத்தோர், முன்னாள் வில்நாணை⁹⁶ முறித்தோர்,
திருமானிகை சுற்றி என் ஐயன் பெருமாள் பதிதனிலே
 பாற்கடலில் துயின்றோன், அங்கே இன்பமாய்ப் பள்ளி கொண்டார்,
 இராத்திரியில் அங்கிருந்தார், முன்னாள் பார்த்தனுக்குத் தேர் ஊர்ந்து,
 நால் திசையோர் கொண்டாட, வீற்றிருந்தார், அப்போது
 ஆயர்பாடியில் என் ஐயன் போயிருந்த பாவனைபோல்,
 விதுரன் அரண்மனையில் ஆதிமூலம் விருந்து உண்டு இருந்ததுபோல்,
 சம்பா நெல்சாதம் கோவிந்தமூர்த்திக்கு அன்பாய்ப் படைத்தார்கள்,
 நெய் பால் தயிருடனே என் ஐயனுக்கு முன்பாய்ப் படைத்தார்கள்,
 சட்டவர்க்கமுடன் சுந்தராஜமூர்த்திக்குத் திட்டமாய்ப் படைத்தார்கள்,
 ஒட்டிய ஆடை தயிர் சட்டிசட்டியாய் வைத்தார்கள்,
 கட்டிய தேனுடனே, நீலமேகத்துக்கு முட்டிமுட்டியாய் வைத்தார்கள்,
 பெட்டியில் பழங்கள் எல்லாம் கொட்டிப் பரப்பினார்கள்,
 கந்தப்பொடி⁹⁷ கஸ்தூரி⁹⁸ என் ஐயனுக்கு முன்னே விந்தையாய் வைத்தார்கள்,
 சந்தனம் கஸ்தூரி கோவிந்தமூர்த்திக்கு வந்துமிகப் பூசினார்கள்,
 வான் நாட்டுக்⁹⁹ கற்பகத்தின்¹⁰⁰ ஆதிமூலத்திற்கு மலரை எடுத்துவந்து

⁹⁶ நாண் = வில்லின் இருமுனைகளையும் இழுத்துக்கட்டியிருக்கும் நரம்புக் கயிறு

⁹⁷ கந்தப்பொடி = விழாக் காலங்களில் மக்களின்மேல் தூவும் கந்தப்பொடி.

⁹⁸ கஸ்தூரி = கத்தூரி அல்லது கவரி. ஆண் கவரி மானின் இனப்பெருக்க உறுப்புக்கும் தொப்புள் பகுதிக்கும் இடைப்பட்ட இடத்தில் மணமுள்ள கஸ்தூரி சுரக்கிறது.

⁹⁹ வான் நாடு = விண்ணுலகம்,

¹⁰⁰ கற்பகம் = கற்பகப் பூ, பாரிஜாதப் பூ,, வேண்டியோருக்கு வேண்டிய வரம் அளிக்கும் இயல்புடைய பூ .

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

பொன்னாட்டுத் தேவரெல்லாம் போட்டார்கள் மாலைதனை
சாற்றினார் புட்பமலர் என்னையனை வாழ்த்தினாரெல்லோரும்
நாற்றிசையிலுள்ளோர்கள் சுந்தராஜமூர்த்தியைப் போற்றிப் பணிந்தார்கள்

சூரியனும் கீழ்த்திசையில் அப்போ தோணுகிற நேரமதில்
தேவர்களைத் தானினைத்து என்னையன் யேவினார் குதிரைவர
வாரிதனிலே¹⁰¹ துயிலும் நீலமேகம் மாயோ நெழுந்திருக்க
தேவர்களு மப்போது குதிரையைத் தேடிப் பிடித்தார்கள்
குதிரைதனை முன்னேவிட்டு என்னையனைக் கும்பிட்டார் தேவரெல்லாம்
மதுரைவழி போகவென்று அப்போது குதிரை அலங்கரித்தார்
மகாமேரு¹⁰² போலே என்னையன் குதிரை வெகுஉயர மானதுவே
முகமோ பவளநிறம் என்னையன் குதிரை முழங்காலோ பச்சைநிறம்
அடிவயிறோ வெள்ளைநிறம் நீலமேகம் குதிரை வடிவுள்ள அச்சமட்டம்
பிடிக்கால் பவளநிறம் காயம்புவின் குதிரை மடிக்காலோ நீலநிறம்
நாலுகால் வெள்ளை என்னையன் குதிரை நடுவெல்லாந் தங்கநிறம்

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 9இல் உள்ளபடி

வாலோ பவளநிறம் கார்மேகத்தின்புரவி மேலெல்லாம்¹⁰³ புள்ளிநிறம்
கழுத்தோ பவளநிறம் நீலமேகம் குதிரைக்கு காதிரெண்டுந் தங்கநிறம்
போகு மறைக்குதிரை நீலமேகத்துக்குப் புள்ளிபோற் றேசிமட்டம்
யாருமறியாதபடி என்னையன் குதிரை மேருவெல்லாந் சுற்றிவரும்
வேகமாம் பொன்புரவி ஆதிமூலத்துக்கு மின்னலாம் பொன்சவுக்கு
வாகான நற்பதக்கம் சுந்தராஜமூர்த்திக்கு வரிந்தார்கள் ரூபமெல்லாம்
தங்கத்தாற் கடிவாளம் ஆதிமூலத்தின் குதிரைக்கு இங்கிதமாய்த்தான் சேர்த்து
அங்கவட சேணம் வைத்தார் நீலமேகத்துக்குத் தங்கமயமாகவேதான்
வண்ணக்கழுத்தில் என்னையன் குதிரைக்குத் தங்கமணி தான்போட்டார்
நாலுகாற் றண்டையிட்டு¹⁰⁴ அழகர் குதிரைக்கு மேலெல்லாம் தொங்கவிட்டு
வாலுக்கு முத்து என்னையன் குதிரைக்கு வரிந்தார்கள் ரூபமெல்லாம்
நெற்றியில் சக்கரத்தை ஆதிமூலம் குதிரைக்கு வைத்துப் பதித்தார்கள்
வெற்றிசெய் வில்லும் காயாம்பு மேனிக்கு அஸ்திரமுங் கூடவைத்து
இப்படியாய்க் குதிரை நீலமேகத்துக்கு தேவரழைத்து வந்து
சுந்தோஷமாய்க் கொண்டுவந்து தேவர் சாமிமுன்னே விட்டார்கள்

பையரவந் நாகத்தில் பள்ளிகொண்டார் அப்போது பார்த்து மிகக்களித்து
வைகைநதி போகவென்று சுந்தராஜமூர்த்தி வாகாகக் கச்சைகட்டி
முத்துநல்ல குல்லாவை¹⁰⁵ ஆதிமூலம் வைத்தார் முடிமீதில்
பத்தரை மாற்றினால் நீலமேகம் வெற்றிச் சிலம்பணிந்தார்
பாரெல்லாம் கொண்டாட ஆதிமூலம் நரசிங்கமூர்த்தி பச்சைப்பதக்கமிட்டார்
மார்பிலே பச்சைதனைக் காயாம்புமேனி கோவையாய்த் தொங்கவிட்டார்
தங்கச் சரப்பளியை நரசிங்கமூர்த்தி இங்கிதமாய்த் தானணிந்தார்
முன்கையில் முதாரியிட்டார் கோவிந்தமூர்த்தி முருகுமேற் காதிலிட்டார்
பத்து விரலுக்கு சுந்தராஜமூர்த்தி பசும்பொன் மோதிரமிட்டார்
துத்திப்பூச் சல்லடத்தை¹⁰⁶ என்னையன் சிற்றிடையிற் றான்றரித்தார்
பத்தரை மாற்றுக் குஞ்சம் நீலமேகம் சுற்றிவரத் தொங்கவிட்டார்
இத்தரையோர் போற்ற கோவிந்தமூர்த்தி இயல்புடனே வந்துநின்றார்
அந்தமுட னிமையோர்¹⁰⁷ ஆதிமூலத்துக்குக் கொண்டுவந்தார் குதிரைதனை

¹⁰¹ வாரிதனிலே = திருப்பாற்கடலிலே

¹⁰² மகாமேரு = இமயமலை

¹⁰³ மேலெல்லாம் = உடல் எல்லாம்

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

பொன்னாட்டுத் தேவரெல்லாம் போட்டார்கள் மாலைதனை,
சாற்றினார் புட்பமலர், என் ஐயனை வாழ்த்தினார் எல்லோரும்,
நால் திசையில் உள்ளோர்கள் சுந்தராஜமூர்த்தியைப் போற்றிப் பணிந்தார்கள்,

குதிரையை அலங்கரித்தல்

சூரியனும் கீழ்த்திசையில் அப்போ தோணுகிற நேரமதில்,
தேவர்களைத் தான் நினைத்து என் ஐயன் ஏவினார் குதிரை வர
வாரிதனிலே¹⁰¹ துயிலும் நீலமேகம் மாயோன் எழுந்திருக்க,
தேவர்களும் அப்போது குதிரையைத் தேடிப் பிடித்தார்கள்,
குதிரைதனை முன்னேவிட்டு என் ஐயனைக் கும்பிட்டார் தேவர் எல்லாம்,
மதுரைவழி போக என்று, அப்போது குதிரை அலங்கரித்தார்,
மகாமேரு¹⁰² போலே, என் ஐயன் குதிரை வெகு உயரம் ஆனதுவே,
முகமோ பவளநிறம், என் ஐயன் குதிரை முழங்காலோ பச்சைநிறம்,
அடிவயிறோ வெள்ளைநிறம், நீலமேகம் குதிரை வடிவுள்ள அச்சுமட்டம்,
பிடிக்கால் பவளநிறம், காயம்புவின் குதிரை மடிக்காலோ நீலநிறம்,
நாலுகால் வெள்ளை, என் ஐயன் குதிரை நடு எல்லாம் தங்கநிறம்,

வாலோ பவளநிறம், கார்மேகத்தின் புரவி மேலெல்லாம்¹⁰³ புள்ளிநிறம்,
கழுத்தோ பவளநிறம், நீலமேகம் குதிரைக்கு காது இண்டும் தங்கநிறம்,
போகு மறைக்குதிரை, நீலமேகத்துக்குப் புள்ளிபோல் தேசிமட்டம்,
யாரும் அறியாதபடி என் ஐயன் குதிரை மேரு எல்லாம் சுற்றிவரும்,
வேகமாம் பொன்புரவி, ஆதிமூலத்துக்கு மின்னலாம் பொன் சவுக்கு,
வாகான நற்பதக்கம், சுந்தராஜமூர்த்திக்கு வரிந்தார்கள் ரூபம் எல்லாம்,
தங்கத்தால் கடிவாளம், ஆதிமூலத்தின் குதிரைக்கு இங்கிதமாய்த்தான் சேர்த்து,
அங்கவட சேணம் வைத்தார் நீலமேகத்துக்குத் தங்கமயமாகவேதான்,
வண்ணக் கழுத்தில் என் ஐயன் குதிரைக்குத் தங்கமணிதான் போட்டார்,
நாலு கால் தண்டையிட்டு¹⁰⁴ அழகர் குதிரைக்கு மேலெல்லாம் தொங்கவிட்டு,
வாலுக்கு முத்து, என் ஐயன் குதிரைக்கு வரிந்தார்கள் ரூபம் எல்லாம்,
நெற்றியில் சக்கரத்தை ஆதிமூலம் குதிரைக்கு வைத்துப் பதித்தார்கள்,
வெற்றிசெய் வில்லும், காயாம்பு மேனிக்கு அஸ்திரமும் கூடவைத்து,
இப்படியாய்க் குதிரை நீலமேகத்துக்கு தேவர் அழைத்து வந்து,
சுந்தோஷமாய்க் கொண்டு வந்து, தேவர் சாமிமுன்னே விட்டார்கள்,

பை அரவம் நாகத்தில் பள்ளிகொண்டார் அப்போது பார்த்து, மிகக் களித்து,
வைகைநதி போக என்று, சுந்தராஜமூர்த்தி வாகாகக் கச்சைகட்டி,
முத்து நல்ல குல்லாவை¹⁰⁵ ஆதிமூலம் வைத்தார் முடி மீதில்,
பத்தரை மாத்தினால் நீலமேகம் வெற்றிச் சிலம்பணிந்தார்,
பார் எல்லாம் கொண்டாட, ஆதிமூலம் நரசிங்கமூர்த்தி பச்சைப் பதக்கமிட்டார்,
மார்பிலே பச்சைதனைக் காயாம்புமேனி கோ(ர்)வையாய்த் தொங்கவிட்டார்,
தங்கச் சரப்பளியை நரசிங்கமூர்த்தி இங்கிதமாய்த்தான் அணிந்தார்,
முன் கையில் முதாரி இட்டார், கோவிந்தமூர்த்தி முருகு மேல்காதிட இட்டார்,
பத்து விரலுக்கு சுந்தராஜமூர்த்தி பசும்பொன் மோதிரம் இட்டார்,
துத்திப் பூச் சல்லடத்தை¹⁰⁶ என் ஐயன் சிற்றிடைையில் தான் தரித்தார்
பத்தரை மாத்துக் குஞ்சம் நீலமேகம் சுற்றிவரத் தொங்கவிட்டார்,
இத் தரையோர் போற்ற கோவிந்தமூர்த்தி இயல்புடனே வந்து நின்றார்,
அந்தமுடன்¹⁰⁷ இமையோர் ஆதிமூலத்துக்குக் கொண்டு வந்தார் குதிரைதனை,

¹⁰⁴ தண்டை = சிலம்பு

¹⁰⁵ குல்லா = தொப்பி, தலைப் பாகை

¹⁰⁶ சல்லடம் = கால் சட்டை, (டவுசர்), கருப்பணசாமியாடிகள் அணியும் உடை.

¹⁰⁷ அந்தம் = முடிவு, (ஆதியும் அந்தமுமாய் = தொடக்கமும் முடிவுமாய்)

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

கடிவாளமே பிடித்து சுந்தராஜமூர்த்தி கையில் சவுக்கெடுத்து
அடித்துப்போ யேறயிலேநரசிங்கமூர்த்தி அப்பன் குதிரையப்போ
ஏற்றங் கொடுக்குதில்லை என்னையன் குதிரை இடசாரி போகுதங்கே
ஆற்றுக்குப் போகவென்று அய்யன் குதிரை அருள்மாரி கொள்ளுதங்கே
பார்த்துமிகவே கோவிந்தமூர்த்தி பண்பா யவனறிந்து
சாற்றினார் மந்திரத்தை ஆதிமூலம் குதிரை நேர்த்தியாய் நிற்கும்படி
குதிரைமே லேறினார் நீலமேகம் குவலய¹⁰⁸மெல் லாம்நடுங்க
மதுரைவழி போகவென்று சுந்தராஜமூர்த்தி குதிரைமேல் தானேறி
பெருமாள் கோவிலுக்குள்ளே என்னையன் குதிரை ஓடுது சவாரி
திருமானிகையைவிட்டு சாமி குதிரை திரும்புது தெற்குமுகம்
வாண¹⁰⁹முழங்குதங்கே கோவிந்தன் முன்னே மத்தாப்பு¹¹⁰ சோதி¹¹¹மின்ன
தேனும் பொழியுதங்கே என்னையன்மேல் சிந்தினது புட்பமலர்
குடைசுருட்டி யெல்லாம் கோவிந்தன்முன்னே கோடான கோடிவர
படைகள் திரண்டுவர என்னையன்முன்னே பந்தம் பிடித்துவர
தீவட்டி மத்தாப்பு சுந்தராஜன்முன்னே செகசோதிபோல்விளங்க
கோவித்தா வென்றுசொல்லி என்னையனைக் கும்பிட்டார் சேவகரெல்லாம்

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 10இல் உள்ளபடி

பையரவில்¹¹² பள்ளிகொண்டார் அப்போதே பண்பாகப் போகலுற்றார்
கையினிற் கொண்டுவந்த நாச்சியார் மாலைதனை மெய்யாகத்தான் கொடுத்தார்
நாச்சியார் மாலைதனை என்னையன் தாழ்ச்சியறவே வாங்கி
காட்சிகொடுத்து நாச்சியார்மாலையை கழுத்தில் மிகப்போட்டு
வந்தார் வெளியேறி ஆதிமூலங் குதிரை வானில் பறக்கதங்கே
அந்தமுடனியேயார் என்னையன் குதிரையைத் தந்திரமாய்த்தான் பிடித்து
தள்ளாளுத்தின் வெளியில் நரசிங்கமூர்த்தி குதிரையைத் தனியேபோக விட்டார்
எல்லோரும் பார்க்க என்னையன்குதிரை வையாளி போடுதங்கே
பூக்குடைக்குள்ளே என்னையன்குதிரை போடுபோடெனப் போடுதுபார்

வெட்டிவேர்¹¹³ சப்பரத்தில் ஆதிமூலம் திட்டமுடன் போய்ப்புகுந்து
வண்டியில்லாச் சப்பரத்தை நீலமேகம் அண்டியருகாகவிட்டு
குதிரைதனைப் பின்னேவிட்டார் நீலமேகம் குடைகளெல்லாம் முன்னேவிட்டார்
மதுரைவழிதேடி ஆதிமூலம் வருகிறாரப்போது
திருக்கண்ணைத்திறந்து கோவிந்தமூர்த்தி திரும்பி முகம்பார்த்து
வருக்கமுட னெல்லோர்க்கும் காயாம்புமேனி வரங்கொடுத்துத்தானெழுந்து
சப்பரத் தடிமுன்னே நீலமேகம் சம்பிரமாய் வந்துநின்று
சப்பரத்தைப் பார்த்துக் கோவிந்தமூர்த்தி சந்தோஷங் கொண்டுநின்று
நாசித் தலையாம் என்னையன் சப்பரம் நடுவே எட்டுக் கோணலுமாம்¹¹⁴
வாசிக்குதிரைதனைச் சப்பரத்தில் நீலமேகம் வைத்திருந்தார் முன்னேதான்
வச்சிரத்தால்¹¹⁵ கால்நிறுத்திச் சப்பரத்தில் வைரவளைத் தாள் போட்டு
காய்ச்சிய பால்குடித்தோர் ஆதிமூலம் ஆச்சரியமாய்ப் பார்க்க
பொன்னாலலங்கரித்துச் சப்பரத்தில் கண்ணாடி முன்னேவைத்தார்
எந்நாளு மங்காத என்னையனுக்கு இந்திரவர்ணப் பட்டுவைத்தார்
சந்திர சூரியரைச் சப்பரத்தில் தானுமிரு பக்கம் வைத்தார்
மந்தியுடன் வானரத்தை யநேக பந்திபந்தியாக வைத்தார்

¹⁰⁸ குவலயம் = உலகம்

¹⁰⁹ வாணம் = வானிற் சென்று வெடிக்கும் வெடி

¹¹⁰ மத்தாப்பு = பல நிறங்களுடன் தீச்சுவாலையுடன் சுடர் விட்டு மெதுவாக எரியும் வெடிபொருள். கையில் பிடித்துக்கொண்டு பற்றவைப்பது.,

¹¹¹ சோதி = ஜோதி, வெளிச்சம், பிரகாசம்,

¹¹² பை அரவு = விஷப்பையை உடைய பாம்பு, ஆதிசேடன்,

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

குதிரை வாகனத்தில் மதுரைக்குப் புறப்படுதல்

கடிவாளமே பிடித்து சுந்தராஜமூர்த்தி கையில் சவுக்கு எடுத்து,
அடித்துப் போய் ஏறயிலே, நரசிங்கமூர்த்தி அப்பன் குதிரை அப்போ
ஏற்றங் கொடுக்குதில்லை, என் ஐயன் குதிரை இடசாரி போகுது அங்கே,
ஆற்றுக்குப் போக என்று ஐயன் குதிரை அருள்மாரி கொள்ளுது அங்கே,
பார்த்து மிகவே கோவிந்தமூர்த்தி பண்பாய் அவன் அறிந்து,
சாற்றினார் மந்திரத்தை ஆதிமூலம் குதிரை நேர்த்தியாய் நிற்கும்படி,
குதிரை மேல் ஏறினார் நீலமேகம் குவலயம்¹⁰⁸ எல்லாம் நடுங்க,
மதுரைவழி போக என்று சுந்தராஜமூர்த்தி குதிரைமேல்தான் ஏறி,
பெருமாள் கோவிலுக்கு உள்ளே என் ஐயன் குதிரை ஓடுது சவாரி,
திருமாளிகையை விட்டு சாமி குதிரை திரும்புது தெற்குமுகம்,
வாணம்¹⁰⁹ முழங்குது அங்கே, கோவிந்தன் முன்னே மத்தாப்பு¹¹⁰ சோதி¹¹¹ மின்ன,
தேனும் பொழியுது அங்கே, என் ஐயன் மேல் சிந்தினது புட்பமலர்,
குடைசுருட்டி எல்லாம் கோவிந்தன் முன்னே கோடானகோடி வர,
படைகள் திரண்டுவர, என் ஐயன் முன்னே பந்தம் பிடித்துவர,
தீவட்டி, மத்தாப்பு, சுந்தராஜன்முன்னே செகசோதிபோல் விளங்க,
கோவித்தா என்று சொல்லி என் ஐயனைக் கும்பிட்டார் சேவகர் எல்லாம்,

பை அரவில்¹¹² பள்ளிகொண்டார் அப்போதே பண்பாகப் போகலுற்றார்,
கையினில் கொண்டு வந்த நாச்சியார் மாலைதனை மெய்யாகத்தான் கொடுத்தார்,
நாச்சியார் மாலைதனை என் ஐயன் தாழ்ச்சியறவே வாங்கி,
காட்சிகொடுத்து, நாச்சியார்மாலையை கழுத்தில் மிகப்போட்டு
வந்தார் வெளியேறி, ஆதிமூலம் குதிரை வானில் பறக்குது அங்கே,
அந்தமுடன் இமையோர் என் ஐயன் குதிரையைத் தந்திரமாய்த்தான் பிடித்து,
தள்ளாகுளத்தின் வெளியில் நரசிங்கமூர்த்தி குதிரையைத் தனியே போகவிட்டார்,
எல்லோரும் பார்க்க என் ஐயன் குதிரை வையாளி போடுது அங்கே,
பூக்குடைக்கு உள்ளே என் ஐயன் குதிரை போடுபோடு எனப் போடுது பார்,

அச்சில்லா அலங்காரச் சப்பரம்

வெட்டிவேர்¹¹³ சப்பரத்தில் ஆதிமூலம் திட்டமுடன் போய்ப் புகுந்து,
வண்டி இல்லாச் சப்பரத்தை நீலமேகம் அண்டி அருகாக விட்டு,
குதிரைதனைப் பின்னே விட்டார், நீலமேகம், குடைகள் எல்லாம் முன்னேவிட்டார்,
மதுரைவழி தேடி ஆதிமூலம் வருகிறார், அப்போது,
திருக்கண்ணைத் திறந்து கோவிந்தமூர்த்தி திரும்பி முகம்பார்த்து,
வருக்கமுடன் எல்லோர்க்கும் காயாம்புமேனி வரம் கொடுத்துத்தான் எழுந்து,
சப்பரத்தடி முன்னே நீலமேகம் சம்பிரமாய் வந்து நின்று,
சப்பரத்தைப் பார்த்துக் கோவிந்தமூர்த்தி சந்தோஷம் கொண்டு நின்று,
நாசித் தலையாய் என் ஐயன் சப்பரம் நடுவே எட்டுக் கோணலுமாம்¹¹⁴,
வாசிக் குதிரைதனைச் சப்பரத்தில் நீலமேகம் வைத்திருந்தார் முன்னேதான்,
வச்சிரத்தால்¹¹⁵ கால் நிறுத்திச் சப்பரத்தில் வைர வளைத் தாள் போட்டு,
காய்ச்சிய பால்குடித்தோர், ஆதிமூலம், ஆச்சரியமாய்ப் பார்க்க,
பொன்னால் அலங்கரித்துச் சப்பரத்தில் கண்ணாடி முன்னே வைத்தார்,
எந் நாளும் மங்காத என் ஐயனுக்கு இந்திர வர்ணப் பட்டு வைத்தார்,
சந்திர சூரியரைச் சப்பரத்தில் தானும் இரு பக்கம் வைத்தார்,
மந்தியுடன் வானரத்தை அநேக பந்திபந்தியாக வைத்தார்,

¹¹³ வெட்டிவேர் = நாணல் மற்றும் தர்ப்பைப் புற்களைப் போல இது நான்கு முதல் ஐந்து அடி உயரம் வரை வளரும். வெட்டிவேர் அதிக வாசம் உடையதாகவும், மருத்துவ தன்மை அதிகம் உள்ளதாகவும் இருக்கிறது

¹¹⁴ எட்டுக் கோணல் = எண்கோண வடிவில், எட்டுப் பக்கங்களைக் கொண்ட வடிவில்,

¹¹⁵ வச்சிரம் = மிகவும் உறுதியானது, இரண்டு பக்கமும் சூலமும் நடுவில் பிடியுள்ள ஓர் ஆயுதம், (வச்சிராயுதம் = இந்திரனுடைய ஆயுதம்)

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

வட்டக்கொடுங்கை¹¹⁶ தனைச் சப்பரத்தில் திட்டமுடன் தான்சேர்த்து
பட்டாலலங்கரித்தார் ஆதிமூலத்துக்குப் பட்டுமே கட்டிவைத்தார்
பச்சைக்குதிரை வைத்தார் நீலமேகத்துக்கு வச்சிரக்கவரியிட்டார்
அச்சில்லாச் சப்பரத்தை அலங்கரித்தார் தேவரெல்லாம்
வெள்ளிக்குதிரை வைத்தார் சப்பரத்தில் துள்ளித்திரியும்படி
பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளையைப்போல் அங்கே பாவைகளைச் சூழவைத்தார்
ஆயர் மனம்மகிழ்ச் சுந்தராஜமூர்த்தி காயாம்புமேனியப்போ
தாயார் அசோதையையும் கோவிந்தமூர்த்தி தந்தையையு முன்னடத்தி
கருடனையு முன்னேவிட்டு ஆதிமூலம் வருணனையுங் கூடவிட்டார்

ஆண்டாரை¹¹⁷ முன்னேவிட்டார் பச்சைமாலச்சுத னாயரையுங் கூடவிட்டார்
வேண்டும் வரங் கேட்பவரை என்னையன் வண்டியூ ரேகுமென்றார்
சப்பரத்தின் முன்னே நரசிங்கமூர்த்தி கொப்பறையைத் தூக்குமென்றார்
அப்பனுடை கொப்பறையை மானிடர்கள் செப்பமுடன் தூக்கிவிட்டார்
கொப்பறைக்குக் காவலாய் ஆதிமூலம் கூடக்கறுப்பணனை
செப்பமுடன் காத்துவரக் காயாம்புமேனி ஒப்பமுட னே¹¹⁸ வினராம்
யானைமேல் பேரிகையாம்¹¹⁹ என்னையனுக்கு அதிரமுழங்குதங்கே
வானமுழங்குதங்கே¹²⁰ என்னையனுக்கு மத்தாப்பு மின்னுதங்கே
எருதுமேல் நகரா¹²¹ நரசிங்கமூர்த்திக்கு எங்குமுழங்குதங்கே
துருத்தி¹²² பொழியுதங்கே கோவிந்தன் முன்னே தாசி¹²³ யெல்லாம் தான்கூழ
அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 11இல் உள்ளபடி
தப்பு¹²⁴ முழங்கிவரக் கோவிந்தமூர்த்திக்குத் தாதர்¹²⁵ கூத்தாடிவர
கற்பூரமேந்திவர அய்யனுக்கு முன்னே கவிவாணர்¹²⁶ பாடிவர
மூலபலச் சண்டையிலே முன்னாள் முழங்கின பாவனைபோல்¹²⁷
ஆலமுண்ட கண்டனெனும் அரனுமையும் பார்த்திருக்க
பால்குடித்துத்தான் வளர்ந்தார் ஆதிமூலம் ஆலிலைமேல் பள்ளிகொண்டார்
கோலமனேகஞ்¹²⁸ செய்தார் என்னையன் வாலைப்¹²⁹ பிராயத்திலே
சூத்திரப்பாவைதனை¹³⁰ ஆதிமூலம் ஆற்றுக்கேகுமென்றார்
வாழ்த்தினபேரையெல்லாம் சுந்தராஜமூர்த்தி வைகைக்குப் போங்களென்றார்
திரியாட்டக்காரரையும்¹³¹ கோவிந்தமூர்த்தி திரண்டுவிளையாடுமென்றார்
குறிசொல்வோரையெல்லாம் என்னையன் கூடவாவென்று சொன்னார்
மாமன்றனை மடித்தோர்¹³² ஆதிமூலம் வைகையைத் தானளந்தோர்
கோமாரி¹³³ தன்னையெல்லாம் சுந்தராஜமூர்த்தி கால்மாறி யாடுமென்றார்

¹¹⁶ கொடுங்கை = மடித்த வளைந்த நீண்ட அமைப்பு. ஆவுடையார்கோயிலில் உள்ள கொடுங்கையானது நுணுக்கமான சிற்ப வேலைப்பாட்டினால் உலகச் சிறப்புடையது.

¹¹⁷ சுந்தரத் தோளுடையான் (பெரியாண்டான்) இவர் திருமாலையாண்டான் திருக்குமாரர். இவர் எம்பெருமானார் ஏற்படுத்திய 74 சிம்மாசனாதிபதிகளில் ஒருவராவார். இவருடைய மூதாதையர்களில் ஒருவரான கண்ணுக்கினியான் திருமாலிருஞ்சோலை அழகரை ஒரு சமயம் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றினார். அதனால் இந்த வம்சத்தாற்கு 'ஆண்டான்' என்ற பட்டப் பெயர் ஏற்பட்டது. (முழு விபரம் கடைசிப் பக்கத்தில் இணைக்கப் பெற்றுள்ளது)

¹¹⁸ ஒப்பமுடன் = விருப்பமுடன்

¹¹⁹ பேரிகை = ஊராருக்குத் தகவல் தெரிவிக்க இசைக்கப்படும் பெரிய இசைக்கருவி.

¹²⁰ வானம் = வாணம் ? வானம் இடி இடித்தல், அல்லது வானில் சென்று வெடிக்கும் வெடியின் சப்தம். இந்த இடத்தில் வாணம் என்ற சொல்லே சரியாக இருக்கும்.

¹²¹ நகரா = நகர் முழுவதும் ஓசை கேட்கும் அளவிற்குப் பெரியதொரு இசைக்கருவி, (மீனாட்சியம்மன் கோயில் கிழக்கு சன்னதிக்கு நேர் எதிரே நகரா மண்டபம் உள்ளது.)

¹²² துருத்தி = தண்ணீர் பீச்சியடிப்பதற்காக ஆட்டுத் தோலினால் செய்யப்பெற்றது.

¹²³ தாசி = கோயில் வேலைகளைச் செய்வதற்கு என்றே தங்களை அடிமை செய்து கொண்டவர்கள்

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

வட்டக் கொடுங்கை¹¹⁶ தனைச் சப்பரத்தில் திட்டமுடன் தான்சேர்த்து,
பட்டால் அலங்கரித்தார், ஆதிமூலத்துக்குப் பட்டுமே கட்டிவைத்தார்,
பச்சைக் குதிரை வைத்தார், நீலமேகத்துக்கு வச்சிரக் கவரி இட்டார்,
அச்சில்லாச் சப்பரத்தை அலங்கரித்தார் தேவர் எல்லாம்,
வெள்ளிக் குதிரை வைத்தார் சப்பரத்தில் துள்ளித் திரியும்படி,
பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளையைப்போல் அங்கே பாவைகளைச் சூழ வைத்தார்,
ஆயர் மனம் மகிழ்ச் சுந்தராஜமூர்த்தி காயாம்புமேனி அப்போ,

ஆண்டார் முன்னே, அழகர் பின்னே

தாயார் அசோதையையும், கோவிந்தமூர்த்தி, தந்தையையும் முன் நடத்தி,
கருடனையும் முன்னேவிட்டு, ஆதிமூலம், வருணனையும் கூடவிட்டார்,
ஆண்டாரை¹¹⁷ முன்னேவிட்டார், பச்சைமால் அச்சுதன் ஆயரையும் கூடவிட்டார்,
வேண்டும் வரம் கேட்பவரை என் ஐயன் வண்டியூர் ஏகும் என்றார்,
சப்பரத்தின் முன்னே நரசிங்கமூர்த்தி கொப்பறையைத் தூக்கும் என்றார்,
அப்பனுடைய கொப்பறையை மானிடர்கள் செப்பமுடன் தூக்கிவிட்டார்,
கொப்பறைக்குக் காவலாய் ஆதிமூலம் கூடக் கருப்பணனை
செப்பமுடன் காத்துவரக் காயாம்புமேனி ஒப்பமுடன்¹¹⁸ ஏவினராம்,
யானை மேல் பேரிகையாம்¹¹⁹, என் ஐயனுக்கு அதிர முழங்குது அங்கே,
வானம்¹²⁰ முழங்குது அங்கே, என் ஐயனுக்கு மத்தாப்பு மின்னுது அங்கே,
எருது மேல் நகரா¹²¹, நரசிங்கமூர்த்திக்கு எங்கும் முழங்குது அங்கே,
துருத்தி¹²² பொழியுது அங்கே, கோவிந்தன் முன்னே தாசி¹²³ எல்லாம் தான் சூழ,
தப்பு¹²⁴ முழங்கிவரக், கோவிந்தமூர்த்திக்குத் தாதர்¹²⁵ கூத்தாடிவர,
கற்பூரம் ஏந்திவர, ஐயனுக்கு முன்னே கவிவாணர்¹²⁶ பாடிவர,
மூலபலச் சண்டையிலே முன்னாள் முழங்கின பாவனைபோல்¹²⁷,
ஆலமுண்டகண்டன் எனும் அரன் உமையும் பார்த்திருக்க,
பால்குடித்துத்தான் வளர்ந்தார் ஆதிமூலம் ஆலிலைமேல் பள்ளிகொண்டார்,
கோலம்¹²⁸ அனேகம் செய்தார், என் ஐயன் வாலைப்¹²⁹ பிராயத்திலே,
சூத்திரப்பாவைதனை¹³⁰ ஆதிமூலம் ஆற்றுக்கு ஏகும் என்றார்,
வாழ்த்தினபேரை எல்லாம் சுந்தராஜமூர்த்தி வைகைக்குப் போங்கள் என்றார்,
திரியாட்டக்காரரையும்¹³¹ கோவிந்தமூர்த்தி திரண்டு விளையாடும் என்றார்,
குறிசொல்வோரை எல்லாம் என் ஐயன் கூட வா என்று சொன்னார்,
மாமன் தனை மடித்தோர்¹³², ஆதிமூலம், வைகையைத் தான் அளந்தோர்,
கோமாளி¹³³ தன்னை எல்லாம் சுந்தராஜமூர்த்தி கால்மாறி ஆடும் என்றார்,

¹²⁴ தப்பு = தோலினால் செய்யப் பெற்ற இசைக்கருவி,

¹²⁵ தாதர் = வேலைக்காரர், பணியாட்கள், சேவை செய்வோர், (பெண்பால் = தாதி),

¹²⁶ கவிவாணர் = கவி பாடுவோர்

¹²⁷ மூல பலச் சண்டையான மகாபாரதப் போரில் சங்கு எடுத்துக் கிருஷ்ணன் முழங்கியது போல்,

¹²⁸ கோலம் = அழகு, உருவம், வேடம், அலங்காரம்

¹²⁹ வாலைப் பிராயம் = வளரும் பருவம், பால பருவம், இருதுவாகாத பெண், பருவமடைவதற்கு முந்திய பருவம், Girl who has not attained the age of puberty,

¹³⁰ சூத்திரப் பாவை = பாலபருத்திலுள்ள சூத்திரப் பெண்?, பொம்மலாட்டப் பொம்மை. சூத்திரம் என்பது கயிற்றைக் குறிக்கும், puppet, “உன் நாரினால் பூட்டி ஆட்டப்படும் பொம்மலாட்டப் பொம்மை என் உடலும் உயிரும். உன்னைப் பிரிந்தால் என் ஆட்டம் என்ன ஆகும்?” பட்டினத்தார் பாடல் ஏகம்ப மாலை - பாடல் 4,

¹³¹ திரியாட்டக்காரர்கள் = திரி ஆட்டக்காரர்கள், மிகப்பெரிய திரியைத் தூக்கிக் கொண்டு ஆட்டம் போடும் ஆட்டக்காரர்கள்.

¹³² மாமன் தனை மடித்தோர் = மாமன் கஞ்சனைக் கொன்ற கண்ணன்

¹³³ கோமாளி = மாடுகளுக்குக் காலில் வரும் ஒரு நோய், இது அச்சப்பிழை. “கோமாளி (clown, buffoon)” என்பதே சரி. கோமாளி வேடம் போட்டுத் தன்னைநோக்கி ஆடிவரும் அடியார்களைக் கால்மாறி ஆடி வைகைக்குச் சொல்லுமாறு சொல்கிறார்.

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

வெடிகள் முழங்குதிங்கே என்னையனுக்கு இடிகளிடத்ததுபோல்
கொடிகள் பிடித்துவரக் கோவிந்தமூர்த்தி முன்னே கூத்தாடிப்பேர்கள் வர
பதினாலகமெல்லாந் சப்பரத்தைப் பார்த்துமிகக் கொண்டாட
பதினாலாநாட்போரில் முன்னே பார்த்தன்றேர் போனதுபோல்

சப்பரத்தைத் தூக்குமென்று ஆதிமூலம் அப்பனுரைத்திடவே
சப்பரத்தைத் தூக்குதற்குப் பக்தரெல்லாம் எப்போவென்று தானிந்தார்
ஒப்பமுடன் சப்பரத்தை மானிடர்களப்போது தூக்கிவிட்டார்
அப்பனுட சப்பரமும் ஆகாயம் போகுதங்கே
இந்திரவிமானம்¹³⁴போல் சப்பரம் அந்தரத்திற் றான்பறக்க
சந்திராள் சூரியரும் அப்போது வந்துமிகப் பார்த்திருக்க

வைகைக்கு வரவில்லையென்று மானிடர்கள் வாடியிருக்கையிலே
மைகொண்ட மேனியானர் அப்போது வைகைக்கு வரநினைத்தார்
அப்போது சப்பரந்தான் மானிடர்கள் செப்பவே தோளில் வைத்தார்
சப்பரத்தைத் தானெடுத்த மானிடர்கள் செப்பமுடன் சாலைவழி
கொண்டுதான் போகையிலே என்னையன் மனமகிழ்ந்து
வண்டியூர் போகவென்று நீலமேகம் கண்டிதமாய்த் தானெழுந்தார்
பட்டா வலதுபக்கம் சுந்தராஜமூர்த்தியைக் கட்டிப் பிடித்துவர
வட்டமாய்ப் பூக்குடைகள் ஆதிமூலஞ்சிரசில் முட்டிப் பிடித்துவர
சப்பரமும் முன்னடக்கக் கோவிந்தமூர்த்தி குதிரையும் பின்னடக்க
அப்போதெல்லாரும் காயாம்புமேனி அய்யன் முன்னே கூத்தாட

முத்தன் பூசாரி சடையன் பூசாரியிவர் முன்னாளில் கட்டிவைத்த
சுத்தமுகத் தெய்வகன்னி காமாட்சியம்மையார் கோவிலிலே வந்திருந்து
பத்தியுடனங்குள்ளோர் மோர்தயிர் பானகமுடன்
உத்தமருக்கே¹³⁵ கொடுக்கத் திருக்கண்தனிலிருந்து உள்ளமகிழவே கடந்து
துய்யபரி¹³⁶யேறி மாயமுகமூர்த்தி துடியாகத்தானோக்கி

வெய்யோ னுதிக்குமுன்னே¹³⁷ என்னையன் வைகைக்குத்தான் வாரார்
கோரிப்பாளையங் கடந்து நீலமேகசாமி குதிக்கின்றாரப்போது
வாரிதனிலே துயிலும்¹³⁹ என்னையன் காரி¹⁴⁰ தானோடுதங்கே
பானு¹⁴¹ வந்தானுதிக்க நரசிங்கமூர்த்தி யானைவிழுந்தான் கிடங்கை
வானுலகோர் கொண்டாட ஆதிமூலம் வந்துமிகவே கடந்து
கொட்டகைக்குள்ளே சுந்தராஜமூர்த்தி திட்டமுடன் போயிருந்து
சட்டவர்க்க¹⁴²முடனே நீலமேகத்துக்குத் திட்டமுடனே படைத்தார்
அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 12இல் உள்ளபடி
பாவவிமோசனஞ்செய் பச்சைமாலச்சுதற்கு
தூபதீபங்¹⁴³கொடுத்துத் துலங்குநை வேத்தியமும்
உண்டி புசித்தவுடன் நரசிங்கமூர்த்தி வட்டக்குதிரையின்மேல்
கண்டோர் துதிபுரியக் கோவிந்தமூர்த்தி கணக்காக அப்போது
ஆற்றிலேதான் குதித்தார் நீலமேகம் அனைவோருந் தான்நடுங்க
சாற்றினார் மாலைதனை மானிடர்கள் போற்றினார் மாயவனை
போற்றின மானிடர்க்குப் பச்சைமாலச்சுதன் பார்த்துப்படியளந்தார்
ஆற்றில் நடுவாக நரசிங்கமூர்த்தி அப்பன் வருகிறாராம்

¹³⁴ இந்திரவிமானம் = வானிலுள்ள தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனின் விமானம்

¹³⁵ உத்தமர் = கள்ளழகர்

¹³⁶ துய்ய பரி = கலப்பற்ற வெள்ளை நிறமான குதிரை

¹³⁷ வெய்யோன் = கோடைகாலச் சூரியன்

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

வெடிகள் முழங்குது இங்கே, என் ஐயனுக்கு இடிகள் இடித்ததுபோல்,
கொடிகள் பிடித்துவரக், கோவிந்தமூர்த்தி முன்னே கூத்தாடிப்பேர்கள் வர,
பதினாலு உலகம் எல்லாம் சப்பரத்தைப் பார்த்துமிகக் கொண்டாட,
பதினாலாம் நாள் போரில், முன்னே பார்த்தன் தேர் போனதுபோல்,

சப்பரத்தைத் தூக்கும் என்று ஆதிமூலம் அப்பன் உரைத்திடவே,
சப்பரத்தைத் தூக்குதற்குப் பக்தர் எல்லாம் எப்போ என்று தானிந்தார்,
ஒப்பமுடன் சப்பரத்தை மானிடர்கள் அப்போது தூக்கிவிட்டார்,
அப்பனுட சப்பரமும் ஆகாயம் போகுது அங்கே,
இந்திரவிமானம்¹³⁴போல் சப்பரம் அந்தரத்தில்தான் பறக்க,
சந்திராள் சூரியரும் அப்போது வந்து மிகப் பார்த்திருக்க,
வைகைக்கு வரவில்லை என்று மானிடர்கள் வாடி இருக்கையிலே,
மைகொண்ட மேனியானர் அப்போது வைகைக்கு வரநினைத்தார்,
அப்போது சப்பரந்தான் மானிடர்கள் செப்பவே தோளில் வைத்தார்,
சப்பரத்தைத்தான் எடுத்த மானிடர்கள் செப்பமுடன் சாலைவழி
கொண்டுதான் போகையிலே, என் ஐயன் மனம் மகிழ்ந்து,
வண்டியூர் போக என்று நீலமேகம் கண்டிதமாய்த்தான் எழுந்தார்,
பட்டா வலது பக்கம், சுந்தராஜமூர்த்தியைக் கட்டிப் பிடித்துவர,
வட்டமாய்ப் பூக்குடைகள், ஆதிமூலம் சிரசில் முட்டிப் பிடித்துவர,
சப்பரமும் முன் நடக்கக், கோவிந்தமூர்த்தி, குதிரையும் பின்னடக்க,
அப்போது எல்லாரும் காயாம்புமேனி ஐயன் முன்னே கூத்தாட,

முத்தன் பூசாரி, சடையன் பூசாரி, இவர் முன் நாளில் கட்டிவைத்த,
சுத்தமுகத் தெய்வகன்னி காமாட்சி அம்மையார் கோவிலிலே வந்து இருந்து,
பத்தியுடன் அங்கு உள்ளோர் மோர் தயிர் பானகமுடன்,
உத்தமருக்கே¹³⁵ கொடுக்கத் திருக்கண்தனில் இருந்து உள்ளம் மகிழவே கடந்து,
துய்ய பரி¹³⁷ ஏறி மாயமுகமூர்த்தி துடியாகத்தான் நோக்கி,

வைகை ஆற்றில் இறங்குதல்

வெய்யோன்¹³⁸ உதிக்கும் முன்னே என் ஐயன் வைகைக்குத்தான் வாரார்,
கோரிப்பாளையம் கடந்து நீலமேகசாமி குதிக்கின்றார் அப்போது,
வாரிதனிலே துயிலும்¹³⁸ என் ஐயன் காரிதான்¹³⁹ ஓடுது அங்கே,
பானுவும்¹⁴⁰ தான் உதிக்க, நரசிங்கமூர்த்தி, யானைவிழுந்தான் கிடங்கை
வான் உலகோர் கொண்டாட ஆதிமூலம் வந்து மிகவே கடந்து,
கொட்டகைக்குள்ளே சுந்தராஜமூர்த்தி திட்டமுடன் போய் இருந்து,
சட்டவர்க்கம்¹⁴¹ உடனே நீலமேகத்துக்குத் திட்டமுடனே படைத்தார்,

பாவவிமோசனம் செய் பச்சைமால் அச்சுதற்கு,
தூப தீபம்¹⁴² கொடுத்துத் துலங்கு நைவேத்தியமும்,
உண்டி புசித்தவுடன், நரசிங்கமூர்த்தி, வட்டக் குதிரையின் மேல்,
கண்டோர் துதி புரியக், கோவிந்தமூர்த்தி கணக்காக அப்போது,
ஆற்றிலேதான் குதித்தார், நீலமேகம் அனைவோருந்தான் நடுங்க,
சாற்றினார் மாலைதனை, மானிடர்கள் போற்றினார் மாயவனை,
போற்றின மானிடர்க்குப் பச்சைமால் அச்சுதன் பார்த்துப் படி அளந்தார்,
ஆற்றில் நடுவாக நரசிங்கமூர்த்தி அப்பன் வருகிறாராம்,

¹³⁸ வாரிதனிலே துயிலும் = கடல் நடுவில் பள்ளிகொண்ட பெருமாள்

¹³⁹ காரி = குதிரை

¹⁴⁰ பானு = சூரியன்

¹⁴¹ சட்டவர்க்கம் = அறுசுவை உணவு, ஆறுவகையான உணவு,

¹⁴² தூப தீபம் = சாப்பிராணி தூபமும், கற்பூர தீபமும்

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

கூடலழகியபெருமாள்¹⁴³ காயாம்புமேனியை ஆவலுடன் வந்துகண்டார்
கூடற்பெருமாளுக்கு நீலமேகம் கொடுத்தாரோ மாலைதனை
சுந்தனமாலை தான் கொடுத்தார் ஆதிமூலம் வந்தபெருமாஸ்தனக்கு
விந்தையாய்ப் போகவிட்டுச் சுந்தராஜமூர்த்தி வந்தார் கிழக்குமுகம்
ஏறிட்டுத்தான் பார்த்து என்னையன் எடுக்கச் சொன்னார் தலைமுடியை¹⁴⁴
பேரிட்டுத்தான்¹⁴⁵ கொடுத்து மானிடர்கள் எடுத்தார் தலைமுடியை
ஊற்றுத்தான்¹⁴⁶ றோண்டிங்கே ஆதிமூலத்துக்கு ஆற்றில் தலைமுழுகி
வாழ்த்தி யனைவோரும் சுந்தராஜமூர்த்தியைப் போற்றித்துதித்தார்கள்
கொப்பறையில் காணிக்கை மானிடர்கள் கொண்டுவந்து தான்போட்டு
அப்பன்முன்னேவந்து நின்று செப்பமுட னேது¹⁴⁷ சொல்வார்
பார்த்துமிகக் கையெடுத்து என்னையனுக்கு நேர்த்திகளைச் சொல்லுகிறார்
வாழைக்குக் கீழ்க்கன்று ஐயா வந்து முளைப்பதுபோல்
மலடிக்கொரு குழந்தை காயாம்புமேனி மாயவரே நீர்கொடுத்தால்
மேலைக்குமிப்படியே நரசிங்கமூர்த்திக்கு இதுபோல் கொடுப்பமென்று
தோத்திரங்கள் செய்து மானிடர்கள் நேர்த்தியுடனே வருவார்
வாரிதனிலே துயிலும் பச்சைமாலச்சுதன் மாயோனதிசயித்தார்

திரியாட்டக்காரரிடம் அப்போது குறிகேட்போர் வந்து நின்று
குறிசொல்ல வேண்மென்று¹⁴⁹ மானிடர்கள் கும்பிட்டுத் தான்விழுந்தார்
விழுந்ததொரு மானிடரை யப்போது எழுந்திருக்கத் தானுரைத்து
அழுத்தமுடன் சாமிதன்னைத் திரியாட்டக்காரர் அன்பாய் வரவழைத்தார்
விழித்துமேதான் பார்த்து அப்போது எரித்து விடுவதுபோல்
அழுத்தமுடன் சொல்லுகிறார் முன்னே அவர்செய்த குற்றமெல்லாம்
முன்னோர்கள் தானடந்த செய்கை முறைதவறி நீ நடந்தாய்
என்னாளுமென்னை அடையப்பா நீ பெரிதாய் நினைக்கவில்லை
மாடுகன்று போட்டால் என்னை நினைத்துப் பால்வைத்துக் கும்பிடுவார்
வீடுதனில் பொங்கல் மங்கலமாக விரும்பியே போடுவார்கள்
காடேயெடுத்த தினம் முன்னோர்கள் கும்பிட்டு ஆக்கிவைப்பார்
ஆடிக்கொருகிழமை எனக்கு ஆக்கிப் படைத்து வைப்பார்
இத்தனையும் செய்யாது பயலே என்னை மிக மறந்தாய்
பத்தினிப் பசுப்போல் பயலே வைத்தவனும் நானேதான்
இந்தக்குற்றமே தீர்த்தால் அடே அந்தப் பெண்ணுக்கு யான்குழந்தை
இப்போது சொன்னதெல்லாம் சாமி யப்பனே மெய்தானென்றார்
இப்போது சொன்னபடி நீலமேகம் அப்பனே கேட்போமென்றார்
உன்குல தெய்வத்துக்குப் பயலே ஒருபணமே முடிந்தால்¹⁵⁰
பெற்றபிள்ளை செய்ததொரு அடே குற்றமெல்லாம் நான் பொறுப்பேன்
அச்சப்படாமலிரு உனக்கு ஆண்குழந்தை நான் தாரேன்

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 13இல் உள்ளபடி
இச்சையுடன் காணிக்கையும் நீ எனக்கு மிகத்தான் போடு
என்றுகுறி சொன்னார்கள் அந்த வண்டியூர் போமளவும்
பண்டுவகை யுண்டருள்வோன் பார்த்து மிக்கச்சிரித்து
வடகரையில் றானிருக்கும் வளமையுள்ள மண்டபத்திற் போயிருந்து
திடமுடனே பாயாசம் நரசிங்கமூர்த்தி திகட்டவே தான்பருகி

¹⁴³ மதுரைக் கூடலழகர் பெருமாள்

¹⁴⁴ மொட்டை போட்டுக் கொள்ளுதல்

¹⁴⁵ குழந்தைகளுக்குப் பெயர் வைத்து

¹⁴⁶ வைகை ஆற்றில் ஊற்றுத் தோண்டி

¹⁴⁷ ஏது = காரணம், ஏன், எப்படி, எங்கிருந்து,

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

கூடலழகர்

கூடல் அழகியபெருமாள்¹⁴⁴ காயாம்புமேனியை ஆவலுடன் வந்துகண்டார், கூடற்பெருமானுக்கு நீலமேகம் கொடுத்தார் ஓர் மாலைதனை, சந்தனமாலை தான் கொடுத்தார், ஆதிமூலம் வந்த பெருமாள் தனக்கு, விந்தையாய்ப் போகவிட்டுச், சுந்தராஜமூர்த்தி வந்தார் கிழக்குமுகம், ஏறிட்டுத்தான் பார்த்து என் ஐயன் எடுக்கச் சொன்னார் தலைமுடியை¹⁴⁵, பேரிட்டுத்தான்¹⁴⁶ கொடுத்து மானிடர்கள் எடுத்தார் தலைமுடியை, ஊற்றுத்தான்¹⁴⁷ தோண்டி அங்கே ஆதிமூலத்துக்கு ஆற்றில் தலைமுழுகி, வாழ்த்தி அனைவோரும் சுந்தராஜமூர்த்தியைப் போற்றித் துதித்தார்கள், கொப்பறையில் காணிக்கை மானிடர்கள் கொண்டு வந்துதான் போட்டு, அப்பன் முன்னே வந்து நின்று, செப்பமுடன் ஏது¹⁴⁸ சொல்வார், பார்த்து மிகக் கையெடுத்து என் ஐயனுக்கு நேர்த்திகளைச் சொல்லுகிறார், வாழைக்குக்கீழ் கன்று, ஐயா, வந்து முளைப்பதுபோல், மலடிக்கு ஒரு குழந்தை காயாம்புமேனி மாயவரே நீர் கொடுத்தால், மேலைக்கும் இப்படியே நரசிங்கமூர்த்திக்கு இதுபோல் கொடுப்பம் என்று, தோத்திரங்கள் செய்து மானிடர்கள் நேர்த்தியுடனே வருவார், வாரிதனிலே துயிலும் பச்சைமால் அச்சுதன் மாயோன் அதிசயித்தார்,

திரியாட்டக்காரர் குறிசொல்லுதல்

திரியாட்டக்காரரிடம் அப்போது குறி கேட்போர் வந்து நின்று, குறி சொல்ல வேணும் என்று¹⁴⁸ மானிடர்கள் கும்பிட்டுத்தான் விழுந்தார், விழுந்த ஒரு மானிடரை அப்போது எழுந்திருக்கத்தான் உரைத்து, அழுத்தமுடன் சாமிதன்னைத் திரியாட்டக்காரர் அன்பாய் வரவழைத்தார், விழித்துமேதான் பார்த்து, அப்போது எரித்து விடுவதுபோல் அழுத்தமுடன் சொல்லுகிறார், முன்னே அவர் செய்த குற்றம் எல்லாம், முன்னோர்கள்தான் நடந்த செய்கை முறைதவறி நீ நடந்தாய், என்னாளும் என்னை, அடேய் அப்பா, நீ பெரிதாய் நினைக்கவில்லை, மாடு கன்றுபோட்டால், என்னை நினைத்துப் பால்வைத்துக் கும்பிடுவார், வீடுதனில் பொங்கல் மங்கலமாக விரும்பியே போடுவார்கள், காடே அடுத்த தினம் முன்னோர்கள் கும்பிட்டு ஆக்கிவைப்பார், ஆடிக்கு ஒருகிழமை எனக்கு ஆக்கிப் படைத்து வைப்பார், இத்தனையும் செய்யாது, பயலே, என்னை மிக மறந்தாய், பத்தினிப் பசுப்போல், பயலே, வைத்தவனும் நானேதான், இந்தக் குற்றமே தீர்த்தால், அடே, அந்தப் பெண்ணுக்கு நான் குழந்தை, இப்போது சொன்னது எல்லாம், சாமி, அப்பனே, மெய்தான் என்றார், இப்போது சொன்னபடி, நீலமேகம் அப்பனே, கேட்போம் என்றார், உன் குலதெய்வத்துக்குப், பயலே, ஒரு பணமே முடிந்தால்¹⁴⁹, பெற்றபிள்ளை செய்ததொரு, அடே, குற்றம் எல்லாம் நான் பொறுப்பேன், அச்சப் படாமல் இரு, உனக்கு ஆண்குழந்தை நான் தாரேன், இச்சையுடன் காணிக்கையும் நீ எனக்கு மிகத்தான் போடு, என்று குறி சொன்னார்கள், அந்த வண்டியூர் போகும் அளவும், பண்டு வகை உண்டு அருள்வோன் பார்த்து மிக்கச் சிரித்து, வடகரையில்தான் இருக்கும் வளமையுள்ள மண்டபத்தில் போயிருந்து, திடமுடனே பாயாசம் நரசிங்கமூர்த்தி திகட்டவேதான் பருகி,

¹⁴⁸ வேண்மென்று = வேணுமென்று, வேண்டுமென்று

¹⁴⁹ குலதெய்வத்திற்குக் காணிக்கை முடிந்து வைத்தல்

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

வண்டியூர் போவதற்கு ஆதிமூலம் மாயவனாரப்போது
கண்டிக்¹⁵⁰ குதிரைகளை கோவிந்தமூர்த்தி கனவேகமா யோடவிட்டு
குதிரை வருகையிலே அங்கே அதிருது லோகமெல்லாம்
வாராரே வையகநதி¹⁵¹ நரசிங்கமூர்த்தி மானிடர்கள் தான்பார்க்க
பாரெல்லாம் கொண்டாடத் திருமால் பரியின்மேல் வாராரம்
தேவர்கள் புட்பமலர் காயம்புமேனிக்குத் தாவிப்¹⁵² பொழிந்துவர
மாவேந்தரெல்லாம் என்னையனை வந்துபணிந்து நின்றார்
மகாதேவர் முன்னாள் மார்க்கண்டனுக்காக எமனையுதைத்து
மாய்கையாய் வந்து சிவன் மார்க்கண்டனை மகிழ்ந்துமிகக் காத்ததுபோல்
கச்சைமுலையாட்கு¹⁵³ நீலமேகம் காட்சிமிகக் கொடுத்து
காட்சிகொடுத்து நரசிங்கருபன் காயம்புமேனி யப்போது
தாட்சியில்லாமல்¹⁵⁴ திருமாலுமப்போது தானிருந்தார் மண்டபத்தில்
அபிடேகமே கொடுத்தார் மானிடர்கள் புவியேழுங் கொண்டாட
அபிடேகம் வாங்கிக் கோவிந்தநாதன் அப்பனெழுந்திருந்தார்
கருதுகால் மண்டபமும் நீலமேகம் கனத்தபரி மேலேதான்

மதுரைதனைவிட்டு இராமராயர் மண்டபத்தில் வந்திறங்கி
சதுருடனே யெல்லோர்க்கும் நீலமேகம் தானே பசியாற்றி
அதிரும்படியாகக் குதிரையை அதட்டியே தானடத்தி
கருதுகால் மண்டபமும் நீலமேகம் நடத்தாராமப்போது¹⁵⁵
ஜரிகை பளபளென நீலமேகம் சடுதியில்¹⁵⁷ வராராம்
அனுமந்தபுரத்தில் நீலமேகம் அங்கிருந்த மண்டபத்தில்
மனுவரெல்லாம்¹⁵⁸ பார்த்திருக்க நீலமேகசாமி வந்துமிகவேயிறங்கி
ஆலாத்தி¹⁵⁹ கற்பூரமுடன் மானிடர்கள் அப்போது தான்கொடுத்தார்

சீலமுடன் அன்னம்புசித்து நீலமேகம் சென்றார் வண்டியூர்தனிலே
சப்பரத்திடயில் கோவிந்தநாதன் ஒப்பமுடன் வந்திருந்தார்
சப்பரம் விட்டிறங்கி என்னையன் சாமிக்கவுண்டர் கொட்டகையில்
பாயாசந் தன்னுடனே நீலமேகசுவாமிக்குப் பால்பழமும் தான்கொடுத்தார்
ஆயாசந்¹⁶⁰ தீர சுந்தராஜமூர்த்தி அப்போது மிகப்புசித்து
விருந்துண்டு அங்கே என்னையன் இருந்து இளைப்பாறி
இந்தஇடம் விட்டு நரசிங்கருபன் ஆயருட மண்டபத்தில்
ஆயர்பாடிதன்னில் ஆதிநாராயணன் அந்நாளில் வந்ததுபோல்
பால்தயிர் நெய்யுடனே நீலமேகம் பாங்காய் மிகப்புசித்து

ஆலரசுபோல் தளிர்ந்து அவனியிலேயிருக்க அன்பாய் வரங்கொடுத்து
அருமையாய்த் தந்ததெல்லாம் கோவிந்தநாதன் அன்பாகவே புசித்து
பெருமாள் கோயில்தனிலே நீலமேகம் பெருக்கமுடன் போயிருந்தார்
அருமையுடன் மானிடர்கள் அப்போது தான்துதித்தார்
வருந்தவே கண்துயில அப்போது வதிட்டர்மனையா¹⁶¹ னுதித்தார்
அந்திநேரந்தனிலே அங்கே சந்திரனும் வந்துதித்தான்
அந்திநேரந்தனிலே காயாம்புமேனி ஐயனெழுந்திருந்தார்

¹⁵⁰ கண்டிக் = கண்டித்தல், ஒழுங்காக இருக்குமாறு கண்டிப்புடன் கூறுதல்,

¹⁵¹ வையக நதி = வைகை நதி

¹⁵² தாவிப் பொழிந்துவர

¹⁵³ கச்சை முலையாள் = பெண் மார்க்கு அணியும் ஆடை

¹⁵⁴ தாட்சி யில்லாமல் = தாழ்வு இல்லாமல்

¹⁵⁵ நடந்தாராமப்போது

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

வண்டியூர் செல்லுதல்

வண்டியூர் போவதற்கு ஆதிமூலம் மாயவனார் அப்போது,
கண்டிக் குதிரைகளை கோவிந்தமூர்த்தி கன வேகமாய் ஓடவிட்டு,
குதிரை வருகையிலே அங்கே அதிருது உலகம் எல்லாம்,
வாராரே வையகநதி¹⁵² நரசிங்கமூர்த்தி மானிடர்கள் தான்பார்க்க,
பார் எல்லாம் கொண்டாடத், திருமால் பரியின்மேல் வாராரம்,
தேவர்கள் புட்பமலர் காயம்புமேனிக்குத் தாவிப்¹⁵³ பொழிந்துவர
மா வேந்தர் எல்லாம் என் ஐயனை வந்து பணிந்து நின்றார்,
மகாதேவர் முன்னாள் மார்க்கண்டனுக்காக எமனை உதைத்து,
மாய்கையாய் வந்து சிவன் மார்க்கண்டனை மகிழ்ந்து மிகக் காத்ததுபோல்,
கச்சை முலையாளுக்கு¹⁵⁴ நீலமேகம் காட்சி மிகக் கொடுத்து,
காட்சி கொடுத்து நரசிங்க ரூபன் காயம்புமேனி அப்போது,
தாட்சியில்லாமல்¹⁵⁵ திருமாலும் அப்போது தான் இருந்தார் மண்டபத்தில்,
அபிடேகமே கொடுத்தார் மானிடர்கள் புவி ஏழும் கொண்டாட,
அபிடேகம் வாங்கிக் கோவிந்தநாதன் அப்பன் எழுந்திருந்தார்,
கருதுகால் மண்டபமும் நீலமேகம் கனத்தபரி மேலேதான்,

மதுரைதனைவிட்டு **இராமராயர் மண்டபத்தில்** வந்து இறங்கி,
சதுருடனே எல்லோர்க்கும் நீலமேகம் தானே பசியாற்றி,
அதிரும்படியாகக் குதிரையை அதட்டியேதான் நடத்தி,
கருதுகால் மண்டபமும் நீலமேகம் நடந்தாராம் அப்போது,
ஜரிகை பளபள என நீலமேகம் சடுதியில்¹⁵⁶ வராராம்,
அனுமந்தபுரத்தில் நீலமேகம் அங்கிருந்த மண்டபத்தில்,
மனுவர்¹⁵⁷ எல்லாம் பார்த்திருக்க நீலமேகசாமி வந்து மிகவே இறங்கி,
ஆலாத்தி¹⁵⁸ கற்பூரமுடன் மானிடர்கள் அப்போதுதான் கொடுத்தார்,

சீலமுடன் அன்னம் புசித்து நீலமேகம் சென்றார் வண்டியூர்தனிலே,
சப்பரத்தின் அடியில் கோவிந்தநாதன் ஒப்பமுடன் வந்திருந்தார்,
சப்பரம் விட்டு இறங்கி, என் ஐயன் **சாமிக்கவுண்டர்** கொட்டகையில்,
பாயாசம் தன்னுடனே நீலமேகசுவாமிக்குப் பால்பழமும் தான்கொடுத்தார்,
ஆயாசம்¹⁵⁹ தீர சுந்தராஜமூர்த்தி அப்போது மிகப்புசித்து,
விருந்து உண்டு, அங்கே என் ஐயன், இருந்து இளைப்பாறி,
இந்த இடம் விட்டு நரசிங்கரூபன் **ஆயருட மண்டபத்தில்**,
ஆயர்பாடி தன்னில் ஆதிநாராயணன் அந்நாளில் வந்தது போல்,
பால் தயிர் நெய்யுடனே நீலமேகம் பாங்காய் மிகப் புசித்து,

ஆல் அரசு போல் தளிர்த்து, அவனியிலே இருக்க, அன்பாய் வரம் கொடுத்து,
அருமையாய்த் தந்தது எல்லாம் கோவிந்தநாதன் அன்பாகவே புசித்து,
பெருமாள் கோயில்தனிலே, நீலமேகம், பெருக்கமுடன் போயிருந்தார்,
அருமையுடன் மானிடர்கள் அப்போதுதான் துதித்தார்,
வருந்தவே கண்துயில, அப்போது வதிட்டர் மனையாள்¹⁶⁰ உதித்தார்
அந்தி நேரந்தனிலே அங்கே சந்திரனும் வந்து உதித்தான்,
அந்தி நேரந்தனிலே காயாம்புமேனி **ஐயன் எழுந்திருந்தார்,**

¹⁵⁶ சடுதியில் = சட்டென, விரைவாக,

¹⁵⁷ மனுவர் = மனுக்கள், பிரம்மனின் ஒரு பகலான கல்பத்தில் பதினான்கு மனுக்கள் ஆட்சிபுரிவதாக குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு மனுவின் ஆட்சி காலம் மனுவந்தரம் எனப்படுகிறது.

¹⁵⁸ ஆலாத்தி = ஆராத்தி

¹⁵⁹ ஆயாசம் = அசதி, களைப்பு, அலுப்பு, சோர்வு,

¹⁶⁰ வசிட்டர் மனையாள் = வசிஷ்டரின் மனைவி அருந்ததி. (அருந்ததி நட்சத்திரம்)

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 14இல் உள்ளபடி

பந்திபந்தியாய் தீவட்டி என்னையனுக்கு பகலதுபோல்தான்பிடிக்க
ஐந்துதலை நாகத்தில் கோவிந்தநாதன் ஐயன் வெளியேறுகிறார்
திருமாலுமப்போது அங்கே திருமுடியுடன் பள்ளிகொண்டார்
பள்ளிகொண்டு தானிருக்க அங்கே பார்த்திருந்தார் மானிடர்கள்

அள்ளியெறிந்தார்கள் என்னையன் முன்னே அப்போது வாணமதை
பள்ளிகொண்டாரப்போது நீலமேகம் பார்த்து அதிசயித்தார்
இந்தப்படியாகச் சீதைமனோகரன் இருந்தாராமப்போது
வந்து வெய்யோன் தானுதித்தான் அப்போது சந்திரனும் போய்மறைந்தான்
கெருடன்மேற் றானேறி நீலமேகம் மையமண்டபத்திலிருந்து
வருகிறார் தென்முகமாய்க் காயாம்புமேனி மதுரை நகர்தான்தேடி
இராமராயர் மண்டபத்தில் செங்காழிக்¹⁶¹கையன் நாட்டியங்கள் தான் பார்த்து
ஓராமாவென்று திருமாலும் உன்னதமாய்த் தானிருந்தார்

அதிமோகம் பெருகி முன்னாள் ஆச்சியரைச்¹⁶² சேர்ந்ததுபோல்
பத்தவதாரம் நீலமேகம் பாங்காய் மிகவெடுத்தார்
இராத்திரியி லங்கே விமலர்க்¹⁶³ கனுகூலன் நடனமெல்லாந் தான்பார்த்து
போற்றின மானிடர்க்கு நீலமேகம் பார்த்து வரங்கொடுத்து
தங்கப்பல்லக்குமேல் பாண்டவரசகாயன் இங்கிதமாய்த் தானேறி
வங்கக்கடலேழும்¹⁶⁴ அப்போது வளர்மதுரை யருகாக¹⁶⁷
வருகிறார் மாயவனார் அப்போது வைகை நதியோரம்
தாராளமாகவேதான் காயம்புமேனி தல்லாகுளம் போவதற்கு
திருக்கணால்¹⁶⁴ யாவரையும் நீலமேகம் திரும்பி முகம்பார்த்து
பெருமையுடனெல்லோர்க்கும் ஆதிமூலம் வரமிகக் கொடுத்து
மைசூரார் மண்டபத்தில் என்னையன் வந்துமிக வீற்றிருந்தார்
பசியாற்றிக் கொண்டிருக்கப் பருதியும் போய்த் தான்மறைந்தார்

மல்லிகைப்பூப் பல்லக்கை அப்போது மானிடர்கள் கொண்டுவந்தார்
கொண்டுவந்து தானிறுத்த நீலமேகம் குதாகலமாய் வீற்றிருந்து
வள்ளலாரப்போது நீலமேகசுவாமி மலைபோக வேணுமென்று
கள்ளர்வேடந் தானெடுத்துக் கையில் வளைதடியுந்¹⁶⁸ தான்பிடித்து
சரக்கோட்டை¹⁶⁹ யிட்டதுபோல் அங்கே சனங்கள் மிகச் சூழ்ந்துவர
புறப்பட்டாரப்போது செங்கமலக்கண்ணன் பூமியுள்ளோர் தான்மகிழ்
பொல்லாத ராவணனை முன்னாள் நீலமேகம் வில்லாலறுத்திட்டோர்
தல்லாகுளந் தான்கடந்தார் முன்னாள் சமுத்திரமுந் தான் கடந்தோர்
வடக்குமுகமாக நீலமேகம் வாரார் மலைதேடி
அடக்கமுடனப்போது மானிடர்கள் அனைவோருந் தான் சேர்ந்து
தாம்படி யுண்டோனாம் செங்கமலக் கண்ணனைச் சரணஞ்சரணமென்று
சேகரமாயேக மானிடர்கள் சேர்ந்துமுன்பு போனார்கள்
கொஞ்சம் சனத்துடனே கொப்பரையை முன்னேவிட்டார்

¹⁶¹ செங்காழி = சிவந்த ஆழி, சிவந்த சக்கராயுதம்,
(செங்கண் = சிவந்தகண், செங்கல் = சிவந்தகல், செங்கரும்பு = சிவந்த கரும்பு)

¹⁶² ஆச்சியர் = ஆய்ச்சியர்

¹⁶³ விமலன் = சிவபெருமான், மாசற்றவன், தூயவன், குற்றமற்றவன்

¹⁶⁴ திருக்க(ண்)ணால்

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

பந்தி பந்தியாய் தீவட்டி, என் ஐயனுக்கு பகல் அதுபோல்தான் பிடிக்க, ஐந்துதலை நாகத்தில் கோவிந்தநாதன் ஐயன் வெளியேறுகிறார், திருமாலும் அப்போது, அங்கே திருமுடியுடன் பள்ளிகொண்டார், பள்ளிகொண்டுதான் இருக்க, அங்கே, பார்த்திருந்தார் மானிடர்கள்,

வாண வேடிக்கை பார்த்து அதிசயித்தல்

அள்ளி எறிந்தார்கள் என் ஐயன் முன்னே அப்போது வாணம் அதை, பள்ளி கொண்டார் அப்போது, நீலமேகம், பார்த்து அதிசயித்தார், இந்தப்படியாகச் சீதைமனோகரன் இருந்தாராம் அப்போது, வந்து வெய்யோன்தான் உதித்தான், அப்போது, சந்திரனும் போய் மறைந்தான், கெருடன் மேல் தான் ஏறி, நீலமேகம் மைய மண்டபத்திலிருந்து, வருகிறார் தென்முகமாய்க் காயாம்புமேனி மதுரை நகர்தான் தேடி, இராமராயர் மண்டபத்தில் செங்காழிக்¹⁶² கையன் நாட்டியங்கள் தான் பார்த்து, ஓ ராமா என்று, திருமாலும் உன்னதமாய்த்தான் இருந்தார்,

தசாவதாரக் காட்சி அருளல்

அதி மோகம் பெருகி முன்னாள் ஆச்சியரைச்¹⁶³ சேர்ந்ததுபோல், பத்து அவதாரம் நீலமேகம் பாங்காய் மிக எடுத்தார், இராத்திரியில் அங்கே, விமலர்க்கு¹⁶⁴ அனுகூலன் நடனம் எல்லாம் தான் பார்த்து, போற்றின மானிடர்க்கு நீலமேகம் பார்த்து வரம் கொடுத்து, தங்கப் பல்லக்குமேல் பாண்டவர்சகாயன் இங்கிதமாய்த்தான் ஏறி வங்கக்கடல் ஏழும்¹⁶⁵ அப்போது வளர்மதுரை அருகாக¹⁶⁶, வருகிறார் மாயவனார் அப்போது வைகை நதியோரம், தாராளமாகவேதான் காயம்புமேனி தல்லாகுளம் போவதற்கு, திருக்கண்ணால் யாவரையும் நீலமேகம் திரும்பி முகம்பார்த்து, பெருமையுடன் எல்லோர்க்கும் ஆதிமூலம் வரம் மிகக் கொடுத்து, மைசூரார் மண்டபத்தில் என் ஐயன் வந்து மிக வீற்றிருந்தார், பசி ஆற்றிக் கொண்டிருக்கப், பருதியும் போய்த்தான் மறைந்தார்,

அழகர் மலைக்குத் திரும்புதல்

மல்லிகைப் பூப்பல்லக்கை அப்போது மானிடர்கள் கொண்டுவந்தார், கொண்டுவந்துதான் நிறுத்த, நீலமேகம் குதூகலமாய் வீற்றிருந்து, வள்ளலார் அப்போது நீலமேகசுவாமி மலைபோக வேணும் என்று, கள்ளர்வேடம் தான் எடுத்துக் கையில் வளைதடியும்¹⁶⁷ தான் பிடித்து, சரக்கோட்டை¹⁶⁸ இட்டதுபோல் அங்கே சனங்கள் மிகச் சூழ்ந்துவர, புறப்பட்டார் அப்போது செங்கமலக்கண்ணன் பூமி உள்ளோர்தான் மகிழ், பொல்லாத ராவணனை முன்னாள் நீலமேகம் வில்லால் அறுத்திட்டோர், தல்லாகுளம் தான் கடந்தார், முன்னாள் சமுத்திரமும் தான் கடந்தோர், வடக்கு முகமாக நீலமேகம் வாரார் மலைதேடி, அடக்கமுடன் அப்போது, மானிடர்கள் அனைவோரும் தான் சேர்ந்து, தாம் படி உண்டோனாம் செங்கமலக் கண்ணனைச் சரணம் சரணம் என்று, சேகரமாய் ஏக, மானிடர்கள் சேர்ந்து முன்பு போனார்கள், கொஞ்சம் சனத்துடனே கொப்பரையை முன்னேவிட்டார்,

¹⁶⁵ பிரளயம் ஏற்பட்டுக் கடல்கோள் உண்டாகி ஏழுகடலும் பொங்கி எழுந்தன. இதனால் கடல்நீரானது பொங்கி எழுந்து மதுரையில் உள்ள எழுகடல்தெருவரை வந்து அங்கேயுள்ள வாவியில் சேர்ந்தது என்கிறது திருவிளையாடற் புராணம்.

¹⁶⁶ அருகாக = அருகே

¹⁶⁷ வளைத்தடி = வளரி ஆயுதம்

¹⁶⁸ சரக்கோட்டை = சரஞ் சரஞ்மாகக்கூடிக் கோட்டைமதில் போல் சுற்றி வளைத்து, சந்திரனைச் சுற்றிக் கோட்டை கட்டியது போன்று ஒளிவட்டம் இருக்கும்.

மூலநூலில் உள்ளபடி தட்டச்சு செய்யப்பட்டது

தஞ்சமென்றோ ரைக்காத்தோன் பஞ்சவர்க்குத் தூதுசென்றோன்
மறவர் மண்டபத்தில் காயாம்புமேனி வந்துமிகத் தானிறங்கி
அரக்கர் குலமழித்தோன் ஆதிநாராயணன் உறக்கந்தா னில்லாமல்
கூத்துத்தான் பார்த்திருந்தார் நீலமேகம் கோழிகூவுமுன் தானெழுந்து
ஆற்றுக்குப்போன ஐவர்சகாயன்¹⁶⁹ அலுப்பெல்லாந் தானகற்றி
ஆதிமூலந்தானடக்க அப்போது அருணனும் வந்துதித்தார்
வேதியர்க ளெல்லோரும் என்னையனுக்கு வேதமந்திரமோதிவர

அழகர் வருணிப்பு - புத்தகத்தில் பக்கம் 15இல் உள்ளபடி
கோவிந்தன் தேடியப்போ கோவிந்தன் மலைவருக
ஆவலாய்ச் சித்தர்களும் அப்போது தாவியே முன் வந்து
கண்டுவந்து தான்தொழுது காயம்புமேனிக்குக் கையால் மலர்தாவி
பண்டுமுன் னயோத்தியில் என்னையனுக்குப் பட்டங்கட்டிய¹⁷⁰ பாவனைபோல்
திட்டமுடன் கொண்டுபோய் நீலமேகத்தைச் சிம்மாதனந் தானேற்றி
வட்டமுடனாலாத்தி நீலமேகத்துக்கு வந்தெடுத்தார் கன்னிமார்கள்
அயோத்தி நிலை என்னையன் முன்னரசாண்டிருந்ததுபோல்
சையோகமாய்ப்¹⁷¹ பேசி நீலமேகம் தானிருக்கும் வேளையிலே

அப்போது மானிடர்கள் கொப்பரையைக் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள்
கொப்பரையைத் தான்திறந்து கொட்டி எண்ணித் தான்பார்த்து
கருவூலத்திற் சேருமென்று நீலமேகம் காயாம்புமேனி தானுரைக்க
கருவூலத்திற் கொண்டுபோய்ப் பணத்தைக் கணக்குமிகப்பார்த்து வைத்தார்

திருவிழாவிற்குவந்த நீலமேகம் தீட்டுகள்¹⁷³ போவதற்கு
திருமாலுமப்போது நீலமேகம் மலையிற்போய்த் தீர்த்தமாடிவந்து
வைகைக்குப்போய் நீலமேகம் வந்தலுப்புத் தீருதற்கு
தைலங்கள் தேய்த்துச் சுந்தராஜமூர்த்தி குளித்துமிக நீராடி
ஆலிலைமேல் பள்ளிகொள்ளும் காயாம்புமேனி அப்போதுதிருநாமந்தானுமிட்டு
பால்தயிர் நெய்யுடனே நீலமேகம் மிகபுசித்து
அடைக்காயும்¹⁷⁴ வெற்றிலையும் நீலமேகம் அப்போது மிகவருந்தி

ஆதிசேடன் மேலேதான் அங்கே திருமாலும் பள்ளிகொண்டார்
ஆயன்மிகப் பள்ளிகொள்ள அப்போது அங்குள்ள மானிடர்கள்
மாயவனைத் தான்தொழுது மானிடர்கள் தான்மகிழ்ந்தார்

குரலிசையாயிதனை குறிப்பாய் மனதில் வைத்து
அழகர்தன் வருணிப்பை ஆவலுடன் படிப்போரும்
அன்பாகக் கேட்போரும் அனைவருந் தான்வாழி
இன்பமா யச்சிட்டோர் எந்நாளும் வாழியதே.

அழகர் வருணிப்பு முற்றிற்று

நன்றி - ஸ்ரீமகள் அச்சகம் சென்னை -1, 758-3-12

¹⁶⁹ ஐயவர் சகாயன் = பாண்டவர்களிடம் பரிவு கொண்டவன், உதவியவன்

¹⁷⁰ இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்தது போல்,

¹⁷¹ சையோகம் = இறைவனுடன் இரண்டறக் கலத்தல், கலவி இன்பம்,

பொருள் விளங்கும் வகையில் சொற்பிரிப்பு செய்யப்பட்டது

கூத்துப் பார்த்திருத்தல்

தஞ்சம் என்றோரைக் காத்தோன், பஞ்சவர்க்குத் தூது சென்றோன்,
மறவர் மண்டபத்தில் காயாம்புமேனி வந்து மிகத்தான் இறங்கி,
அரக்கர் குலம் அழித்தோன் ஆதிநாராயணன் உறக்கம் தான் இல்லாமல்,
கூத்துத்தான் பார்த்திருந்தார், நீலமேகம், கோழி கூவும் முன்தான் எழுந்து,
ஆற்றுக்குப்போன ஐவர்சகாயன்¹⁷⁰ அலுப்பு எல்லாம் தான் அகற்றி,
ஆதிமூலந்தான் நடக்க அப்போது அருணனும் வந்து உதித்தார்,

சிம்மாசனம் ஏறுதல்

வேதியர்கள் எல்லோரும் என் ஐயனுக்கு வேதமந்திரம் ஓதி வர,
கோவிந்தன் தேடி அப்போ கோவிந்தன் மலைவருக,
ஆவலாய்ச் சித்தர்களும் அப்போது தாவியே முன் வந்து,
கண்டு வந்துதான் தொழுது காயம்புமேனிக்குக் கையால் மலர்தாவி,
பண்டு முன் அயோத்தியில் என் ஐயனுக்குப் பட்டம் கட்டிய¹⁷¹ பாவனைபோல்,
திட்டமுடன் கொண்டுபோய் நீலமேகத்தைச் சிம்மாசனம் தான் ஏற்றி,
வட்டமுடன் ஆலாத்தி நீலமேகத்துக்கு வந்து எடுத்தார் கன்னிமார்கள்,
அயோத்தி தனிலே என் ஐயன் முன் அரசாண்டு இருந்ததுபோல்,
சையோகமாய்ப்¹⁷³ பேசி நீலமேகம் தானிருக்கும் வேளையிலே,

கருவூலத்தில் கொப்பரையைக் காசுகளைச் சேர்த்தல்

அப்போது மானிடர்கள் கொப்பரையைக் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள்,
கொப்பரையைத்தான் திறந்து கொட்டி எண்ணித்தான் பார்த்து,
கருவூலத்தில் சேரும் என்று, நீலமேகம், காயாம்புமேனி தான் உரைக்க,
கருவூலத்தில் கொண்டுபோய்ப் பணத்தைக் கணக்கு மிகப் பார்த்து வைத்தார்,

தீட்டுகள் தீரத் தீர்த்தமாடுதல்

திருவிழாவிற்கு வந்த நீலமேகம் தீட்டுகள்¹⁷² போவதற்கு,
திருமாலும் அப்போது நீலமேகம் மலையில் போய்த் தீர்த்தம் ஆடிவந்து,
வைகைக்குப் போய் நீலமேகம் வந்த அலுப்புத் தீருதற்கு,
தைலங்கள் தேய்த்துச் சுந்தராஜமூர்த்தி குளித்து மிக நீராடி,
ஆலிலை மேல் பள்ளிகொள்ளும் காயம்புமேனி அப்போது திருநாமம் தானும் இட்டு,
பால் தயிர் நெய்யுடனே நீலமேகம் மிக புசித்து,
அடைக்காயும்¹⁷³ வெற்றிலையும் நீலமேகம் அப்போது மிக அருந்தி,

பள்ளிகொள்ளுதல்

ஆதிசேடன் மேலேதான் அங்கே திருமாலும் பள்ளிகொண்டார்,
ஆயன் மிகப் பள்ளிகொள்ள, அப்போது அங்குள்ள மானிடர்கள்
மாயவனைத்தான் தொழுது மானிடர்கள்தான் மகிழ்ந்தார்,

வாழ்த்து

குரல் இசையாய் இதனைக் குறிப்பாய் மனதில் வைத்து,
அழகர்தன் வருணிப்பை ஆவலுடன் படிப்போரும்,
அன்பாகக் கேட்போரும், அனைவருந்தான் வாழி,
இன்பமாய் அச்சிட்டோர் எந்நாளும் வாழியதே.

அழகர் வருணிப்பு முற்றிற்று.

சுபம்

¹⁷² தீட்டுகள் = பிறருடைய பார்வை மற்றும் தீண்டுதலால் ஏற்படும் அசுத்த நிலைமை

¹⁷³ அடைக்காய் = பாக்கு, தாம்பூலம்.

உ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

கைச்செம்மல் டாக்டர்
ரெ. முத்துக்கணேசனார்.
அழகப்பா பஸ்கலைக்கழத்தில்
நிறுவப்பெற்ற தமிழ் ஆய்வு
இருக்கைக்கு வழங்கிய
அன்பளிப்பு

A. M. ஜோசியணி
புத்தக வியாபாரம்
அம்மன் சாஸ்தி
காவாக்குடி

அழகர் வருணிப்பு

வெண்பா

ஒங்கார மாகியத னுட்பொருளாய் நின்றமத்
மாங்கா ரசல மருள் தருமே—யேங்காதே
மாவழகர் நற்சிறப்பை மாறா தெடுத்தாரை
பாவமீலை யென்னுமறை பார்.

கணபதியே விக்னேசா கைதொழுதேனாடியேன்
முப்பொருளாய் விளங்கும் மூலச்சோதிச் சுடரே
யானைமுகமும் அழகிய மத்தகமும்
ஓரிருகாதும் உற்றதொந்தித் துதிக்கையும்
ஐந்துவிதக் கரமும் அமர்ந்தபா சாங்குசமும்
நான்கு வாயும் நயம்பெறு மழுவும்
முன்னாலின் மார்பு முயராகு வாகனமும்
பேழை வயிறும் பெருமூப் புரிக்கோடும்
வல்லபையைத் தன்னிடம் வாகாக வைத்தவனே
அங்கயற் கண்ணாளீன்ற அப்பனே விநாயகனே
கேடுகினையாமல் மனதில் கிருபையுடன் வீற்றிருக்கும்
வெள்ளை விநாயகனே வேண்டினே னுன்னடியை

நல்ல வரங்கொடுத்து நலம்புரிய வேணுமையா
 வள்ளிதனைச் சிறையெடுத்த வடிவேலா எந்தனுட
 வள்ளலே ஞானமுருகா வேதாந்தப் பேரொளியே
 பரங்கிரியில் வாழுகின்ற பரமசிவன் புத்திரனே
 வரந்தந்தெந் நாளும் வாக்கினில் மேவுமையா
 ஆலமுண்ட கண்டனுண்ட ஆத்தாள் சரஸ்வதியே
 மாலவனின் மருமகனே மலரோன்றன் நாயகியே
 காவி மலர்பூத்த கண்மணியே சுந்தரியே
 நாவிலிருந்து என்னை நாடோறுங் காரும்மா
 சிவனைத் தொழுதேன் சிவன்பாதந் தஞ்சமென்றேன்
 சிவனிருந்த வாகனத்தை அய்யா சுமந்தேன் தலைமீதில்
 அரியும் சிவனுமையா அனுதினமும் நான் மறவேன்
 அரியுடைய அச்சுரத்தை அய்யா அன்பாய்மனதிலெண்ணி
 எம்பொருமானே நோக்கி கடுகவேளடுத்தேன் சிலமுகத்தை
 எம்பெருமானே நீதான் எனக்குதவி யாடிருப்பாய்

அழகர் மகிமை யுரைத்தல்

பிறந்தார் வடமதுரை என்னையன் போய்வளர்ந்தா ராய்ப்பாடி
 அறந்தான் மிகப்பெருக காயாம்புமேனி அசோதையிடம் பால்குடித்து
 நந்தகோன் தன்னிடத்தில் ஆதிமகாமுலம் சொந்தமகனாயிருந்து
 வந்தவினைகளெல்லாம் மாயாவதாரன் அந்தரத்திற் போகவிட்டு
 நஞ்சுமலைப் பால்குடித்து பூதனையாள்தன் வஞ்சியரைக் கொன்றுவிட்டுக்
 கஞ்சன் றனை மடித்துக் காயாம்புவண்ணன் தஞ்சமென்றே ரைக்காத்து
 வடமதுரை விட்டுப் பச்சைமாலச்சுதன் வந்தா ரழகமலை
 வடவாலின் மேலேதான் என்னையன் திடமாகப் பள்ளிகொண்டார்
 பள்ளிகொண்டு தானெழுந்து நீலமேகம் பசுமேய்க்க வேணுமென்று
 அள்ளியே நீரெடுத்து காயாம்புமேனி துள்ளிதமாய்த் தானேதி
 வண்ணலட்சம் பாற்பசுவை ஆதிமூலம் நன்மையா யுண்டுபண்ணி
 அண்ணல் பலபுத்திரரை பசுவுக்கு முன்னேதான் போகவிட்டு
 வேகமுள்ள பசுக்களுக்கு கோவிந்தமூர்த்தி வீரமணிதான் போட்டு
 போகவிட்டார் முன்னாக ஆதிமூலம் பூமிமிகத் தத்தளிக்க
 மலையிற் பசுமேய நரசிங்கமூர்த்தி வடவாயில் பள்ளிகொண்டார்
 மலைமேல் பசுக்களெல்லாம் அப்போது வனமெல்லாம் தான்மேய
 பள்ளிகொண்டு தானெழுந்து சுந்தராஜமூர்த்தி பார்த்தார் பசுக்களையும்
 தள்ளிப்போய் மேய்ந்ததினால் யென்னையன் கண்ணுக்குத் தோணவில்லை
 ஆத்திரத்தடியில் கோவிந்தமூர்த்தி சாத்திவைத்த சீங்குழலை

பார்த்துமிகமகிழ்ந்து கோவிந்தமூர்த்தி பண்பாக வாயில் வைத்து
 ஊதினார் சீங்குழலை பச்சைமாலச்சுதன் உலகேழுந் தான்கேட்க
 ஆதிசேடன் நடுங்க யென்னையன் ஓசையினால் ஆவெல்லா மொன்றாக
 அப்போது பசுக்களெல்லாம் என்னையனிடத்தில் அதிவேகமாய்வரவே
 செப்புமுடனே பசுவைப் பலராமர் தன்னுடனே சேரச்சரிபார்த்து
 மாடுசரிபார்த்தார் கோவிந்தமூர்த்தி மணிப்பசுவைக் காணோமென்றார்
 ஓடும்பசுவில் சுந்தராஜமூர்த்தி ஒரு பசுவைக் காணோமென்றார்
 காலிசரிபார்த்து கோவிந்தமூர்த்தி கம்லப்பசு காணோமென்றார்
 பால்போல் நிறமுடைய ஆதிமூலம் பாற்பசுவைக் காணோமென்றார்
 ஒப்பமுடன் சித்தர்களை நரசிங்கமூர்த்தி அப்போது வரநினைத்தார்
 பதினெண் சித்தர்களும் என்னையன்முன் எதிரிட்டோடி வந்து
 வாசுகியைச் சித்தரெல்லாம் காயாம்புமேனியை வணங்கித் துதித்தார்கள்
 சாற்றினார் புட்பமலர் பச்சைமாலச்சுதனைப் பார்த்தபேர் கொண்டாட
 போற்றின சித்தர்களை ஆதிமூலம் பார்த்துமிக ஓதலுற்றார்
 தப்பிய பசுவையெல்லாம் நீலமேகம் இப்போ தொருநொடியில்
 செப்புமுடன் கொண்டுவர காயாம்புமேனி அப்பனுரைத்திடவே
 ஓடினார் சித்தரெல்லாம் நீலமேகம் பசுவைத் தேடினார் காடெல்லாம்
 காடெங்கும் காணாமல் ஆதிமூலம் சித்தர் வாடிமிக நிற்கையிலே
 குன்றைக் குடைபிடித்த காயாம்புமேனி கோவிந்தன் தன்னருளால்
 கன்னல் மறைப்பசுவும் அப்போ கன்றுகளைத் தான்தேடி
 வெள்ளிமலைக் கோம்பைவிட்டுப் பசுக்களெல்லாம் விட்டுவெளியேறி
 தள்ளிவருகையிலே சித்தரெல்லாம் கண்டார் பசுக்களையும்
 பசுக்களையோட்டிவந்து சித்தரெல்லாம் பட்டினியிற் ருன்சேர்த்து
 சிசுபாலனைக்கொன்ற காயாம்புமேனியை விசுவாசமாய்ப் பணிந்தார்
 வந்துபணிந்தவரை நீலமேகம் விந்தையாய்ப் போகவிட்டு
 அந்திநேரந்தனிலே கோவிந்தமூர்த்தி சந்தோஷமாயெழுந்து
 பால்கறக்க வேணுமென்று நீலமேகம் கோலக்கயிறெடுத்து
 வாலிதனைக் கொன்ற பச்சைமாலச்சுதன் வடிவெடுத்தார் காயாம்பு
 ஆடிக்கறந்தாராம் நரசிங்கமூர்த்தி ஐந்து லட்சம் பாற்பசுவை
 பாடிக்கறந்தாராம் என்னையன் பத்துலட்சம் பாற்பசுவை
 பாலைக்கறந்தாராம் கோவிந்தமூர்த்தி மாலையப்பொழுதினிலே
 ஆலமுண்ட கண்டனதிசயித்து பால்கறந்து
 பாலையனுப்பிய பின் காயாம்புமேனி பசுவை மிகவோட்டி
 கோலத் தொழுவுதனில் ஆதிமூலம் கொண்டுவந்து தானடைத்து
 பொதுவரையு மங்கேதான் சுந்தராஜமூர்த்தி புகழாகவே வாழ்த்தி
 மதிவண்ணையங்கேதான் நரசிங்கமூர்த்தி வைத்தாரவர்களுடன்
 அலைகடலில் துயின்றதுபோல் என்னையனுக்கு அரவங் குடைபிடிக்க
 மலையை வடக்கேவைத்து கோவிந்தமூர்த்தி வந்துமிக வீற்றிருந்தார்

புவனத்திலுள்ளோர்கள் மலையிற்போய்த் தானும்புனல்தீர்த்த மாடுதற்கு
தாசுமெடுத்தோர்க்கு என்னையன் தானே அருந்தும்படி
கலைகொடுத்து முன்னால் ஆயர்பாடியில் கன்னியரைக் காத்ததுபோல்
மலைமேலே தீர்த்தமதை நீலமேகசுவாமி வாகாய் வரவழைத்தார்
பதினெண் சித்திரையும் காயாம்புமேனி படியாய் மிகச்சமைத்தார்
ஆதிகருடனையும் பச்சைமாலச்சுதன் ஆக்கினார் வாகனமாய்
கேந்திரபாலனையும் ஆதிசூலம் கெந்திருவான் தங்கனையும்
சாற்றியே முன்னே நிற்க நரசிங்கமூர்த்தி தலைவாசல் காவலுமாய்
பண்ணை மணியத்துக்கு காயாம்புமேனி பதினெட்டாம் படிக்கறுப்பை
சொன்னபடி கேட்க ஆதிசூலம் முன்னாகத் தானிறுத்தி
ஊருக்கினறும் கோவிந்தமூர்த்திக்கு உறங்காப்புளியமரமும்
படுக்க யிருக்க சுந்தராஜமூர்த்திக்கும் பளிங்குக்கால் மண்டபமும்
பத்தரைமாற்றுத் தங்கத்தால் காயாம்புமேனிக்குச் சுற்றித்திருமதிலாம்
மத்தகஜமேடையும் சுந்தராஜமூர்த்திக்குச் சுற்றிமிகநிறுத்தி
ஏழுமதிற் கோபுரத்துள் கோவிலுக்குள்ளாக இயல்பாய்க் கருவேலம்
கருவேலத்திற்கு என்னையன் காவலது உண்டுபண்ணி
பந்திபந்தி மண்டபமாம் நீலமேகஸ்வாமிக்கு பளிங்குக்கால்மேடைகளாம்
அந்திசந்தி நேரமதில் காயாம்புமேனியை அந்தரத்தோர் வந்துதொழு
இப்படியாக பச்சைமாலச்சுதனை சந்தித்துமேயிருக்க
அந்தமுடனிமையோர் என்னையனை வந்துபணிந்தே யிருக்க
மதுரை வடமுகமாய் காயாம்புமேனி வைகைநதி வண்டியூர் மேற்புறமாய்
சதுருடனே எல்லோரும் நீலமேகத்தைத் தான் கண்டுளமகிழ
அரவின் மேல்நின்று சுந்தராஜமூர்த்தி ஆடினவிதம்போல
வரவேணுமென்றுசொல்லி என்னையனை வாகேரழைத்திடவே
சரணஞ் சரணமென்று நீலமேகத்துக்குச் சாற்றுமார் புட்பமலர்
வாகனத்தின் மீதேறி நீலமேகம் வாகாகப் போவதற்கு
எப்போது போவோமென்று ஆதிசூலம் அப்பனுரைத்திடவே
அப்போது தேவரெல்லாம் வைகை நதிபோக செப்பமுடன் நாட்பார்த்து
சித்திரை மாதத்தில் காயாம்புமேனி சித்திரை நட்சத்திரத்தில்
சித்திரை பருவத்தில் நரசிங்கமூர்த்தி விஸ்தாரமாகவேதான்
போகவேணுமென்று சொல்லி ஆதிசூலத்தைப்போற்றினார் தேவரெல்லாம்
மண்டிகை மாமுனிக்கு சுந்தராஜமூர்த்தி வாகாய் மோட்சங்கொடுக்க
வாகாக மாயவனாரப்போது போவோமென்று தானுரைத்தார்
குன்றைக் குடைப்பிடித்து என்னையன் கோபியரைக் காத்ததுபோல்
பாஞ்சால ராசன் பெற்றகன்னி பத்தினி துரோபதையை
வஞ்சமாய் நூற்றுவரில் துச்சாதனனும் வாகாய் மயிர்பிடித்து
வாகாய்த் துகிலுரிய ஆதிசூலம் மாருத் துகிலளித்தார்
ஐந்துபேர் பஞ்சவர்க்கு நரசிங்கமூர்த்தி ஆதரவாய்த் தானிருந்து

பதினெட்டு நாட்போரை சுந்தராஜமூர்த்தி பண்பாக வெற்றிகொண்டு
 தருமருக்குப் பட்டங்கட்டி நீலமேகம் தன்மையுடன் வைத்ததுபோல்
 வண்டியூர் போவதற்குக் காயாம்புமேனி மங்கலமாயப்போது
 சவாரி போவதற்கு ஆதிமூலம் சாமான்முதல் வேணுமென்று
 எவராலே யாகுமென்று காயாம்புமேனி எண்ணியே தான்பார்த்து
 விஸ்வகர்மாவை நரசிங்கமூர்த்தி எதிராய் வரவழைத்து
 வாசிக்குதிரைமுதல் என்னையன் வாகாய் கருடனையும்
 சப்பரத்தை யுண்டுபண்ணி நீலமேகம் தல்லாகுளத்தில் வைக்க
 செப்புமுடன் பல்லக்கை கோவிந்த மூர்த்தி இப்போதொருநொடியில்
 தண்டுகை யுண்டுபண்ணி ஆதிமூலம் கொண்டுவா வென்றுசொல்ல
 அந்தநேரத்திலே பச்சைமாலச்சுதன் ஐந்து தலை நாகத்தையும்
 வந்தபேர் கொண்டாட என்னையன் விந்தையாய்ச் செய்யுமென்றார்
 நல்லதென்று சொல்லி நடந்தாரே விஸ்வகர்மா
 எள்ளளவு நீரெடுத்து விஸ்வகர்மா துள்ளிதமாய்த் தான்தெளித்து
 அய்யனுரைத்தபடி விஸ்வநளன் மெய்யாக வுண்டுபண்ணி
 வையகத்தோர் கொண்டாட விஸ்வநளன் வைத்தா நொருநொடியில்
 பாரதப்போர் தன்னிலே காயாம்புமேனி பதினாலாம் நாட்போரில்
 சூரியனைச் சக்கரத்தால் ஆதிமூலம் சுருக்கமாய் மறைத்ததுபோல்
 உண்டுபண்ணி வந்தேனென்றுஎன்னையனிடம் உரைத்தான் நளனுமப்போ
 பண்டுவகை யுண்டுமிழ்ந்தோன் நீலமேகம் பச்சைமா லப்போது
 வந்த நளனுக்கு சுந்தராஜமூர்த்தி வரமு மிக்கக்கொடுத்து
 சந்தோஷமாயனுப்பி நீலமேகம் சவாரி போவதற்கு
 குமரப்பல்லக்கை ஆதிமூலம் கொண்டுவா வென்று சொன்னார்
 அவர்களுமப்போது காயாம்புமேனி அய்யனுரைத்தபடி
 கொண்டுவந்து வைத்து நரசிங்கமூர்த்தியைக் கும்பிட்டா ரெல்லோரும்
 பண்டுவகை யுண்டுமிழ்ந்தோன் நீலமேகம் கண்டு மனமகிழ்ந்து
 பல்லக்குத் தானெடுக்க என்னையன் பலபேர் தனையழைத்து
 செல்லப் பல்லக்கை என்னையன் சிறப்பா யெடுக்கச்சொல்லி
 பல்லக்கு மேலேறி கோவிந்தமூர்த்தி பள்ளிகொண்டு தானிருந்து
 வல்லபத்தை முன்னேவைத்து ஆதிமூலம்கலைப்பெண்ணாக்கிவைத்தோர்
 தேவர்களைமுன்னேவிட்டார் சுந்தராஜன் மாவலியைத் தானஜெயித்தோன்
 கோவலர்கள் தன்னையெல்லாம் என்னையன் கூடவே தானழைத்து
 குடைகள் சுருட்டியெல்லாம் என்னையனுக்குக் குதூகலமாய் முன்னே
 [விட்டார்]

ஆடல்புரிந்து தாசியர்கள் தன்னை அரம்பையர்போ லாடவிட்டு
 கறுப்பண்ணசுவாமியையும் நீலமேகம் காவல் பதனமென்று
 அருணனுதயத்தில் சுந்தராஜமூர்த்தியை அனைவோருங் கொண்டாட
 தெற்குமுகமாக ஆதிமூலம் திருமாலுல்லாசமுடன்

அரக்கர் படைகள் நீலமேகம் குதிக்குது பல்லாக்கு
கோட்டை கடந்தவுடன் நீலமேகம் குதிக்குது பல்லாக்கு
வேட்டைக்குப் போவதுபோல் ஆதிமூலம் தாட்டிகமாய்த் தான்வரவே
வள்ளல் வரும் வழியில் அங்கே பிள்ளையார் தானிருந்தார்
பிள்ளையார் தன்னிடத்தில் கோவிந்தமூர்த்தி போய்வாரேனென்று சொல்லி
சீர்கொளம்மா மண்டபத்தில் ஆதிமூலம் சென்று இருக்கையிலே
விரைவாய் நடந்தாலும் கோவிந்தமூர்த்தி பல்லக்கு மேலேதான்
பட்டர் தொட்டிந்துவர நரசிங்கமூர்த்தி கட்டழகன் தானுமப்போ
வட்டக்குடை பிடித்து சுந்தராஜமூர்த்தி வாராருல்லாசமதாய்
வையகத்தார் கொண்டாட நரசிங்கமூர்த்தி வந்துதெப்ப மாடுகின்ற
பொய்கைக்கரைவந்து ஆதிமூலம் புன்சிரிப்புக் கொண்டெழுந்து
கள்ளந்தரி மண்டபத்தில் என்னையன் கணக்காகவேயிருந்து
வள்ளய் தோளில்வைத்து என்னையனைக் கள்ளர்வழிமறித்தார்
கள்ளர் வழிமறித்துக் காயாம்புமேனியைக் கலகடிகச் செய்தார்கள்
வள்ளலாரப்போது நீலமேகம் கள்ளர்களைத் தான்ஜெயிக்க
மாயக்கணையெடுத்து ஆதிமூலம் வரிவில்லிற் றுன்பூட்டி
ஆயர்தொடுத்துவிட நரசிங்கமூர்த்தி அப்போது கள்ளருக்கு
கண்ணுதெரியாமலப்போ என்செய்வோமென்று கள்ளர் மயங்கினின்றார்
புண்ணாக நொந்துகள்ளர் காயாம்புமேனியிடம் புலம்பியே யெல்லோரும்
வழிவழி வம்சமாய் நீலமேகத்திற்கு வந்தடிமை செய்யுகிறோம்
ஒளிவு தெரியும்படி ஆதிமூலம் உம்மா லவிந்தகண்ணை
திறக்கவேனுமென்று சொல்லிக் கள்ளர் மார்க்கமுடனே பணிந்தார்
இறையவனு மப்போது இரக்கமுடனேது சொல்வார்
இப்போது கள்ளர்களே நீங்களெல்லோரும் செப்பமுடன் கூடவந்து
கொப்பறையாம் உண்டியலை நீங்களெல்லோரும் கூடவே தான்தூக்கி
வண்டியூர் போய்நான் திருவிளையாடல்செய்து மலைவந்து சேருமட்டும்
அண்டியே வாருமென்று கள்ளருக்குக் கண்டிதமாய்த் தானுரைத்தார்
ஏறினார் பல்லக்கில் நீலமேகம் எழுப்பிவிட்டாரப்போது
கோவிந்தன் பல்லக்கு அப்போது குதூகல மாகவேதான்
அப்பன் திருப்பதியை ஆதிமூலம் அடுத்தது பல்லக்கு
அப்பன் திருப்பதியில் காயாம்புமேனி ஆயாசந் தீர்ந்துமேதான்
மதுரை வழிநோக்கி நீலமேகம் பல்லக்குச் சதுராய் வருகுதங்க
வள்ளல் முகுந்தபிரான் பூண்டிமண்டபத்தில் வந்து மகிழ்வாக
அதிரவழி நடந்து மறவர்மண்டபம் அடுத்தது பல்லக்கு
மறவர் மண்டபத்துள்ளோர் ஷைவேத்தியங்கள் மகிழ்வாய்படைத்தபின்பு
அரவணையிற்றுகின்றேன் நீலமேகம் திரௌபதியைக் காத்தோன்
பஞ்சவரைக் காத்தாண்டோன் ஆதிமூலம் கஞ்சன்றனை மடித்தோன்
வஞ்சமிலாத தேவர்களை காயாம்புமேனி வாகாய் மிக்ககாத்தார்

தரணிமுழுதுங் காத்தோன் என்னையன் மறவர் மண்டபம்விட்டு
 இராவணனைச் செயித்தோன் என்னையன் விரைவா யெழுந்திருந்தார்
 இரணியனைச் சங்கரித்தோன் நரசிங்கமூர்த்தி தரணிதனையளந்தோன்
 அதிரவழிகடந்து நீலமகம் மதுரைநகர் தேடியல்லோ
 வள்ளிக் கொடிபடரும் சுந்தராஜமூர்த்தி வெள்ளியக்குன்றம்விட்டு
 அள்ளிவருகுதங்கே ஆதிமூலநாதன் அப்பனுட் பல்லக்கு
 காரைக் கிணர்கடந்தார் நரசிங்கமூர்த்தி கள்ளர்பயமே தீர்ந்தார்
 ஈச்சனோடைவிட்டு இலங்கும் வெள்ளை மண்டபத்தில்
 சாரப்பொழுதினிலே காயாம்புமேனி வாராரெம் மாயவனார்
 சம்பா வரிசியல்லோ என்னையனுக்குத் தளிகை நைவேத்தியமாம்
 அன்பான தேன்குழலும் பச்சைமாலச்சுதனுக்கு ஆமவடை தோசையுமாம்
 கொண்டுவந்து தான்படைத்துக் கும்பிட்டார் எல்லோரும்
 கண்டுமகிழ்ந்து நரசிங்கமூர்த்தி உண்டுமிகப்பிசித்து
 பல்லக்கு விட்டிறங்கி ஆதிமூலம் உல்லாச மாகவேதான்
 தள்ளாகுளம் போகவேணுமென்று தண்டியலைக் கொண்டுவந்து
 ஜோடித்தார் தண்டியலை நீலமேகத்துக்கு வேடிக்கையாகவேதான்
 கோடான கோடிமுத்துத் தண்டியலுக்குக் குலுங்கவே தொங்கவிட்டார்
 கண்ணாடி தன்னையெல்லாம் எண்ணாமல் தொங்கவிட்டார்
 பொன்னு லலங்கரித்தார் ஆதிமூலத்துக்கு உன்னாகப் பச்சைவைத்தார்
 என்னுளமங்காத நரசிங்க மூர்த்திக்கு இடைக்கங்கள் தொங்கவிட்டார்
 சொல்லமுடியாத தோரணங்கள் தொங்கவிட்டார்
 சந்திர சூரியரைக் கோவிந்தமூர்த்தி தண்டியலுக்குள்ளே வைத்தார்
 இந்திரலோகம்போல் என்னையனுக்கு அந்தரத்தேர் செய்தார்கள்
 தங்கக் குடங்கள் வைத்தார் நீலமேகத்துக்குத் தங்கக் கவரியிட்டார்
 அங்கமெல்லாம் தங்கநிறம் அலங்கரித்தார் தண்டியலை
 சித்திரப் பதுமைதனை நரசிங்கமூர்த்திக்கு வித்தார் மாகவைத்தார்
 பத்தரை மாற்றதனால் என்னையனுக்குப் பதித்தார்கள் சிங்கமுகம்
 எல்லோரும் பார்த்துத் தண்டியல் நன்ற யிருக்குதென்று
 அனைவோரும் கொண்டாட நரசிங்கமூர்த்தி அப்பனுக்குமுன்னே வைத்தார்
 தண்டியலைக் கண்டவுடன் கோவிந்தமூர்த்தி தள்ளாகுளம் போவதற்கு
 பார்த்தோர்கள் தான்மயங்க காயாம்புமேனி பாங்காய் வடிவெடுத்தார்
 வெள்ளை மண்டபந்தன்னை சுந்தராஜமூர்த்தி விட்டு வெளியேறிக்
 கள்ளர் தொடர்ந்துவர ஆதிமூலம் கருணைமிக வுண்டாகி
 மூனுமாவடியினிலே காயாம்புமேனி முழக்கத்துடன் தான்வரவே
 பானுவு மேற்றிசையில் அப்போது பரிவா யடையயிலே
 புகழ்மஞ்சிக் கூடம்விட்டு என்னையன் பொற்பல்லக் கேருதுபார்
 மாரியம்மன் கோவில்விட்டு நரசிங்கம்பட்டி நாட்டார்க் கிசையுடையோன்
 ஆரியனுமார்பன் இராமசாமி அம்பலம் அலங்கார மண்டபத்தில்
 நாதனினாப்பாறி பரிவட்டங்கட்டி நன்மைபெறு மண்டபத்தில்
 நீதுடன்கடந்து ஆதிமூலம் நேர்மையுடனே வரவே
 கொந்துகொந்தாய் மக்கள் நரசிங்கமூர்த்தியைக் கும்பிட்டடிபணிந்தார்
 அந்திநேரத்தனிலே சந்திரனும் வந்துதித்தா ரப்போது
 பந்தத்தால் தீவெட்டி மானிடர் வந்து மிகப்பிடித்தார்
 இந்திர லோகம்போலே இருந்ததே அப்போது

மந்திர நாமஞ்சொல்லி அந்தரத்தோர் வரவே
 மூன்றுமாவடி கடந்தோர் தேன்மாரி தான் பொழிய
 வான் முழங்கிவர மத்தாப்புச் சோதிமின்ன
 மந்திருளத்தை யடுத்துத் தண்டியல் வருகுதுதான்
 சங்கீதம்பாடப் பச்சைமால்சுதனுக்குத் தான்வர்கள் கூத்தாட
 மந்திருள மண்டபத்தில் நரசிங்கமூர்த்தி வந்துமிகவேயிறங்கி
 பொங்கலுடன் சம்பா என்னையனுக்குப் புளியோதரை முதலாய்
 சர்க்கரைப் பொங்கலுடன் மிக்கவே தான்படைத்து
 பொறுக்கத்தான் புசித்து ஆதிமூலம் பொக்கெனவே தானெழுந்து
 மந்திருளம்விட்டு கோவிந்தமூர்த்தி வருகிறார் தண்டியல்மேல்
 சங்கத்தா ரெல்லோரும் காயாம்புமேனியை இங்கிதமாய்ப்பணிய
 தள்ளாகுளம் தேடிச் சந்தோஷமாய்த் தான்வரவே
 எல்லோரும் வந்து நரசிங்கமூர்த்தியை உல்லாசமாய்ப் பணிய
 புல்லோரைத் தான்செயித்தோர் ஆதிமூலம் தள்ளாகுளத்தில் வந்தார்
 கல்லால் மழைதடுத்தோர் முன்னாள்வில் நாணமுறித்தோர்
 திருமாளிகைசுற்றி என்னையன் பெருமாள் பதிதனிலே
 பாற்கடலிற் றுயின்றோன் அங்கே இன்பமாய்ப் பள்ளிகொண்டார்
 இராத்திரியி லங்கிருந்தார் முன்னாள் பார்த்தனுக்குத் தேருந்து
 நாற்றிசையோர் கொண்டாட வீற்றிருந்தார் ரப்போது
 ஆயர்பாடியில் என்னையன் போயிருந்த பாவனைபோல்
 விதூரன் அரண்மனையில் ஆதிமூலம் விருந்துண்டிருந்ததுபோல்
 சம்பாநெற் சாதம் கோவிந்தமூர்த்திக்கு அன்பாய்ப் படைத்தார்கள்
 நெய்பாற் றயிருடனே என்னையனுக்கு முன்பாய்ப் படைத்தார்கள்
 சட்டவர்க்கமுடன் சுந்தராஜமூர்த்திக்குத் திட்டமாய்ப் படைத்தார்கள்
 ஒட்டிய ஆடைதயிர் சட்டிசட்டியாய் வைத்தார்கள்
 கட்டிய தேனுடனே நீலமேகத்துக்கு முட்டிமுட்டியாய் வைத்தார்கள்
 பெட்டியில் பழங்களெல்லாம் கொட்டிப் பரப்பினார்கள்
 கந்தப்பொடி கஸ்தூரி என்னையனுக்குமுன்னே விந்தையாய் வைத்தார்கள்
 சந்தனம் கஸ்தூரி கோவிந்தமூர்த்திக்கு வந்துமிகப் பூசினார்கள்
 வானாட்டுக் கற்பகத்தின் ஆதிமூலத்திற்கு மலரை யெடுத்துவந்து
 பொன்னாட்டுத் தேவரெல்லாம் போட்டார்கள் மாலைதனை
 சாற்றினார் புட்பமலர் என்னையனை வாழ்த்தினாரெல்லோரும்
 நாற்றிசையிலுள்ளோர்கள் சுந்தராஜமூர்த்தியைப் போற்றிப் பணிந்தார்கள்
 சூரியனும் கீழ்த்திசையில் அப்போ தோணுகிற நேரமதில்
 தேவர்களைத் தானினைத்து என்னையன் யேவினார் குதிரைவர
 வாரிதனிலே துயிலும் நீலமேகம் மாயோ நெழுந்திருக்க
 தேவர்களு மப்போது குதிரையைத் தேடிப் பிடித்தார்கள்
 குதிரைதனை முன்னேவிட்டு என்னையனைக் கும்பிட்டார் தேவரெல்லாம்
 மதுரைவழி போகவென்று அப்போது குதிரை அலங்கரித்தார்
 மகாமேரு போலே என்னையன் குதிரை வெகுஉயர் மானதுவே
 முகமோ பவளநிறம் என்னையன் குதிரை முழங்காலோ பச்சைநிறம்
 அடிவயிறோ வெள்ளைநிறம் நீலமேகம் குதிரை வடிவுள்ள அச்சமட்டம்
 பிடிக்கால் பவளநிறம் காயாம்புவின் குதிரை மடிக்காலோ நீலநிறம்
 நாலுக்கால் வெள்ளை என்னையன் குதிரை நடுவெல்லாந் தங்கநிறம்

வாலோ பவளநிறம் கார்மேகத்தின்புரவி மேலெல்லாம் புள்ளிநிறம்
கழுத்தோ பவளநிறம் நீலமேகம் குதிரைக்கு காதிரெண்டுத் தங்கநிறம்
போகு மறைக்குதிரை நீலமேகத்துக்குப் புள்ளிபோற் றேசிமட்டம்
யாருமறியாதபடி என்னையன் குதிரை மேருவெல்லாஞ் சுற்றிவரும்
வேகமாம் பொன்புரவி ஆதிமூலத்துக்கு மின்னலாம் பொன்சவுக்கு
வாகான நற்பதக்கம் சுந்தராஜமூர்த்திக்கு வரிந்தார்கள் ரூபமெல்லாம்
தங்கத்தாற் கடிவாளம் ஆதிமூலத்தின் குதிரைக்கு இங்கிதமாய்த்தான்சேர்
அங்கவடி சேணம்வைத்தார் நீலமேகத்துக்குத் தங்கமயமாகவேதான் [த்து
வண்ணக்கழுத்தில் என்னையன் குதிரைக்குத் தங்கமணி தான்போட்டார்
நாலுகாற் றண்டையிட்டு அழகர் குதிரைக்கு மேலெல்லாம் தொங்கவிட்டு
வாலுக்கு முத்து என்னையன் குதிரைக்கு வரிந்தார்கள் ரூபமெல்லாம்
நெற்றியில் சக்கரத்தை ஆதிமூலம் குதிரைக்கு வைத்துப் பதித்தார்கள்
வெற்றிசெய் வில்லும் காயாம்பு மேனிக்கு அஸ்திரமுங் கூடவைத்து
இப்படியாய்க் குதிரை நீலமேகத்துக்கு தேவரழைத்து வந்து
சந்தோஷமாய்க் கொண்டுவந்து தேவர் சாமிமுன்னே விட்டார்கள்
பையரவந் நாகத்தில் பள்ளிகொண்டார் அப்போது பார்த்து மிக்ககளித்து
வைகைநதி போகவென்று சுந்தராஜமூர்த்தி வாகாகக் கச்சைகட்டி
முத்துநல்ல குல்லாவை ஆதிமூலம் வைத்தார் முடியீதில்
பத்தரை மாற்றினால் நீலமேகம் வெற்றிச் சிலம்பணிந்தார் [டார்
பாரெல்லாம் கொண்டாட ஆதிமூலம் நரசிங்கமூர்த்தி பச்சைப்பதக்கமிட்
மார்பிலே பச்சைதனைக் காயாம்புமேனி கோவையாய்த் தொங்கவிட்டார்
தங்கச் சரப்பளியை நரசிங்கமூர்த்தி இங்கிதமாய்த் தானணிந்தார்
முன்கையில் முதாரியிட்டார் கோவிந்தமூர்த்தி முருகுமேற் காதிலிட்டார்
பத்து விரலுக்கு சுந்தராஜமூர்த்தி பசும்பொன் மோதிரமிட்டார்
துத்திப்பூச சல்லடத்தை என்னையன் சிற்றிடையிற் றுன்றரித்தார்
பத்தரைமாற்றுக் குஞ்சம் நீலமேகம் சுற்றிவரத் தொங்கவிட்டார்
இத்தரையோர் போற்ற கோவிந்தமூர்த்தி இயல்புடனே வந்துநின்றார்
அந்தமுட னிமையோர் ஆதிமூலத்துக்குக் கொண்டுவந்தார் குதிரைதனை
கடிவாளமே பிடித்து சுந்தராஜமூர்த்தி கையில் சவுக்கெடுத்து
அடித்துப்போ யேறியில் நரசிங்கமூர்த்தி அப்பன் குதிரையப்போ
ஏற்றங் கொடுக்குதில்லை என்னையன் குதிரை இடசாரி போகுதங்கே
ஆற்றுக்குப் போகவென்று அய்யன் குதிரை அருள்மாரி கொள்ளுதங்கே
பார்த்துமிகவே கோவிந்தமூர்த்தி பண்பா யவனறிந்து
சாற்றினார் மந்திரத்தை ஆதிமூலம் குதிரை, நோத்தியாய் நிற்கும்படி
குதிரைமே லேறினார் நீலமேகம் குவலயமெல் லாம்நடுங்க
மதுரைவழி போகவென்று சுந்தராஜமூர்த்தி குதிரைமேல் தானேறி
பெருமாள் கோவிலுக்குள்ளே என்னையன் குதிரை ஓடுது சவாரி
திருமானிகையைவிட்டு சாமி குதிரை திரும்புது தெற்குமுகம்
வாணமுழங்குதங்கே கோவிந்தன் முன்னே மத்தாப்பு சோதிமின்ன
தேனும் பொழியுதங்கே என்னையன்மேல் சிந்தினது புட்பமலர்
குடைசுருட்டி யெல்லாம் கோவிந்தன்முன்னே கோடான கோடிவர
படைகள் திரண்டுவர என்னையன்முன்னே பந்தம் பிடித்துவர
தீவட்டி மத்தாப்பு சுந்தராஜன்முன்னே செகசோதிபோல்விளங்க
கோவிந்தா வென்றுசொல்லி என்னையனைக் கும்பிட்டார் சேவகரெல்லாம்

பையரவில் பள்ளிகொண்டார் அப்போதே பண்பாகப் போகலுற்றார்
 கையினிற் கொண்டு வந்த நாச்சியார் மாலையை மெய்யாகத்தான் கொடுத்த
 நாச்சியார் மாலையை என்னையன் தாழ்ச்சியறவே வாங்கி [தார்
 காட்சிகொடுத்து நாச்சியார்மாலையை கழுத்தில் மிகப்போட்டு
 வந்தார் வெளியேறி ஆதிமூலங் குதிரை வானில் பறக்குதங்கே
 அந்தமுடனியேயார் என்னையன் குதிரையைத் தந்திரமாய்த்தான்பிடித்து
 தள்ளாருளத்தின் வெளியில் நரசிங்கமூர்த்தி குதிரையைத் தனியேபோக
 எல்லோரும் பார்க்க என்னையன்குதிரை வையாளிபோடுதங்கே [விட்டார்
 பூக்குடைக்குள்ளே என்னையன்குதிரை போடுபோடெனப் போடுதுபார்
 வெட்டிவேர் சப்பரத்தில் ஆதிமூலம் திட்டமுடன் போய்ப்புகுந்து
 வண்டியில்லாச் சப்பரத்தை நீலமேகம் அண்டியருகாகவிட்டு
 குதிரைதனைப் பின்னேவிட்டார் நீலமேகம் குடைகளெல்லாம் முன்னேவிட்
 மதுரைவழிதேடி ஆதிமூலம் வருகிறாரப்போது [டார்
 திருக்கண்ணத்திறந்து கோவிந்தமூர்த்தி திரும்பி முகம்பார்த்து
 வருக்கமுட நெல்லோர்க்கும் காயாம்புமேனி வரங்கொடுத்துத்தானெழுந்
 சப்பரத் தடிமுன்னே நீலமேகம் சம்பிரமாய் வந்துநின்று [து
 சப்பரத்தைப் பார்த்துக் கோவிந்தமூர்த்தி சந்தோஷங் கொண்டுநின்று
 நாசித் தலையாம் என்னையன் சப்பரம் நடுவே எட்டுக் கோணலுமாம்
 வாசிக்குதிரைதனைச் சப்பரத்தில் நீலமேகம் வைத்திருந்தார் முன்னேதான்
 வச்சிரத்தால் கால்நிறுத்திச் சப்பரத்தில் வைரவளைத் தாள்பேரட்டு
 காய்ச்சிய பால்குடித்தோர் ஆதிமூலம் ஆச்சரியமாய்ப் பார்க்க
 பொன்னுலலங்கரித்துச் சப்பரத்தில் கண்ணாடி முன்னேவைத்தார்
 எந்நாளு மங்காத என்னையனுக்கு இந்திரவாணப் பட்டுவைத்தார்
 சந்திர சூரியரைச் சப்பரத்தில் தானுமிரு பக்கம்வைத்தார்
 மந்தியுடன் வானரத்தை யநேக பந்திபந்தியாக வைத்தார்
 வட்டக்கொடுங்கைதனைச் சப்பரத்தில் திட்டமுடன் தான்சேர்த்து
 பட்டாலலங்கரித்தார் ஆதிமூலத்துக்குப் பட்டுமே கட்டிவைத்தார்
 பச்சைக்குதிரை வைத்தார் நீலமேகத்துக்கு வச்சிரக்கவரியிட்டார்
 அச்சில்லாச் சப்பரத்தை அலங்கரித்தார் தேவரெல்லாம்
 வெள்ளிக்குதிரை வைத்தார் சப்பரத்தில் துள்ளித்திரியும்படி
 பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளையைப்போல் அங்கே பாவைகளைச் சூழவைத்தார்
 ஆயர் மனமகிழ்ச் சுந்தராஜமூர்த்தி காயாம்புமேனியப்போ
 தாயார் அசோதையையும் கோவிந்தமூர்த்தி தந்தையையு முன்னடத்தி
 கருணையு முன்னேவிட்டு ஆதிமூலம் வருணையுங் கூடவிட்டார்
 ஆண்டாரை முன்னேவிட்டார் பச்சைமாலச்சுத னுயரையுங் கூடவிட்டார்
 வேண்டும் வரங் கேட்பவரை என்னையன் வண்டியு ரேகுமென்றார்
 சப்பரத்தின் முன்னே நரசிங்கமூர்த்தி கொப்பறையைத் தூக்குமென்றார்
 அப்பனுடை கொப்பறையை மானிடர்கள் செப்பமுடன் தூக்கிவிட்டார்
 கொப்பறைக்குக் காவலாய் ஆதிமூலம் கூடக்கறுப்பணனை
 செப்பமுடன் காத்துவரக் காயாம்புமேனி ஒப்பமுட னேவினாராம்
 யானைமேல் பேரிகையாம் என்னையனுக்கு அதிரமுழங்குதங்கே
 வானமுழங்குதங்கே என்னையனுக்கு மத்தாப்பு மின்னுதங்கே
 எருதுமேல் நகரா நரசிங்கமூர்த்திக்கு எங்குமுழங்குதங்கே
 துருத்திபொழியுதங்கே கோவிந்தன் முன்னே தாசியெல்லாம் தான்குழ

தப்புமுழங்கிவரக் கோவிந்தமூர்த்திக்குத் தாதர்சூத்தாடிவர
 கற்பூரமேந்திவர அய்யனுக்கு முன்னே கவிவாணர் பாடிவர
 மூலபலச் சண்டையிலே முன்னுள் முழங்கின பாவனைபோல்
 ஆலமுண்ட கண்டனெனும் அரனுமையும் பார்த்திருக்க
 பால்குடித்துத்தான்வளர்ந்தார் ஆதிமூலம் ஆலிலேமேல் பள்ளிகொண்டார்
 கோலமனேக்கு செய்தார் என்னையன் வாலைப்பிரயத்திலே
 குத்திரப்பாவைதனை ஆதிமூலம் ஆற்றுக்கேகுமென்றார்
 வாழ்த்தினபேரையெல்லாம் சுந்தராஜமூர்த்தி வைகைக்குப்போங்கென்ன
 திரியாட்டக்காரரையும் கோவிந்தமூர்த்தி திரண்டுவினையாடுமென்றார்
 குறிசொல்வோரையெல்லாம் என்னையன் கூடவாடிவென்றுசொன்னார்
 மாமன்றனை மடித்தோர் ஆதிமூலம் வைகையைத் தானளந்தோர்
 கோமாரிதன்னையெல்லாம் சுந்தராஜமூர்த்தி கால்மாறி யாடுமென்றார்
 வெடிகள்முழங்குதிங்கே என்னையனுக்கு இடிகளிடத்ததுபோல்
 கொடிகள் பிடித்துவரக் கோவிந்தமூர்த்தி முன்னே கூத்தாடிப்பேர்கள்வர
 பதினால்கமெல்லாஞ் சப்பரத்தைப் பார்த்துமிகக் கொண்டாட
 பதினாலாட்போரில் முன்னே பார்த்ததன்றோர் போனதுபோல்
 சப்பரத்தைத் தூக்குமென்று ஆதிமூலம் அப்பனுரைத்திடவே
 சப்பரத்தைத் தூக்குதற்குப் பக்தரெல்லாம் எப்போவென்று தானிருந்தார்
 ஒப்பமுடன் சப்பரத்தை மானிடர்களப்போது தூக்கிவிட்டார்
 அப்பனுட சப்பரமும் ஆகாயம் போகுதங்கே
 இந்திரவிமானம்போல் சப்பரம் அந்தரத்திற் றுன்பறக்க
 சந்திரன் சூரியரும் அப்போது வந்துமிகப் பார்த்திருக்க
 வைகைக்கு வரவில்லையென்று மானிடர்கள் வாடியிருக்கையிலே
 மெகொண்ட மேனியனார் அப்போது வைகைக்கு வரவினத்தார்
 அப்போது சப்பரந்தான் மானிடர்கள் செப்பவே தோளில் வைத்தார்
 சப்பரத்தைத் தானெடுத்த மானிடர்கள் செப்பமுடன் சாலவழி
 கொண்டுதான் போகையிலே என்னையன் மனமகிழ்ந்து
 வண்டியூர் போகவென்று நீலமேகம் கண்டிதமாய்த் தானெழுந்தார்
 பட்டா வலதுபக்கம் சுந்தராஜமூர்த்தியைக் கட்டிப் பிடித்துவர
 வட்டமாய்ப் பூக்குடைகள் ஆதிமூலஞ்சிரசில் முட்டிப் பிடித்துவர
 சப்பரமும் முன்னடக்கக் கோவிந்தமூர்த்தி குதிரையும் பின்னடக்க
 அப்போதெல்லாரும் காயாம்புமேனி அய்யன் முன்னே கூத்தாட
 முத்தன் பூசாரி சடையன் பூசாரியிவர் முன்னுளில் கட்டிவைத்த
 சுத்தமுகத் தெய்வகன்னி காமாட்சியம்மையார் கோவிலிலே வந்திருந்து
 பத்தியுடன்வருள்ளோர் மோர் தயிர் பானகமுடன்
 உத்தமருக்கே கொடுக்கத் திருக்கண்தனிலிந்து உள்ளமகிழவே கடந்து
 துய்யபரியேறி மாயமுகமூர்த்தி துடியாகத்தானேக்கி
 வெய்யோ னுதிக்குமுன்னே என்னையன் வைகைக்குத்தான் வாரார்
 கோரிப்பானையங் கடந்து நீலமேகசாமி குதிக்கின்றாரப்போது
 வாரிதனிலே துயிலும் என்னையன் காரிதானேடுதங்கே
 பானுவுந்தானுதிக்க நரசிங்கமூர்த்தி யானேவிழுந்தான் கிடங்கை
 வானுலகோர் கொண்டாட ஆதிமூலம் வந்துமிகவே கடந்து
 கொட்டகைக்குள்ளே சுந்தராஜமூர்த்தி திட்டமுடன் போயிருந்து
 சட்டவர்க்கமுடனே நீலமேகத்துக்குத் திட்டமுடனே படைத்தார்

பாவவிமோசனஞ்செய் பச்சைமாலச்சுதற்கு
 தூபதீபங்கொடுத்துத் துலங்குகை வேத்தியமும்
 உண்டிபுசித்தவுடன் நரசிங்கமூர்த்தி வட்டக்குதிரையின்மேல்
 கண்டோர் துதிபுரியக் கோவிந்தமூர்த்தி கணக்காக அப்போது
 ஆற்றிலேதான் குதித்தார் நீலமேகம் அனைவோரும் தான்நடுங்க
 சாற்றினார் மாலைதனை மானிடர்கள் போற்றினார் மாயவனை
 போற்றின மானிடர்க்குப் பச்சைமாலச்சுதன் பார்த்துப்படியளந்தார்
 ஆற்றில் நடுவாக நரசிங்கமூர்த்தி அப்பன் வருகிறாராம்
 கூடலழகியபெருமாள் காயாம்புமேனியை ஆவலுடன் வந்துகண்டார்
 கூடற்பெருமானுக்கு நீலமேகம் கொடுத்தாரோ மாலைதனை
 சந்தனமாலை தான்கொடுத்தார் ஆதிமூலம் வந்தபெருமாள்தனக்கு
 விந்தையாய்ப் போகவிட்டுச் சுந்தராஜமூர்த்தி வந்தார்கிழக்குமுகம்
 ஏறிட்டுத்தான் பார்த்து என்னையன் எடுக்கச் சொன்னார் தலைமுடியை
 பேரிட்டுத்தான்கொடுத்து மானிடர்கள் எடுத்தார் தலைமுடியை
 ஊற்றுத்தான் றேண்டிங்கே ஆதிமூலத்துக்கு ஆற்றில் தலைமுழுகி
 வாழ்த்தி யனைவோரும் சுந்தராஜமூர்த்தியைப் போற்றித்துதித்தார்கள்
 கொப்பறையில் காணிக்கை மானிடர்கள் கொண்டுவந்து தான்போட்டு
 அப்பன்முன்னேவந்து நின்று செப்புமுட னேதுசொல்வார்
 பார்த்துமிகக் கையெடுத்து என்னையனுக்கு நேர்த்திகளைச் சொல்லுகிறார்
 வாழைக்குக் கீழ்க்கன்று ஐயா வந்து முளைப்பதுபோல்
 மலடிகொரு குழந்தை காயாம்புமேனி மாயவரே நீர்கொடுத்தால்
 மேலைக்குமிப்படியே நரசிங்கமூர்த்திக்கு இதுபோல் கொடுப்பமென்று
 தோத்திரங்கள் செய்து மானிடர்கள் நேர்த்தியுடனே வருவார்
 வாரிதனிலே துயிலும் பச்சைமாலச்சுதன் மாயோனதிசயித்தார்
 திரியாட்டக்காரரிடம் அப்போது குறிகேட்போர் வந்து நின்று
 குறிசொல்ல வேண்மென்று மானிடர்கள் கும்பிட்டுத் தான்விழுந்தார்
 விழுந்ததொரு மானிடரை யப்போது எழுந்திருக்கத் தானுரைத்து
 அழுத்தமுடன் சாமிதன்னைத் திரியாட்டக்காரர் அன்பாய் வரவழைத்தார்
 விழித்துமேதான் பார்த்து அப்போது எரித்து விடுவதுபோல்
 அழுத்தமுடன் சொல்லுகிறார் முன்னே அவர்செய்த குற்றமெல்லாம்
 முன்னோர்கள் தான்டந்த செய்கை முறைதவறி நீ நடந்தாய்
 என்னாளுமென்னை அடேயப்பா நீ பெரிதாய் நினைக்கவில்லை
 மாடுகன்று போட்டால் என்னை நினைத்துப் பால்வைத்துக் கும்பிடுவார்
 வீடுதனில் பொங்கல் மங்கலமாக விரும்பியே போடுவார்கள்
 காடேயெடுத்த தினம் முன்னோர்கள் கும்பிட்டு ஆக்கிவைப்பார்
 ஆடிகொருகிழமை எனக்கு ஆக்கிப் படைத்து வைப்பார்
 இத்தனையும் செய்யாது பயலே என்னை மிக மறந்தாய்
 பத்தினிப் பசுப்போல் பயலே வைத்தவனும் நானேதான்
 இந்தக்குற்றமே தீர்த்தால் அடே அந்தப் பெண்ணுக்கு யான்குழந்தை
 இப்போது சொன்னதெல்லாம் சாமி யப்பனே மெய்தானென்றார்
 இப்போது சொன்னபடி நீலமேகம் அப்பனே கேட்போமென்றார்
 உன்குல தெய்வத்துக்குப் பயலே ஒருபணமே முடிந்தால்
 பெற்றபிள்ளை செய்ததொரு அடே குற்றமெல்லாம் நான் பொறுப்பேன்
 அச்சப்படாமலிரு உனக்கு ஆண்குழந்தை நான் தாரேன்

இச்சையுடன் காணிக்கையும் நீ எனக்கு மிகத்தான் போடு
 என்றுகுறி சொன்னார்கள் அந்த வண்டியூர் போமளவும்
 பண்டுவகை யுண்டருள்வோன் பார்த்து மிக்கச்சிரித்து
 வடகரையில் றுனிருக்கும் வளமையுள்ள மண்டபத்திற் போயிருந்து
 திடமுடனே பாயாசம் நரசிங்கமூர்த்தி திகட்டவே தான்பருகி
 வண்டியூர் போவதற்கு ஆதிமூலம் மாயவனாரப்போது
 கண்டிக் குதிரைகளை கோவிந்தமூர்த்தி கனவகமா யோடவிட்டு
 குதிரை வருகையிலே அங்கே அதிருது லோகமெல்லாம்
 வாராரே வையகநதி நரசிங்கமூர்த்தி மானிடர்கள் தான்பார்க்க
 பாரெல்லாம் கொண்டாடத் திருமால் பரியின்மேல் வாராரம்
 தேவர்கள் புட்பமலர் காயம்புமேனிக்குத் தாவிப்பொழிந்துவர
 மாவேந்தரெல்லாம் என்னையனை வந்துபணிந்து நின்றார்
 மகாதேவர் முன்னாள் மார்க்கண்டனுக்காக எமனையுதைத்து
 மகன்கையாய் வந்துசிவன் மார்க்கண்டனை மகிழ்ந்துமிகக் காத்ததுபோல்
 கச்சைமுலையாட்கு நீலமேகம் காட்சிமிகக் கொடுத்து
 காட்சிகொடுத்து நரசிங்கருபன் காயம்புமேனி யப்போது
 தாட்சியில்லாமல் திருமாலுமப்போது தானிருந்தார் மண்டபத்தில்
 அபிடேகமே கொடுத்தார் மானிடர்கள் புனியேழுங் கொண்டாட
 அபிடேகம் வாங்கிக் கோவிந்தநாதன் அப்பனெழுந்திருந்தார்
 கருதுகால் மண்டபமும் நீலமேகம் கனத்தபரி மேலதான்
 மதுரைதனைவிட்டு இராமராயர் மண்டபத்தில் வந்திறங்கி
 சதுருடனே யெல்லோர்க்கும் நீலமேகம் தானே பசியாற்றி
 அதிரும்படியாகக் குதிரையை அதட்டியே தானடத்தி
 கருதுகால் மண்டபமும் நீலமேகம் நடத்தாராமப்போது
 ஜரிகை பளபளென நீலமேகம் சடுதியில் வராராம்
 அனுமந்தபுரத்தில் நீலமேகம் அங்கிருந்த மண்டபத்தில்
 மனுவரெல்லாம் பார்த்திருக்க நீலமேகசாமி வந்துமிகவேயிறங்கி
 ஆலாத்திகற்பூரமுடன் மானிடர்கள் அப்போது தான்கொடுத்தார்
 சீலமுடன் அன்னம்புசித்து நீலமேகம் சென்றார் வண்டியூர்தனிலே
 சப்பரத்தடியில் கோவிந்தநாதன் ஒப்பமுடன் வந்திருந்தார்
 சப்பரம் விட்டிறங்கி என்னையன் சாமிக்கவுண்டர் கொட்டகையில்
 பாயாசம் தன்னுடனே நீலமேகசுவாமிக்குப் பால்பழமும் தான்கொடுத்தார்
 ஆயாசந்தீர சுந்தராஜமூர்த்தி அப்போது மிகப்புசித்து
 விருந்துண்டு அங்கே என்னையன் இருந்து இளைப்பாறி
 இந்தஇடம்விட்டு நரசிங்கருபன் ஆயருட மண்டபத்தில்
 ஆயர்பாடிதன்னில் ஆதிநாராயணன் அந்நாளில் வந்ததுபோல்
 பாலதயிர் நெய்யுடனே நீலமேகம் பாங்காய் மிகப்புசித்து
 ஆலரசுபோல் தளிர்ந்து அவனியிலேயிருக்க அன்பாய் வரங்கொடுத்து
 அருமையாய்த் தந்ததெல்லாம் கோவிந்தநாதன் அன்பாகவே புசித்து
 பெருமாள் கோயில்தனிலே நீலமேகம் பெருக்கமுடன் போயிருந்தார்
 அருமையுடன் மானிடர்கள் அப்போது தானதுதித்தார்
 வருந்தவே கண்துயில் அப்போது வதிட்டர்மனையா றுதித்தார்
 அந்திநேரத்தனிலே அங்கே சந்திரனும் வந்துதித்தான்
 அந்திநேரத்தனிலே காயம்புமேனி ஐயனெழுந்திருந்தார்

பந்திபந்தியாய் தீவட்டி என்னையனுக்கு பகலதுபோல் தான்பிடிக்க
 ஐந்துதலை நாகத்தில் கோவிந்தநாதன் ஐயன்வெளியேறுகிறார்
 திருமாலும்போது அங்கே திருமுடியுடன் பள்ளிகொண்டார்
 பள்ளிகொண்டு தானிருக்க அங்கே பார்த்திருந்தார் மானிடர்கள்
 அள்ளியெறிந்தார்கள். என்னையன்முன்னே அப்போது வாணமதை
 பள்ளிகொண்டாரப்போது நீலமேகம் பார்த்து அதிசயித்தார்
 இந்தப்படியாகச் சீதைமனோகரன் இருந்தாராமப்போது
 வந்துவெய்யோன் தானுதித்தான் அப்போது சந்திரனும் போய்மறைந்தான்
 கெருடன்மேற் றுனேறி நீலமேகம் மையமண்டபத்திலிருந்து
 வருகிறார் தென்முகமாய்க் காயாம்புமேனி மதுரை நகர்தான்தேடி
 இராமராயர் மண்டபத்தில் செங்காழிக்கையன் நாட்டியங்கள் தான்பார்த்து
 ஓராமாவென்று திருமாலும் உன்னதமாய்த் தானிருந்தார்
 அதிமோகம் பெருகி முன்னாள் ஆச்சியரைச் சேர்ந்ததுபோல்
 பத்தவதாரம் நீலமேகம் பாங்காய் மிகவெடுத்தார்
 இராத்திரியி லங்கே விமலர்க்கனுகூலன் நடனமெல்லாந் தான்பார்த்து
 போற்றின மானிடர்க்கு நீலமேகம் பார்த்து வரங்கொடுத்து
 தங்கப்பல்லக்குமேல் பாண்டவர்சகாயன் இங்கிதமாய்த் தானேறி
 வங்கக்கடலேழும் அப்போது வளர்மதுரை யருகாக
 வருகிறார் மாயவனார் அப்போது வைகை நதியோரம்
 தாராளமாகவேதான் காயாம்புமேனி தல்லாகுளம் போவதற்கு
 திருக்கணூல் யாவரையும் நீலமேகம் திரும்பி முகம்பார்த்து
 பெருமையுடனெல்லோர்க்கும் ஆதிமூலம் வரமிகக் கொடுத்து
 மைசூரார் மண்டபத்தில் என்னையன் வந்துமிக வீற்றிருந்தார்
 பசியாற்றிக்கொண்டிருக்கப் பருதியும் போய்த் தான்மறைந்தார்
 மல்லிகைப்பூப் பல்லக்கை அப்போது மானிடர்கள் கொண்டுவந்தார்
 கொண்டுவந்து தானிறுத்த நீலமேகம் குதூகலமாய் வீற்றிருந்து
 வள்ளலாரப்போது நீலமேகசுவாமி மலைபோக வேனுமென்று
 கள்ளர்வேடந் தானெடுத்துக் கையில் வளைத்தடியுந் தான்பிடித்து
 சரக்கோட்டை யிட்டதுபோல் அங்கே சனங்களமிகச் சூழ்ந்துவர
 புறப்பட்டாரப்போது செங்கமலக்கண்ணன் பூமியுள்ளோர் தான்மகிழ்
 பொல்லாத ராவணனை முன்னாள் நீலமேகம் வில்லாலறுத்திட்டோர்
 தல்லாகுளந் தான்கடந்தார் முன்னாள் சமுத்திரமுந் தான்கடந்தோர்
 வடக்குமுகமாக நீலமேகம் வாரார் மலைதேடி
 அடக்கமுடனப்போது மானிடர்கள் அனைவோருந் தான்சேர்ந்து
 தாம்படி யுண்டோளும் செங்கமலக் கண்ணனைச் சரணஞ்சரணமென்று
 சேகரமாயேக மானிடர்கள் சேர்ந்துமுன்பு போனார்கள்
 கொஞ்சம் சனத்துடனே கொப்பரையை முன்னேவிட்டார்
 தஞ்சமென்றே ரைக்காத்தோன் பஞ்சவர்க்குத் தூதுசென்றேன்
 மறவர் மண்டபத்தில் காயாம்புமேனி வந்துமிகத் தானிறங்கி
 அரக்கர் குலமிழித்தோன் ஆதிநாராயணன் உறக்கந்தா னில்லாமல்
 கூத்துத்தான் பார்த்திருந்தார் நீலமேகம் கோழிகூவுமுன் தானெழுந்து
 ஆற்றுக்குப்போன ஐவர்சகாயன் அலுப்பெல்லாந் தானகற்றி
 ஆதிமூலந்தானடக்க அப்போது அருணனும் வந்துதித்தார்
 வேதியர்க ளெல்லோரும் என்னையனுக்கு வேதமந்திரமோதிவர

கோவிந்தன் தேடியப்போ கோவிந்தன் மலைவருக
 ஆவலாய்ச் சித்தர்களும் அப்போது தாவியே முன் வந்து
 கண்டுவந்து தான்தொழுது காயாம்புமேனிக்குக் கையால் மலர்தூவி
 பண்டுமுன் னயோத்தியில் என்னையனுக்குப் பட்டங்கட்டிய பாவனைபோல்
 திட்டமுடன் கொண்டுபோய் நீலமேகத்தைச் சிம்மாதனந் தானேற்றி
 வட்டமுடனாலாத்தி நீலமேகத்துக்கு வந்தெடுத்தார் கன்னிமார்கள்
 அயோத்தி நிலே என்னையன் முன்னரசாண்டிருந்ததுபோல்
 சையோகமாய்ப்பேசி நீலமேகம் தானிருக்கும் வேளையிலே
 அப்போது மானிடர்கள் கொப்பரையைக் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள்
 கொப்பரையைத் தான்திறந்து கொட்டி எண்ணித் தான்பார்த்து
 கருவூலத்திற் சேருமென்று நீலமேகம் காயாம்புமேனி தானுரைக்க
 கருவூலத்திற் கொண்டுபோய்ப் பணத்தைக் கணக்குமிகப்பார்த்துவைத்தார்
 திருவிழாவிற்குவந்த நீலமேகம் தீட்டுகள் போவதற்கு
 திருமாலுமப்போது நீலமேகம் மலையிற்போய்த் தீர்த்தமாடிவந்து
 வைகைக்குப்போய் நீலமேகம் வந்தலுப்புத் தீருதற்கு
 தைலங்கள் தேய்த்துச் சுந்தராஜமூர்த்தி குளித்துமிக நீராடி
 ஆலிலைமேல் பள்ளிகொள்ளும் காயாம்புமேனி அப்போதுதிருநாமந்தானு
 பால்தயிர் நெய்யுடனே நீலமேகம் மிகபுசித்து [மிட்டு
 அடைக்காயும் வெற்றிலையும் நீலமேகம் அப்போது மிகவருந்தி
 ஆதிசேடன்மேலேதான் அங்கே திருமாலும் பள்ளிகொண்டார்
 ஆயன்மிகப் பள்ளிகொள்ள அப்போது அங்குள்ள மானிடர்கள்
 மாயவனைத் தான்தொழுது மானிடர்கள் தான்மகிழ்ந்தார்
 குரலிசையாயிதனை குறிப்பாய் மனதில் வைத்து
 அழகர்தன் வருணிப்பை ஆவலுடன் படிப்போரும்
 அன்பாகக் கேட்போரும் அனைவரும் தான்வாழி
 இன்பமா யச்சிட்டோர் எந்நாளும் வாழியதே.

அழகர் வருணிப்பு முற்றிற்று

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

திருமாலை ஆண்டான் வைபவம்

திருநகூத்திரம் : மாசி “மகம்”

தனியன் :

பக்தாம்ருதம் வாஞ்சித பாரிஜாதம்
மாலாதரம் யாமுனபாதபக்தம் |
ஸ்ரீபாஷ்யகாரார்த்த ஹிதோபதேசம்
ஸ்ரீஞானபூர்ணம் ஸிரஸா நமாம் ||

பக்தர்களுக்கு அமுதம் போன்றவராய், கேட்பார்க்குக் கேட்டதைக் கொடுக்கும் கற்பக
வ்ருகூஷமாய், யாமுனாசார்யரின் (ஸ்ரீ ஆளவந்தார்) திருவடியில் அன்பு
கொண்டவராய், ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்குத் (இராமானுசர்) திருவாய்மொழியின்
பொருளாகிற பரமஹிதத்தை உபதேசித்தவராய் ஞானபூர்ணர் (நல்லறிவு
நிறைந்தவர்) என்னும் திருநாமம் உடைய திருமாலை ஆண்டானைத் தலையாலே
வணங்குகிறேன்.

ஸர்வதாரி வருடத்தில் மாசி மாதம் மக நகூத்திரத்தில் அழகர் கோயிலான
திருமாலிருஞ்சோலையில் வாமநர் என்னும் நித்யஸூரியின் அம்சமாகப் பூர்வசிக
ஸ்ரீவைஷ்ணவ பிராம்மண குலத்தில் காஸ்யப கோத்திரத்தில் அவதரித்தவர்
திருமாலை ஆண்டான். திருமாலை ஆண்டான் என்பது இவர்களுக்கு வம்ஸ
பரம்பரையாக வரும் பட்டப்பெயர் ஆகும். இவருடைய திருநாமம் ஞானபூர்ணர்
என்பதாகும். இவருடைய மூதாதையர்களில் ஒருவர் கண்ணுக்கினியான் ஸ்வாமி
என்பவர்.

ஒருமுறை சில மலையாள மாந்திரிகர்கள் வந்து அன்ஜன மையைக்
கண்ணில் இட்டுக்கொண்டு, மாயம் செய்பவராய் அவர்கள் இருப்பை யாரும்
அறியாதபடி மறைந்து நின்று திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானாகிய அழகரது
தேஜஸ்ஸை அபகரித்துக் கொண்டுபோக வந்திருந்தனர். இதை
அறிந்த கண்ணுக்கினியான் ஸ்வாமி, இந்த மாந்திரிகர்கள் பெருமான் கண்டருளும்
பலிப் பிரஸாதத்தை உண்டே உயிர் வாழ்கிறார்கள் என்று அறிந்து, அந்தப்
பிரசாதத்தில் மிளகு அதிகமாகச் சேர்க்கும்படி செய்தார். இப்படி அவர்கள் பலிப்
பிரசாதத்தை உண்டபின், மிளகின் காரம் மிகுதியால், அவர்கள் கண்ணிலிருந்து நீர்
பெருகி, அவர்கள் இட்டுக்கொண்டிருந்த அஞ்சன மையானது கரைந்து
போனது. இவ்விதம் மை கரைந்துபோக, அவர்கள் உருவம் வெளிப்பட்டு அனைவர்
கண்ணிலும்படி தெரிய, அவர்கள் அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அதனால்
அந்த ஸ்வாமிக்குத் திருமாலை ஆண்டான் என்கிற பட்டப்பெயர்
ஏற்பட்டு, அழகருக்குப் புரோஹிதராகவும் நியமிக்கப்பட்டு, பரம்பரையாக இன்றளவும்
அப்பெருமைகள் அவருடைய வம்சத்தவர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது
என்றும் அவர்கள் திருமாளிகைச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி என்னும் ஆச்சார்யரின் நியமனத்தால்,
இராமானுசருக்குத் திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை காலகூஷபம் செய்து
உபதேசித்தவர் திருமாலை ஆண்டான். ஒருமுறை, இராமானுசர் திருவாய்மொழி
காலகூஷபம் செய்யும்போது, ஒரு பாசுரத்திற்கு அர்த்தம் கூற, அந்த அர்த்தத்தைத்
தன் ஆசார்யரான ஆளவந்தார் கூறியதுபோல் இல்லாமல் வேறுபட்டிருப்
பதாகவும், இராமானுசர் தான்தோன்றித் தனமாக அர்த்தம் சொல்கிறார் என்று

கோபம் கொண்டு, அவரை மேலே சொல்லவேண்டாம் என்று நிறுத்தச் சொன்னார் திருமாலை ஆண்டான். இதை அறிந்த திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஓடிவந்து, இராமானுசர் கூறிய அர்த்தங்களைப் பற்றி அறிந்து, இது ஆளவந்தார் அருளிச் செய்தபடியே உள்ளது என்றும், தன் நெஞ்சில் தோன்றியதை இராமானுசர் ஒருபோதும் உரைக்கமாட்டார் என்று உறுதிசெய்து, திருமாலை ஆண்டானிடம் தெரிவிக்க, திருமாலை ஆண்டான் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, திருவாய்மொழி காலக்ஷேபத்தைத் தொடரும்படி கூறினார்.

இவர் தம் குமாரரான சுந்தரத் தோளுடையானை உத்தாரகரான எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கச் செய்தார். திருமாலை ஆண்டானுடைய வம்சத்தில் அவ தரித்தவர்களில் யாமுனாசார்யர் என்பவர் வாதிகேசரி அழகிய மணவாளச் சீயருக்கு சி ஷ்யராய் இருந்தவர்.

ஸ்ரீமாலாதரவம்ஸமௌத்திகமணி: கண்டீரவோ வாதிநாம் |

நாம்நா யாமுநதேஸிக: கவிவர்: பாதஞ்சலே பண்டித: ||

திருமாலையாண்டான் வம்சமாகிற கடலில் விளைந்த சிறந்த முத்துப் போன்ற வரும், வாதிகளுக்கு சிங்கம் போன்றவரும், கவிகளில் சிறந்தவரும், யோகசாஸ்தரத்தி ல் தேர்ந்தவருமாய் இருந்தவர் யாமுநாசார்யர்.

இவர் பல க்ரந்தங்களை அருளியிருந்தாலும், ப்ரமேயரத்னம், தத்வபூஷணம் ஆகிய இரண்டு க்ரந்தங்கள் மட்டும் இன்றளவும் உள்ளன. திருமாலை ஆண்டானின் வம்சத்தவர்கள் இன்றும் திருமாலிருஞ்சோலையில் அழகருக்குப் புரோஹிதராக இருந்துகொண்டு விசேஷ கௌரவங்களைப் பெற்று வருகின்றனர். சித்ரா பெளர்ணமியில் அழகர் மதுரைக்கு எழுந்தருளும் மஹோத்ஸவத்தில் அழகருக்கு முன்னமேயே திருமாலை ஆண்டான் வம்சத்தவர் பல்லக்கில் எழுந்தருளுவதைக் காணலாம். "ஆண்டார் பல்லக்கு முன்னே; அழகர் பல்லக்கு பின்னே" என்பது பொதுஜன வழக்கு.

தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் அருளிய "திருப்பள்ளியெழுச்சி" என்னும் பிரபந்தத்திற்கு "தமேவ மத்வா பரவாஸுதேவம்" என்று தொடங்கும் தனியன் அருளியவர் திருமாலை ஆண்டான்.

திருமாலை ஆண்டான் வாழி திருநாமம் :

அம்புவியில் ஆளவந்தார் அடி இணையோன் வாழியே
ஆரியனாம் அவர் பதத்தை அன்புசெய்தோன் வாழியே
வெம்பிவரும் வாதியரை வேர்களைந்தோன் வாழியே
மேதினியில் நாலூர் விளக்கவந்தோன் வாழியே
எம்பெருமானார் எதிராசர்க்கு ஈடுரைத்தான் வாழியே
ஏற்றமுள்ள மாசிமகம் இலங்கவந்தோன் வாழியே
வம்பவிழும் சோலைமலை வாழ்வந்தோன் வாழியே
மாலாதராரியன்தான் மாநிலத்தில் வாழியே.

வீசுபுகழ் சங்காழி விளங்குபுயம் வாழியே
விண்ணுயர்ந்த மலையழகர் விரும்புமவன் வாழியே
மாசிமகப் புவியில் வந்துதித்தோன் வாழியே

மறைப்பொருளை உடையவர்க்கு வகுத்துரைத்தான் வாழியே
காசிபதற் குலத்துதித்த கருணைநிதி வாழியே
கையாழி சங்கதினால் கதிதருவோன் வாழியே
தேசுபுகழ் ஆளவந்தார் திருவடியோன் வாழியே
திருமாலை ஆண்டாந்தாள் செகதலத்தில் வாழியே.

வாழிமாலையாண்டாந்தாள் வாழியவன் மன்னுகுலம்
வாழி திருமாலழகர் வாழியவே - வாழியரோ
திண்புதூர் மாமுனிக்குத் திருவாய் மொழிப்பொருளை
உண்மையுடன் ஒதியருள் சீர்.

பூத்த தாமரைத் தாளிணை வாழியே
பொன்னினாடை பொலியிடை வாழியே
சாத்து நாலும் திருமார்பும் வாழி
தயங்கு சுந்தரச் சங்காழி வாழியே
ஏற்ற திங்கள் திருமுகம் வாழியே
இலங்கு புண்டரம் எழில்முடி வாழியே
வாய்த்த நாலூர்த் திருமாலையாண்டான்
வாழி வாழி நீடுழி வாழியே.

எட்டெழுத்தும்வாழ எழிலரங்கம் தான்வாழ
சிட்டர்தொழும் ஆரியர்கள் சீர்வாழ - அட்டதிக்கும்
மன்னுபுகழ் ஆரியனே மலைகுனிய நின்றானே
இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

திருமாலை ஆண்டான் திருவடிகளே சரணம்.
ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.
நன்றி - <http://maheesaran.blogspot.com/2015/04/tirumalai-andan.html>

ஸ்ரீ :

மதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

ஸ்ரீமத் வரத குரவே நம:

சுந்தரத் தோளுடையான் (பெரியாண்டான்) - வருஷ திருநசஷத்திரம் - சித்திரை
மாதம் சித்திரை நசஷத்திரம்

தனியன்

மாலா தாரகரோ: புத்ரம் ஸௌந்தர்யபுஜதேஸிகம் /
ராமானுஜார்ய ஸத்சிஷ்யம் வந்தே வர கருணாநிதிம் //

இவர் வாழித்திருநாமம் கிடைக்கவில்லை.
திருவவதாரஸ்தலம் - திருமாலிருஞ்சோலை - அழகர்மலை
திருத்தகப்பனார் - திருமாலையாண்டான்
ஆசார்யர் - எம்பெருமானார்
ஐகங்கர்யம் - அழகர் மலையில் புரோகித கைங்கர்யம்

அழகர் வருணிப்பு

பக்கம் 59 / 65

இவர் திருமாலையாண்டான் திருக்குமாரர். இவர் எம்பெருமானார் ஏற்படுத்திய 74 சிம்மாசனாதிபதிகளில் ஒருவராவார். திருமாலிருஞ்சோலை அழகர் சன்னிதியில் புரோகித கைங்கர்யம் செய்து வந்தார். இவருடைய மூதாதையர்களில் ஒருவரான **கண்ணுக்கினியான்** திருமாலிருஞ்சோலை அழகரை ஒரு சமயம் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றினார். அதனால் இந்த வம்சத்தாற்கு '**ஆண்டான்**' என்ற பட்டப் பெயர் ஏற்பட்டது.

ப்ரமேய ரத்னம் என்ற நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது

பெரியாண்டான் திருமாலிருஞ்சோலையில் திருத்தோரணம் முதல் அழகர் திருவடிகள் இறுதியாக பத்தெட்டு தடவை தண்டனிட்டுக் கிடப்பார். ராத்ரியில் மனுஷ்யர்கள் கோயிலுக்குப் போகும் போது, அங்குள்ளோர் "**ஆண்டான் கிடக்கிறாரோ பசுகிடக்கிறதோ வழி பார்த்துப் போங்கோள்**" என்று கூறுவார்கள். இதிலிருந்து இவருடைய சலியாமல்செய்யும் பகவதனுபவம் எப்படிப்பட்டது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஒரு கிணற்றிலே விழுந்த ஒருவனை இரண்டு பேராக மேலே எடுக்குமாபோலே, பாஷ்யகாரரும் எம்பாரும் என்னைக் காப்பாற்றினர் என்று பெரியாண்டான் அருளிச் செய்வர்.

நன்றி - <https://koilathan.files.wordpress.com/2012/11/sundaraththoludiyan-koil-athan-file.pdf>

பின்னிணைப்பு நூலாசிரியர் குறிப்பு

அருள்மிகு பூரண புஷ்கலை உடனாய புலிக்கரை ஐயனார் துணை

காசிஸ்ரீ முனைவர் நா.ரா.கி. காளையாசன்,

28A, குருநாதர்கோயில் தெரு, கோட்டையூர் - 630 106

தொடர்பு எண் - 94435 01912, 824 826 6418,

மின்னஞ்சல் - kalairajan26@gmail.com

பிறந்த நாள் - 26.10.1957

கல்வித் தகுதி -

B.Sc. (Mathematics), மதுரை தியாகராசர் கல்லூரி,

M.A., (Tamil), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,

M.Phil., (Tamil), திருப்பூவணநாதர் கோயில் ஆய்வு,

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்.

Ph.D., (Tamil), திருப்பூவணப் புராணம் ஆய்வு, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்.

அலுவலகப் பணி - துணைப்பதிவாளர், (விருப்பப் பணிஓய்வு நாள் 30.04.2015),

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி.

காசி பாதயாத்திரை - வலையபட்டி சித்தர் காசிஸ்ரீ பச்சைக்காவடி அவர்கள் அழைத்துச் சென்ற பாதயாத்திரைகள். 24.05.2014 அன்று இராமேச்சுரம் கோயிலில் இருந்து புறப்பட்டு 12.09.2014 அன்று காசி விசுவநாதர் கோயில் வழிபாடு. 110 நாட்கள் நடைப் பயணம். **காசிஸ்ரீ பட்டம்** - யாத்திரையின் நிறைவாக புரட்டாசி 3 (19.09.2014) வெள்ளிக் கிழமையன்று காசிதேவஸ்தான அலுவலகத்தில், காசி தேவஸ்தான அலுவலகத்தின் நிர்வாக முதன்மைச் செயலாளர் அவர்களால் **“காசி ஸ்ரீ” பட்டம்** வழங்கப் பெற்றது.

(2) 20.04.2015 அன்று இராமேச்சுரத்தில் இருந்து புறப்பட்டு காசி பாதயாத்திரை சென்று கொண்டிருந்தார். காரைக்குடியிலிருந்து நாக்பூருக்குத் தொடர்வண்டியில் பயணம் செய்து, 19.07.2015 அன்று நாக்பூருக்குச் சென்றடைந்து இந்தப் பாதயாத்திரையில் சேர்ந்து கொண்டு காசி பாதயாத்திரை. 25.08.2015 அன்று காசியை அடைந்து விசுவநாதர் கோயில் வழிபாடு. 38 நாட்கள் நடைப் பயணம்.

அறுபடைவீடு பாதயாத்திரை - வலையபட்டி சித்தர் காசிஸ்ரீ பச்சைக்காவடி அவர்கள் அழைத்துச் சென்ற பாதயாத்திரை. பிள்ளையார்பட்டியிலிருந்து புறப்பட்டு, பழமுதிர்சோலை, திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, சுவாமிமலை, திருச்செந்தூர் அறுபடைவீடு பாதயாத்திரை -

1) 53 நாட்கள் (07.04.2016 முதல் 30.05.2016 முடிய) 1126 கி.மீ. நடைப் பயணம்,

2) 60 நாட்கள் (08.06.2017 முதல் 06.08.2017 முடிய) 1126 கி.மீ. நடைப் பயணம்.

மதுரை மானாமதுரை ஆன்மிகப் பாத யாத்திரைகள் - மானாமதுரை வேதியரேந்தல் விலக்கு அருள்மிகு ஸ்ரீ மகா பஞ்சமுக ப்ரித்யங்கிராதேவி கோயில்

சுவாமிஜி அவர்கள் தலைமையில், மதுரையிலிருந்து வேதியரேந்தல் விலக்கு அருள்மிகு ஸ்ரீ மகா பஞ்சமுக ப்ரித்யங்கிராதேவி கோயிலுக்குப் பாதயாத்திரை தலா 3 நாட்கள் 2014, மாசி பூரண மற்றும் 2015, மாசி பூரண.

ஆன்மிகப் பணி - 1) திருப்பூவணம் கோயிலில் ஸ்ரீ பொன்னனையாள் அன்னதான அறக்கட்டளையின் இணைச்செயலாளர், 2) திருப்பூவணம் ஆடித்தபசு மண்டபம் திருப்பணி ஒருங்கிணைப்பாளர், 3) சக்குடி கோயில் புனர்நிர்மாணம் துவக்கிடத் தூண்டுதலான பணிகள் செய்தமை. 4) ஆராய்ச்சி அமைப்பாளர், திருவிளையாடற் புராண ஆராய்ச்சி மையம், மதுரை

எழுதி வெளியிட்டுள்ள நூல்கள்

1) திருப்பூவணக் காசி - திருப்பூவணம் திருக்கோயில் அமைப்பும் சிறப்பும் மற்றும் திருக்கோயில் தொடர்பான பாடல்கள், திருப்பூவணமானது எவ்வாறு காசியிலும் சிறந்தது என்பதற்கான விளக்கங்கள் உள்ளன. இந்நூல் திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின் நிதியுதவியுடன் அச்சிடப்பெற்று 24-09-2007 அன்று திருப்பூவணம் கோயிலில் தவத்திரு குன்றக்குடிப் பொன்னம்பல அடிகளார் அவர்களால், மானாமதுரை வேதியரேந்தல் விலக்கு ஸ்ரீ மகா பஞ்சமுக ப்ரித்யங்கிராதேவி கோயில் சுவாமிஜி ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானசேகர சுவாமிகள் முன்னிலையில் வெளியிடப்பெற்றது.

2) திருப்பூவணப் புராணம் - 1620 ஆம் ஆண்டு தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பாடப் பெற்ற திருப்பூவணப் புராணத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின் நிதியுதவி பெற்று அச்சிடப்பட்டு 2009ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 15ஆம் நாள் (15.03.2009) அன்று திருப்பூவணம் கோயிலில் மானாமதுரை வேதியரேந்தல் விலக்கு ஸ்ரீ மகா பஞ்சமுக ப்ரித்யங்கிராதேவி கோயில் சுவாமிஜி ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானசேகர சுவாமி அவர்களால் வெளியிடப் பெற்றது. ஐயா பட்டமுத்து அவர்கள் முதற்ப் பிரதியைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

இந்நூலாசிரியரின் இணைய நண்பர் திரு.சீறினிவாசன் அவர்களது பெருமுயற்சியால் <https://tamil.pratilipi.com/story/திருப்பூவணப்-புராணம்-lphz8cjwodvi> என்ற இணையதளத்தில் திருப்பூவணப் புராணம் (thirupooovana-puraanam) வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

3) பொழில் திகழும் பூவணம்- திருப்பூவணம் தொடர்பான அனைத்து விபரங்களையும் தொகுத்து திருப்பூவணம் கோட்டை வழக்கறிஞரும், பொன்னனையாள் அன்னதான அறக்கட்டளையின் மேனாள் செயலாளருமான திரு.சண்முகநாதன் அவர்களது பொருளுதவியுடன் இந்நூல் சிறு கையேடாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

4) காளையார்கோயில் தலபுராணம் (கதைச்சுருக்கம்).

முனைவர் நா.வள்ளி அவர்களும், இவரது முனைவர் பட்ட ஆய்வாளரான முனைவர் கி.காளையாசன் அவர்களும் காளையார்கோயில் புராணத்திற்கு உரைச்சுருக்கம் எழுதி காளையார்கோயில் தலபுராணம் என்ற பெயரில் நூலாக்கம் செய்து, பங்குனி 13 (26.03.2017) ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று வெளியிடப்பெற்றது.

5) கள்ளழகர் வரலாறும், சித்திரைத்திருவிழா நேரடி வர்ணிப்பும் ஓலைச்சுவடி மின்னூல் வெளியீடு

பங்குனி 4 (17 மார்ச் 2021) புதன்கிழமை அன்று அழகப்பா பல்கலைக்கழகக் கருத்தரங்கக் கூடத்தில், தவத்திரு குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார் அவர்கள் இந்த மின்னூலை வெளியிட்டுச் சிறப்புரை வழங்கினார். மாண்பும துணைவேந்தர் பேராசிரியர் நா. இராஜேந்திரன் அவர்கள் மின்னூலைப் பெற்றுக் கொண்டு தலைமையுரை வழங்கினார்.

6) எழுத்தில், பிழைத்திருத்தத்தில், அச்சில் உள்ள நூல்கள் -

1) திருப்புவண நாதருலா (மூலமும் உரையும்), 2) திருஆப்புடையார் புராணம், 3) காளையார்கோயில் புராணம் (மூலமும் உரையும்), 4) காளையார்கோயில் கல்வெட்டுகள், 5) திருவாடானைப் புராணம், 6) சூரைமாநகர் புராணம் (மூலமும் உரையும்), 7) காஞ்சிவனக் கருப்பர் கதை (ஓலைச்சுவடியில் உள்ளபடி), 8) மருதூர் அந்தாதி (ஓலைச் சுவடியில் உள்ளபடி). 9) உலகம் உருவானது எப்படி? கடல்கொண்ட குமரி - கங்கன் கங்கை கடல்வெள்ளம், புவியியல் புத்தகம். 10) நாட்டரசன்கோட்டை ஸ்ரீ கண்ணுடையம்மன் பேரில் களியாட்ட மகத்துவச் சிந்து (1908)

ஒலிக் குறுந்தகடுகள் வெளியீடு . திருப்புவணம் தேவாரப்பாடல்கள் அடங்கிய ஒலிக்குறுந்தகடும், திருப்புவணப் புராணக் கதைகள் அடங்கிய குறுந்தகடும் என இரண்டு குறுந்தகடுகள் இந்நூலாசிரியரால் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன.

கட்டுரைகள் - முனைவர் கி. காளையாசன் அவர்கள் ஆன்மிகக் கட்டுரைகள் 7, ஆன்மிக அறிவியல் கட்டுரைகள் - 4, திருக்குறள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் -8, மற்றும் புவியியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் - 24 எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவருடைய கட்டுரைகள் தினபூமி, தினமலர், மஞ்சரி, தமிழ் மாருதம், செந்தமிழ்ச் செல்வி, ஓம்சக்தி, மெய்கண்டார், இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. சமீபத்தில் வெளியான கட்டுரை - “கீழடியில் கிடைத்தனவும், கிடைக்காதனவும்” (தினமலர் 18.08.2020)

முனைவர் கி.காளையாசன் அவர்களது பதிவுகளைக் கீழ்க்கண்ட இணைய வலைத் தளங்களில் காணலாம்.

1) <https://tamil.pratilipi.com/story/திருப்புவணப்-புராணம்-lphz8cjwodvi>

2) <http://freetamilbooks.com/ebooks/kaalaiyar-koil-puranam-short-version/>
<https://thirukkural-kalairajan.blogspot.com/>
<https://theory-of-tsunamis-kalairajan.blogspot.com/>
<https://letters-kalairajan.blogspot.com/>
<https://books-kalairajan.blogspot.com/>
<https://publications-kalairajan.blogspot.com/>
<https://kalairajan26.blogspot.com/>
<https://kasi-pathayathrai-kalairajan.blogspot.com/>
<https://kaalaiyarkovil-kalairajan.blogspot.com/>
<https://thiruppuvanam-kalairajan.blogspot.com/>
<https://thiruvadanai-puranam-kalairajan.blogspot.com/>
<https://pulikkurai-yanar-kalairajan.blogspot.com/>
<https://temples-kalairajan.blogspot.com/>

திருப்பூவணத்தில் அன்னதானம் செய்வோம் - முடியுடை மூவேந்தரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வழிபட்ட திருத்தலம் இது. மூவர் தேவாரமும் பெற்ற பாண்டிய நாட்டுத் திருத்தலம் இது ஒன்றே ஆகும். திருஞானசம்பந்தருக்கு வைகை ஆற்று மணல்கள் எல்லாம் சிவலிங்கங்களாகக் காட்சியளித்தன. எனவே திருஞானசம்பந்தர் வைகை ஆற்றின் வடகரையில் நின்றபடியே "தென்திருப்பூவணமே" என்று முடியும் பதிகத்தைப் பாடி வணங்கினார். திருப்பூவணநாதர் அகம் மகிழ்ந்து, நந்தியைச் சாய்ந்திருக்கச் சொல்லித் திருஞானசம்பந்தருக்குக் காட்சி அருளினார். திருப்பூவணத்தில் நந்தி மறைக்காது. திருப்பூவணம் **"காசியை விட வீசம் கூட"** எனப் புராணம் குறிப்பிடுகிறது. **"திருப்பூவணக்காசி"**யில் அன்னதானம் இடுவது காசியில் அன்னதானம் செய்வதை விடச் சிறந்தது.

★ தருமஞ்ஞன் அவனுடைய பிதுர்கள் முத்தியடைய வேண்டியத் திருப்பூவணத்தில் அன்னதானம் செய்தான். அவன் கொண்டுவந்திருந்த அஸ்திக் கலயத்தில் இருந்த எலும்பு திருப்பூவணத்தில் பூவாக மாறியது. **"எலும்பு பூவாக மாறிய திருத்தலம்"** திருப்பூவணம் ஆகும்.

★ சுச்சோதி என்ற வடநாட்டு அரசன் அவனுடைய பிதுர்கள் முத்தியடைய வேண்டித் திருப்பூவணத்தில் அன்னதானம் செய்தான். அவனது முன்னோர்கள் நேரில் தோன்றிப் பிண்டம் பெற்றுக் கொண்டு அவனை ஆசிரவதித்தனர். **"பிதுர் மோட்சபுரி"** என்ற புகழுடையது திருப்பூவணம்.

★ திருப்பூவணத்தில் பொன்னனையாள் என்ற நடனமாது அன்னதானம் செய்து வந்தாள். மதுரை அருள்மிகு சோமசுந்தரேசுவரர் சித்தர் வடிவில் அன்னதானத்தில் தோன்றி, **36 ஆவது திருவிளையாடலான இரசவாதம் செய்த திருவிளையாடலை** நிகழ்த்தி அருளினார். சிவபெருமான் சித்தர் வடிவில் திருப்பூவணம் வந்து அன்னதானத்தில் கலந்து கொண்டதால், இங்கு நடைபெறும் அன்னதானத்தில் சிவபெருமானுடன் சித்தர்பெருமக்கள் அனைவரும் கலந்து கொள்கின்றனர் என்பது ஐதீகம். இத்தகைய புகழ்பெற்ற திருப்பூவணக்காசியில் முன்னோர்கள் முத்தியடையவும், குலம் செழிக்கவும் அன்னதானம் இடுவது சிறப்புடையது.

நம் இறப்பிற்குப் பின் மற்றொருவர் வாழ்வில் ஒளிகாட்டக் கண்தானம் செய்வோம். இறைவனின் கருணையைப் பெறுவோம். **அன்னதானம் கண்தானம், இவ்விரண்டு தானங்களையும் சிவபெருமான் ஏற்றுக் கொள்கிறார்.**

திருப்பூவணம் ஸ்ரீ பொன்னனையாள் அன்னதான அறக்கட்டளை,

THIRUPOOVANAM SRI PONNANAIYAL ANNADHANA TRUST,
THIRUPPUVANAM - 630 106, Sivagangai District. **STATE BANK OF INDIA, A/C No. 307 101 349 77, IFSC : SBIN 0011 064, CIF Number : 854 743 025 67,**

நிறுவுனர் தலைவர் - ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஞானசேகர சுவாமிகள், அருள்மிகு ஸ்ரீ மகா பஞ்சமுக ப்ரித்யங்கிராதேவி திருக்கோயில், வேதியரேந்தல் விலக்கு, மானாமதுரை.

தலைவர் - ஆங்கிலப் பேராசிரியர் திரு இராம. திண்ணப்பன் செட்டியார், தேவகோட்டை.

துணைத்தலைவர் - திரு பழ. சோமசுந்தரம் செட்டியார், தேவகோட்டை, (இருப்பு-மதுரை) - 93606 53798

செயலாளர் - திரு குரு. முத்துப்பாண்டி, இரயில்வே பீடர் ரோடு, திருப்பூவணம் - 94435 68005

இணைச் செயலாளர் - திரு. உமாசேகர், தெய்வீகப் பேரவை, திருப்பூவணம்

இணைச் செயலாளர் - காசிஸ்ரீ முனைவர் நா.ரா.கி. காளையாசன், கோட்டையூர் - 94435 01912

பொருளாளர் - திரு சுவா. முத்துக் குமாரசாமி, பஜார் தெரு, கோட்டை, திருப்பூவணம் - 97913 72414

இணைச் செயலாளர் - திரு. உமாசேகர், தெய்வீகப் பேரவை, திருப்பூவணம்

இணைச் செயலாளர் - காசிஸ்ரீ நா.ரா.கி. காளையாசன், கோட்டையூர் - 94435 01912

பொருளாளர் - திரு சுவா. முத்துக் குமாரசாமி, பஜார் தெரு, கோட்டை, திருப்பூவணம், அலைபேசி எண் - 97913 72414

திரி, துருத்தி, அருவாள், கம்பு, பிரம்பு இவற்றுடன் அடியார்கள்
(இந்தப் படம் இணையத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. பதிவு செய்தவருக்கு நன்றி)

அழகர் வருணிப்பு

அழகர்தன் வருணிப்பை ஆவலுடன் படிப்போரும்,
அன்பாகக் கேட்போரும், அனைவருந்தான் வாழி